શ્રીજી મ.ના જયવંતા જીવનદર્પણમાં

સ્વાધ્યાય

શ્રી આગમોદ્ધારક પ્રતિષ્ઠાન
છાણી (વડોદરા)

પ. પૂ. શ્રી સાધ્વીજી જયવંતાશ્રીજી મ.સા. આદિઠા. ૬ ના સદુપદેશથી આ પુસ્તકના પ્રકાશનમાં લાભ લેનારાઓની નામાવલી

૩૦૦૧ શ્રી જૈન શ્વે. મૂર્તિ. નાનપરા સંઘની બેનો —સુરત
૧૨૦૧ જૈન શ્વે. મૂર્તિ સંઘ-આમોદ જ્ઞાનખાતામાંથી
૧૧૩૧ જૈન શ્વે. મૂર્તિ સંઘ-ખતલવાડાની બહેનોના જ્ઞાનખાતામાંથી, (જી. વલસાડ)
૧૦૦૧ ખતલવાડા જૈન શ્વે. મૂર્તિ સંઘ-જી. વલસાડ
૧૦૦૧ શા. હિરાબેન અમૃતલાલ સંઘવી-માલણવાળા
૫૦૧ શા. વસુબેન સુમનભાઈ સંઘવી-માલણવાળા
૫૦૧ શા. વિરલ કનુભાઈ
૫૦૧ શા. સોનીયા, સમર્થ, સિદ્ધાર્થ (હ. જતીનભાઈ બાબુભાઈ મઢીવાળા)
૫૦૧ જૈન શ્વે. મૂર્તિ સંઘ આમોદના બહેનો તરફથી
૫૦૧ શા. સુશીલાબેન કેસરીમલજી-ખતલવાડા
૮૯૧ શા. સ્વ. મુલચંદ નાથાભાઈ પરિવાર-સીનોર
૫૦૧ શ્રી જૈન શ્વે. મૂર્તિ સંઘ સિનોર
૫૦૧ શ્રી સનોર જૈન પ્રગતિ મંડળ-સુરત (સીનોર)
૫૦૧ શ્રી જૈન શ્વે. મૂર્તિ સંઘ-મીયાગામ (કરજણ)
૫૦૧ શા. સુરેન્દ્રભાઈ ચુનીલાલ-આદિ. છાણી
૫૫૧ શા. વસુબેન કપૂરચંદ-આમોદ

જયપ્રભાશ્રીજી
મ. નું
જીવન
અને
તેઓશ્રીનો
નિત્યસ્વાધ્યાય

સં.

ગણી હેમચંદ્રસાગરજી

પ્રકાશક :
શ્રી આગમોદ્ધારક પ્રતિષ્ઠાન
C/o બિપીનચંદ્ર એસ. શાહ
વાણીયાવાડ
છાણી. જિ. વડોદરા

પ્રાપ્તિસ્થાન :

- ૧. ઉપર મુજબ
- ૨. સુઘોષા કાર્યાલય
  પાલિતાણા
  (સૌરાષ્ટ્ર)
- ૩. વિનોદ બી. શાહ
  ૬, ગુરુદર્શન એપાર્ટમેન્ટ,
  ગોપીપુરા, સુરત.

ટાઈપસેટિંગ :
કોમલ ગ્રાફિક્સ
કીર્તિ એન. માલવણિયા
૩૦૨, બીઝનેસ સેન્ટર, પથ્થરકૂવા,
રીલિફ રોડ, અમદાવાદ-૧
ફોન : ૩૬ ૯૩ ૨૩

મસ્તી તંદુરસ્તી

આ પુસ્તકમાં પ્રકાશિત
જીવન - ચરિત્ર
એ
એક અદભુત દર્પણ છે...
નિતાંત નિર્મલ
સુતરાં સ્વચ્છ
બિલકુલ બેદાગ
આ દર્પણમાં પ્રતિબિંબિત થતાં
સ્વાધ્યાય - સૂત્રો...
એ પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી
જયપ્રભાશ્રીજી મ. નો
નિત્યનો નિયત ખોરાક હતો...
પેટ માટેનો ખોરાક મળે કે ન મળે
પણ આત્મા માટેનો આ ખોરાક
તો તેઓ અચૂક વાપરતાં...જ !
અને... એથી.... એઓશ્રીની
આત્મિક-તંદુરસ્તી જરા ય
ખામી વગરની હતી...
એમ એઓશ્રીના સંપર્કમાં
આવનાર સહુજનને જાણ છે.
અને એવી તંદુરસ્તી

આતમ - આતમમાં વ્યાપે
એવા શુભાશયથી
સૂત્રોની સાંકળ
તમારી સામે રજૂ છે...
જીવન-ચરિત્રનું પઠન
જો તમારા - જીવનને ય
બે-દાગ દર્પણ બનાવશે
તો... એમાં અચૂક રીતે
આ સ્વાધ્યાય પ્રતિબિંબિત થશે જ !
અને.... તો....
તમારી તંદુરસ્તીમાં કોઈ
દહેશત નથી....
બસ... આ તંદુરસ્તીની મસ્તી
જબરર્દસ્તી વિના...
જીવન હસ્તીને જગાવે
એ જ
અભિલાષા.... સાથે....

● જિનચંદ્રસાગર

આભારનો ધબકાર

આ પુસ્તકના

- પ્રેરક
  સાધ્વી શ્રી જયવંતાશ્રીજી મ.
  સાધ્વી શ્રી હર્ષકાંતાશ્રીજી મ.
- લેખક – સંપાદક
  પંન્યાસ શ્રી અશોકસાગરજી મ.ના વિનેય
  ગણિવર્ય શ્રી હેમચંદ્ર સાગરજી મ.
- સહયોગી
  સાધ્વી શ્રી લક્ષગુણાશ્રીજી મ.
  સાધ્વી શ્રી કુવલયાશ્રીજી મ.
- વ્યવસ્થાપક
  શ્રી ધીરજ શાહ
- આર્ટવર્કર
  શ્રી એસ. કુમાર
  અને
- આર્થિક – ઔદાર્યનું
  સૌહાર્દ દાખવનાર
  સર્વ સજ્જનોના સ્મરણ
  સાથે પ્રકાશન પામતું વિરલ
  આ પુસ્તક
  આપના જીવનમાં
  પ્રકાશ રેલે ને વેરે
  એ જ શુભેચ્છા....

બિપીનચંદ્ર એસ. શાહ
વતી
શ્રી આગમોદ્ધારક પ્રતિષ્ઠાન

સુંદર જાસુદ

પરમાત્માના ચરણે શોભી રહેલું પેલું ફૂલ...!

જાસુદનું....

કેવું મનોહર મનભાવન અને માસુમ લાગે છે ?

જાણે ટીકી ટીકીને જોયાં જ કરીએ અને એના મનભર સૌન્દર્યને ક્ષણભર માણ્યા જ કરીએ...

એનો ઘાટ્ટો લાલ રંગ.

પહોળાં પહોળાં એના પાન...

વચમાંથી નીકળેલી સુંદર પુકેશરી

અને છેક નીચે લીલા રંગનું ડીટું ?

બધું જ કેટલું સુંદર છે.... તો.... એનું નામ પણ કેટલું સુંદર છે ?

જા...સુ...દ...

ઓહ ! એ છોકરીનું નામ પણ જાસુદ હતું ને ? તો એ ય કેટલી સુંદર છોકરી હતી...?

છાણીગામના ક્યારામાં જાણે માનવ- આકારમાં અવતરેલું જાસુદનું જ ફૂલ....

જેવી લાલિમા-ગરિમા જાસુદના ફૂલની

એવી જ લાલિમા-ગરિમા આ જાસુદ છોકરીની...

જેવું આકર્ષણ લોકોને જાસુદના ફૂલનું

એવું જ આકર્ષણ લોકોને આ જાસુદ છોકરીનું....

પેલું જાસુદ પરમાત્માના ચરણે ચઢ્યું તો આ નાની જાસુદે પણ ત્યાં જ સ્થાન લીધું...

વાહ ! બંને જાસુદ વચ્ચે કેવો સુંદર સુમેળ ?

પણ... ના....હોં.... આમ ભલે બે સરખા લાગતાં હોય પરંતુ આ નાની જાસુદ પેલા જાસુદના ફૂલ કરતાં તો બહુ જ જુદી... બહુ જ વિશેષતા વાળી...!

ચાલો, તમને એની ઓળખ કરાવું...

છાણીનું નામ તો તમે સાંભળ્યું છે ને ?

વડોદરા જિલ્લાનું આ અદ્ભુત ગામ...

હિન્દુસ્તાનમાં નહિ દુનિયામાં આ ગામનો જોટો જડે નહિ !

દીક્ષાની ખાણી એ જ આ ગામ છાણી...

આ બગીચામાં જ એક સુરમ્ય છોડ પર આ જાસુદનું ફૂલ

ઉગેલું... ખીલેલું ને પાંગરેલું....

છાણી ગામમાં વસતાં બડભાગી સુશ્રાવક ચુનીલાલ જમનાદાસના સદ્ધર્મપાત્રી સુશ્રાવિકાશ્રી માણેકબ્હેનના ખોળે આ જાસુદે અવતાર ધરેલો. એ ધન્ય દિવસ હતો સંવત ૧૯૮૪ની ફાગણ વદી બીજનો...!

અંધીયારી બીજે અવતાર લઈને આ કળીએ અજવાળી બીજની જેમ વિકાસ આદર્યો... અને એ કળી પર સૌન્દર્યના રંગ ફૂટવા લાગ્યા.... લાવણ્ય લહેરાવા લાગ્યું અને સાથો સાથ ગુણોની મહેક પણ ઉમેરાવા લાગી...

ગોરો ગોરો રૂપાળો ચહેરો અને માખણ-સી સુકોમળ કાયા, ચબરાક ને ચમકતી એની આંખો ને મીઠાશ વેરતી એની જબાન...!

આ બાળકી પર કોઈની ય નજર પડે કે એમાં વહાલની વાદળી વરસ્યા વિના રહે નહિ. એવું એનું ખૂબસુરત વ્યક્તિત્વ. અને એવી જ ગુણીયલ એની ગરિમા.

સહુને પ્રિય બની ગયેલી આ જાસુદને જીવનના ઉષાકાળમાં જ એવી સુંદર ને સાચી પગદંડી મળી ગઈ જે આ જાસુદને જીવનના ઊચ્ચશિખર સુધી સહજતાથી લઈ ગઈ.

જન્મભૂમિ છાણીગામ એ સુસંસ્કારધામનો સુંદર બગીચો હતો. એના મધ્યભાગે શોભતું દાદા શ્રી શાંતિનાથનું જિનાલય, એ બગીચાને સદાબહાર રાખવા માટેનો ગુણવર્ષા કરતો ફુવારો હતો... એ બગીચામાં પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીજીના સંપર્કનો શીતલ સમીર સતત

લહેરાઇ રહ્યો હતો. સાથોસાથ માત-પિતાની દેખરેખ અને મોટી બ્હેનો મંગુ અને સુનંદાનો સહવાસ પણ એવો સાનુકૂલ હતો જેથી આ જાસુદ ઉપર અવગુણની એક પણ ગંદી માખી બેસી શક્તી ન હતી... સદ્ગુણોના ભ્રમરોનું ગુંજન એના સૌન્દર્યમાં વધારો કરી રહ્યું હતું...

પછી બાકી શું રહે ?

નાનપણથી જ જીવનનાં વળાંક અધ્યાત્મની ઉજ્જવલ દિશા તરફ વળી ચૂક્યો હતો.

સવારે નવકારશી અને સાંજે ચોવિહાર તો હોય જ ! સામાયિક અને પ્રભુપૂજા વિના તો ચેન જ ન પડે ! પાઠશાળામાં તો એ સૌથી વહેલી પહોંચી જતી. અને ભણવામાં સહુથી મોખરે રહેતી ! અને જરાક ફુરસદ મળતી કે પહોંચી જતી ઉપાશ્રયે એના દોસ્ત ગણો કે મિત્ર. સહેલી ગણો કે બહેનપણી. સાધ્વી મહારાજ જ હતાં !

એ વખતે છાણીની પાઠશાળાના શિક્ષક તરીકે હતાં શ્રી ગોરધનભાઇ (બોરસદવાળા) ! તેઓ સારા એવા વિદ્વાન ચિંતક અને વિચારક હતાં. એમની સમજાવટ અને વૈરાગ્ય નીતરતી વાણી બહું જ અસરકારક હતી...

જાસુદની ચારે તરફ એવું સુંદર વાતાવરણ મંડરાએલું હતું જેથી કોઇને પણ સંયમાભિલાષ જાગવો બહુ જ સરલ વાત હતી... અને તે મુજબ જ એક વખત કુમળી કળી જાસુદને વાચા ફૂટી કે 'મને દીક્ષા આપો'

બહુ જ નાની ઉંમર અને વળી હતી છોકરી, વળી બાળ

દીક્ષા–પ્રતિબંધનો કાયદો ય પિશાચની જેમ મોં ફાડીને સીમે ઊભેલો ! માત–પિતાનો મોહ પણ કંઇ કાચો–પોચો ન હતો. છતાં છોકરીએ તો એકવાર માત–પિતા સામે પોતાની વાત રજૂ કરી જ દીધી... પણ સામેથી જવાબમાં સખ્ત રદીયો મળ્યો 'હજી તું નાની છે. તારાથી સંયમ ન પળાય. મોટી થા, સમજાણી થા. હજી સંસાર બરાબર જોઇ લે પછી વાત... આવી કૈંક વાતો એની સામે આવી પરંતુ જાસુદના હૈયે પ્રગટેલો વૈરાગ્ય–અગ્નિ એમ સમજાવટ અને લોભામણીની ફૂંકોથી થોડો જ બૂઝાય એવો હતો ? એનું જોર તો વધતું જ જતું હતું. તે પછી પણ અનેકવાર માત–પિતાજી સામે વાત મૂકી પણ જરાય બર ન આવી...

જાસુદની બીજી ત્રણ સાહેલીઓ પણ એવી હતી જેમની દશા પણ જાસુદ જેવી જ હતી. એ ય નાની નાની કળીઓ અને દીક્ષા માટે ઉતાવળીઓ !

એકવાર ચારે ય સાહેલીઓ ભેગી મળી અને વિચાર્યું.. આ અસાર સંસારમાં જરા ય મન લાગતુ નથી કેટ કેટલા પુણ્યના ઉદયે આવું દુર્લભ માનવ–જીવન હાથમાં આવ્યું છે. અહીં સિવાય બીજે ક્યાંય ચારિત્ર મળી શકે તેમ નથી. માટે વહેલામાં વહેલી દીક્ષા લઇ લેવી છે. પરંતુ માત–પિતાની રજા મળતી નથી તો હવે શું કરવું ? હવે કોને વાત કરવી ? અને કોની સહાય લેવી ? છોકરાં હોત ત્યારે તો ચિંતા જ ન'તી ભાગી જાત ગમે ત્યાં અને કામ ફત્તેહ કરત પરંતુ જોરદાર પુણ્યના ઉદયમાં ય મોટો પાપનો ઉદય એ છે કે શરીર છોકરીનું મળ્યું છે. એટલે એકલાં તો કશું થઇ શકે એમ નથી કોઇનો ય સહારો તો લેવો જ પડશે...

ચાલોને સાહેબને વાત કરીએ... આમ વિચારી ચારે ય પદ્મા, મધુ, જાસુદ અને કુસુમ સાહેલીઓ પોતાના ધાર્મિક શિક્ષક ગોરધનભાઇ પાસે પહોંચી અને માંડીને બધી વાત કરી.

પરમાત્માની પૂજાથી, પૂ. સાધ્વી મહારાજના સંપર્કથી અને તમારી પ્રેરણાથી જ અમને આ સંસારથી નફરત જાગી છે ને વિષયોથી વિરાગ પ્રગટ્યો છે. એટલે હવે અમારે સંસારમાં રહેવું નથી. વહેલામાં વહેલી તકે દીક્ષા લઇ લેવી છે. પરંતુ માત–પિતાની રજા મળતી નથી. અને હાલ મળે તેમ પણ નથી તો અમારે શું કરવું ? તમો અમારા ગુરુજી છો, તમે જ અમને માર્ગ બતાવ્યો છે તો એ માર્ગ અપાવવો પણ તમારે જ જોઇએ ને ? તમો જ કહો અમો શું કરીએ ?

આ રીતે સાહેબ સાથે ચારે ય સાહેલીઓની બેઠકો બનતી ચાલી. અવનવા માર્ગો વિચારતાં ચાલ્યા. છોકરીઓની મક્કમતા પણ વધતી ચાલી આથી ગોરધનભાઇએ પણ પ્રયત્નો શરુ કર્યા. સીધી રીતે અને સારી રીતે કામ પતી જાય તો બહુ સારું એ માટે સીધા અને આડકતરાં પ્રયોગો થવા છતાં જ્યારે નિષ્ફળતા મળી ત્યારે ગોરધનભાઇની બહાદૂરી ઝળકી ઉઠી અને પોતાની પાસે ભણતી વિદ્યાર્થીની પ્રત્યેની પોતાની ફર્જ પર લક્ષ્ય બાંધી એક દિવસ નિર્ણય લીધો અને યોજનાનુસાર ચારે ય બાળાઓને લઇ છાણીથી વિદાય લીધી. તે વખતે છાણીના ચંદુભાઇના દીકરા જયંતિભાઇ (કુમારી જાસુદના કાકાના દીકરા ભાઇ) (આજે પૂ.આ.દે.શ્રી જિનભદ્રસૂરિ મ.)નો સાથ મળેલો. તેઓ પણ સાથે જ રવાના થયા.

એ વખતે પૂ. બાપજી મ.ના સમુદાયના પૂ. સાધ્વી શ્રી દેવશ્રી મ. આબુ તરફ વિચરતા હતાં. તે બાજુ આ ટોળકી આગળ વધી. શોધ–ખોળ કરતાં આબૂના પાછળના ભાગે આવેલા અનાદરા ગામમાં પત્તો લાગ્યો એથી ત્યાં પહોંચ્યાં.

ચર્ચા કરી અને લીધેલા નિર્ણયાનુસાર ચારેયને મુંડણ કરાવી સાધ્વીજીના કપડાં પહેરાવી દીધાં. આ રીતે મળેલા ચારિત્રના આનંદમાં ચારે ય બાળકીઓ ખૂબ ઉત્સાહમાં આવી ગઇ. અને પોતાની ચાર ચાર વિદ્યાર્થીનીઓ સંયમ પામી એના આનંદમાં ગોરધનભાઇએ પણ સારો એવો ઉમંગ ઉત્સાહ દર્શાવ્યો. ચોખા ઉછાળ્યા અને જય–જયકાર પણ વરતાવ્યો.

પરંતુ આનંદના આ નાદે અનાદરામાં પડઘો પાડ્યો અને પરિણામ ધાર્યા કરતાં વિપરીત આવ્યું. બાળદીક્ષા વિરોધી તત્ત્વને જાણ થતાં આખા ગામને ઉશ્કેર્યું અને મુશીબત ઉભી કરી. ગામમાં હો...હા... મચી ગઇ. અને થોડીવારમાં ગામના ફોજદાર પણ આવી ગયા.

શરુમાં શ્રી ગોરધનદાસ સાથે ફોજદારે પ્રશ્નોત્તરી કરી... પણ સંતોષ ન થયો એટલે ગોરધનભાઇ અને જયંતિભાઇને ગિરફતાર કર્યા. ચોરા–ઉપર લઇ ગયા. ત્યાં ચારે ય બાળાઓને (નવદીક્ષિત) પણ હાજર કરી. અને સેંકડો લોકોની વચ્ચે જાસુદને જાત જાતના પ્રશ્નો અને સમસ્યાઓ પૂછી ખબર લેવા લાગ્યા પરંતુ એની સામે આ જાસુદે પણ ઝળહળતાં જવાબનો એવો ઝંઝાવાત ફૂંક્યો કે ફોજદાર પણ ક્ષણભર તો ડઘાઇ ગયા છતાં પોતાની પોષ્ટના હિસાબે મજબૂરી બતાવી ચારે ય

બ્હેનોને ફરી ગ્રહસ્થના કપડાં પહેરાવવાની ફરજ પાડી.

આર્થિક બળના ધારણે ગોરધનભાઇ અને જ્યંતિભાઇને જમાનત ઉપર છોડવામાં આવ્યા.

ત્યારે તોફાન વધુ થવાની સંભાવના લાગતાં તે બાજુ બિરાજતાં અને ચમત્કારી મહાપુરુષ તરીકે ઓળખાતાં શ્રી શાંતિચંદ્રસૂરિ મ.ને વિનંતિ કરતાં આપત્તિ ટળી શકી હતી.

ચારે ય બાળાઓને સાધ્વીનાં વેષ પહેરાવ્યા પછી પાછો ઉતારવો પડ્યો આથી ગોરધનભાઇ નિરાશ, અને હતાશ બનેલા અને હવે કંઇ વળે એમ નથી એમ વિચારી બાળાઓને ક્હ્યું.

'એમ કરો, હમણાં તમને છાણી મૂકી આવીએ થોડો સમય સંસારમાં રહેવું પડશે પછી ક્યારેક જોઇશું.'

પરંતુ સાહેબની વાત સાંભળતાં જ જાસુદે ક્હ્યું, સાહેબ! હવે અમો ઘરે કોઇ પણ હિસાબે જવાના નથી. નીકળ્યાં એટલે નીકળ્યા હવે હરગિઝ પીછેહઠ ન થઇ શકે ! હવે તો ઘરે જઇએ તો તો ફસાઇ જ જઇએ. ના, એમ નથી કરવું. અમે તો દીક્ષા લઇને જ ઝંપીશું. હા, થોડો સમય પસાર કરવા ક્યાંય રહી જઇએ. પણ ના... હૌં... ઘરે તો નહિ જ !'

છોકરીઓની આ રીતની મક્કમતા જોઇ ગોરધનભાઇ પણ મક્કમ થયા. ખરેડી વગેરે ધર્મશાળામાં સમય પસાર ર્ક્યા બાદ વિચાર્યું કે હવે ચારેય ને સાથે દીક્ષા ન આપતાં બે ટૂકડે આપીએ જેથી મુશીબત ન આવે.

અનુકૂલ સંજોગો જોતાં મોટી બે બ્હેનો પદ્મા અને મધુને

પાનસરમાં દીક્ષા આપી સાધ્વી શ્રી પ્રિયંકરાશ્રીજી અને સાધ્વી શ્રી મલયપ્રભાશ્રીજી તરીકે જીવન સ્થાપ્યું.

હવે રહી બે નાની બાળકીઓ. એમાં જાસુદની ઊમર ૧૨ વર્ષની અને કુસુમની ઊંમર સાડા સાત વર્ષની ! આ બે નાની બાળકીઓનું કંઈ પતાવવું ? હવે દીક્ષા એવી જગ્યાએ આપવી છે કે જ્યાં તોફાન આવે નહિ અને આવે તો દીક્ષા આપનાર પૂજ્યશ્રી પણ પહોંચી વળે. એવી મજબૂત વ્યક્તિ પાસે દીક્ષા અપાવવી સારી ! પણ એવી વ્યક્તિ કોણ ? તપાસ કરતાં ગોરધનભાઈને પૂજ્ય આગમોદ્ધારક શ્રી આનંદસાગર સૂરીશ્વરજી મ. સ્મરણમાં આવ્યા. ત્યારે તેઓશ્રી પાલિતાણામા બિરાજમાન હતાં...! બસ, આ જ બરાબર છે એમ વિચારી બંને બાળકીને લઈને પહોંચી ગયા પાલિતાણા !

આગમ મંદિરમાં પૂજ્યશ્રી પાસે જઈ એકાંતમાં બધી જ વિગત જણાવી અને સમયની કટોકટી પણ મૂકી..! પરંતુ કટોકટીમાં જ ઝઝૂમનારા અને દીક્ષા દેવામાં પૂજ્ય આગમોદ્ધારકશ્રી આનંદસાગર સૂરીશ્વરજી મ.ને તો મનગમતી વાત...! વાર શી... ટપોટપ ઓર્ડરો છૂટતાં ગયા. વ્યવસ્થા થઈ ગઈ અને થોડીવારમાં તો બહાદૂર છાતી પૂજ્યશ્રીના વરદ હસ્તે બંને બાળાઓની સં. ૧૯૯૭માં દીક્ષા થઈ ગઈ. અને બંને બાળાઓ બાળશ્રમણીના વેશમાં હસું હસું થઈ ગઈ.

જાસુદ, સાધ્વી શ્રી ચરણશ્રીજી મ. (સંસારપક્ષે મામી)ના શિષ્યા સાધ્વી શ્રી જયપ્રભાશ્રીજી તરીકે સુખ્યાત થયાં. અને કુસુમ બાળસાધ્વીશ્રી કમલપ્રભાશ્રીજી તરીકે પ્રખ્યાત થયાં.

આજે નવા સાધ્વી બનેલાં જયપ્રભાશ્રીજીના અંતરમાં તો આનંદની સરવાણીઓ ફૂટી નીકળેલી. જાણે વરસોથી સંઘરી રાખેલું સોનાનું સ્વપ્નું આજે એમની જીવનધરા પર અવતરિત થએલું હતું. એ દિવસે પૂજ્ય આગમોદ્ધારકશ્રીના વરદ હસ્તે સાંપડેલો આનંદ જીવનના અંતિમક્ષણ સુધી એકસરખો જાળવી રાખ્યો હતો.

જાસૂદના ફૂલ–શા શોભતાં જયપ્રભાશ્રીજી મ. શરીરે દેખાવડાં તો ખરા જ પરંતુ સાથે સુકોમળ પણ એવા જ છતાં એમ ગાજ્યા જાય એવા ન હતાં. શરીર ભલે ઢીલું પરંતુ મનોબળ પાછું એવું જ કઠોર હતું.

પૂજ્ય ગુરુણીજી સાધ્વી શ્રી ચરણશ્રીજી મ.ની નિશ્રામાં આ બાળસાધ્વીએ ગ્રહણશિક્ષા અને આસેવનશિક્ષાને એવી ખૂબીથી આત્મસાત કરી દીધેલી. જેથી એમની આચારસંપન્નતાની સુવાસથી જીવન–ગુલાબ મહેક મહેક મારી રહ્યું હતું.

ગ્રહણ શિક્ષાના ક્ષેત્ર તરીકે જ્ઞાનાભ્યાસમાં ખૂબ સારી કૂચ આદરેલી. કેમ કે અભ્યાસની લગન જોરદાર તો હતી જ. એના પરિણામે પ્રકરણ, ભાષ્ય, કર્મગ્રંથ, મોટી સંગ્રહણી, ક્ષેત્રસમાસ, વીતરાગસ્તોત્ર ઉપદેશમાળા જેવા મોટા મોટા ગ્રંથો અને પ્રકીર્ણકનાં લગભગ ઘણા નાના–મોટા પ્રકરણો કંઠસ્થ કરી દીધેલાં અને એય પાછા બધા ય અર્થ સાથે જ ! ન્યાયના ક્ષેત્રમાં તર્કસંગ્રહ વગેરે અને વ્યાકરણમાં બૂક ઉપરાંત સિદ્ધહેમ–લઘુવૃત્તિ આદિનો ખૂબ સારો અભ્યાસ કર્યો.

લઘુવૃત્તિ વ્યાકરણ તો આખું કંઠસ્થ કરી દીધેલ અને વ્યાકરણનો વિષય તો એમનો એવો જોરદાર કે એની એક એક ઝીણામાં

ઝીણી માહિતીથી સંપૂર્ણ જાણકાર, અને એને ભણાવવાની તેમની કુશળતા તો દાદ માંગી લે તેવી હતી, ભોઠમાં ભોઠ વ્યક્તિને પણ ખૂબ જ સરલતાથી તેઓ ભણાવી દેતાં.

ભણનારને વ્યાકરણની સુગમતા બની રહે તે માટે ગુજરાતી ભાષામાં નાની નિયમાવલિ બહુ જ સુંદર બનાવેલી..

સાહિત્યના વિષયમાં પણ તેઓએ સારો એવો વિકાસ આદરેલો અનેતે સિવાય પ્રાકરણિક કે આગમિક ગ્રંથોમાં અને વૈરાગ્યપ્રેરક શાસ્ત્રોમાં ઊંડો રસ કેળવીને આત્મપરિણતિ ગજબની હસ્તગત કરેલી હતી...

તેઓશ્રીની વૈરાગ્ય નીતરતી સમજાવટ શૈલી એટલી બધી માયૂસ... મજેદાર અને જાયકેદાર હતી જેથી બધાને સાંભળવી ગમે અને માત્ર કોરી વાતો જ નહિ. ચોટ કરી જાય એવી ચોટદાર એમની વાણીથી કેટલાય આત્મક્ષેત્રોમાં ધર્મબીજોનું વાવેતર થઇ ચૂકેલું...

એમાં અભ્યાસની સાથે સાથે પોતે પણ જે આરાધનાની આત્મપરિણતિ કેળવેલી એ બહું જ કામયાબ તત્ત્વ હતું. એનાથી જ એમની વાણી અસરકારક અને પ્રભાવક બની રહેતી હતી..

અને તેઓશ્રીની દૃઢ માન્યતા હતી કે પોતાના જીવનમાં હશે તો જ બીજાને કહ્યાની અસર પડશે.

નવપદજીની ઓળી પ્રત્યે ઘણો રાગ જીવનપર્યંત ઓળીની આરાધના છોડી નથી. શ્રી વર્ધમાન તપની ઓળી તેમ જ વીસસ્થાનકતપની ઓળી તે સિવાય પર્વતિથિએ ઉપવાસ આદિ છૂટા છવાયા તપ કરવું તેઓ કદી ચૂકતા નહિ. શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર પ્રત્યે પણ

તેઓની અતૂટ શ્રદ્ધાહતી. આથી પોતે વધુ ને વધુ નવકાર જાપ કરતાં અને બીજાઓ પાસે પણ અધિકાધિક કરાવતાં. આવો ઉત્કટ આરાધકભાવ તેઓએ કમાએલો હોવાથી એમની વાણી સદા ય સફલ બની રહી છે.

એમની વાણીનો સુંદર ઉપયોગ તો એમના પરિવાર માટે બન્યો રહ્યો છે.

તેઓના અંતરનો એ પોકાર હતો કે મેં સાધુજીવન સ્વીકાર્યું એટલાથી મને સંતોષ નથી.. જેમ વ્યવહારમાં પરિવારનો એક સદસ્ય કોઇ ઊંચા હોદ્દાને પામે ત્યારે તે પોતાના લાગતા–વળગતા લોકોને પણ ઊંચા સ્થાને લઇ જાય છે તેમ મેં સંયમજીવન સ્વીકાર્યું તો મારા લાગતા–વળગતા પરિવારજનોને પણ એ માર્ગે ચિંધવો જોઇએ અને દીક્ષા બક્ષવી જોઇએ.

પોતે સંયમજીવનના આનંદમાં મહાલે અને પોતાના મોટા ભાઇ નરેન્દ્ર સંસારના ભોગકીચ્ચડમાં ફસાય એ બરાબર ન કહેવાય. આથી એને અવસરે અવસરે ઉપદેશ–પ્રેરણા અને સમજાવટ શરુ કરી. સંસારની વિષમતાના વિષ–વિપાકો કેવા દારુણ છે ઇત્યાદિ વૈરાગ્ય–સિંચન શરુ કર્યાં.

નરેન્દ્રકુમારની આત્મભૂમિ ફળદ્રુપ તો હતી જ. આથી એ સિંચનથી ટૂંક સમયમાં જ વૈરાગ્યબીજ અંકુરિત થયા જે કાળક્રમે ફળ સ્વરૂપને પામ્યા અને એ આત્મા એક દિવસ પ. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી ભુવનતિલક સૂરીશ્વરજી મ. ના પટ્ટધર પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી ભદ્રંકર

સૂરીશ્વરજી મ.ના આદ્ય પટ્ટશિષ્ય તરીકે પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી અરૂણપ્રભવિજયજી મ. સ્વરૂપે જાહેર થયા.

અતિશય સરળ ભદ્રિકપરિણામી અને ભક્તિ રસનિમગ્ન આ આત્મા પણ ખરેખર વંદનીય છે. સંગીત/વ્યાખ્યાન અને તપસ્યાના માધ્યમે અનેક ભવ્યાત્માના હૃદયમાં ધર્મની જમાવટ કરતું એમનું વ્યક્તિત્વ વિકાસ પામતાં આજે તો ઊંચા શિખર ઉપર આરૂઢ છે. અને આજે તો ત્રીજા પરમેષ્ઠિ પદ પર પ્રતિષ્ઠિત થઇ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી અરૂણપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. ના નામે યત્ર-તત્ર-સર્વત્ર શાસનપ્રભાવનાના કાર્યો દીપાવી રહ્યા છે.

પોતાની પાછળ પોતાનો સંસારીબંધુ પણ આ માર્ગે આવવાથી જયપ્રભાશ્રીજીને હરખનો પાર નથી. પરંતુ એમની ચબરાક નજર તો હવે મંડાઇ છે પોતાની સંસારી નાની બહેન ભુવનકાંતા ઉપર...! અને હવે ગુરુણીની સાથે પોતે પોતાની વાણીની રિમઝિમમાં ભુવનકાંતાને ભીંજવવા લાગ્યા...! વાર ન લાગી. પુણ્યોદયના ઊપજાઉ એ આત્મક્ષેત્રમાં થોડી જ મહેનતે ભાવનાના ફળ લચી પડ્યા. અને સં. ૨૦૦૨ની મહાસુદી ૨ ના મંગલપ્રભાતે બોરસદ મુકામે પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી ભુવનતિલક સૂરીશ્વરજી મ.ના વરદ હસ્તે એ આત્મા પણ નીકળી ગયો અને પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી જયવંતાશ્રીજી મ. તરીકે પોતાની પ્રથમ શિષ્યા સુપ્રસિદ્ધ થયા.

નવદીક્ષિત આ આત્મા પણ સારો એવો પરિણત અને આરાધક હતો આથી એમણે પણ દીક્ષાગ્રહણ બાદ સંયમ-જ્ઞાન ક્ષેત્રમાં

સુંદર વિકાસ સાધ્યો. શરુમાં પ્રાથમિક અને તે પછી વ્યાકરણ, ન્યાય સાહિત્યના અભ્યાસ સાથે દ્રવ્યાનુયોગ અને ગણિતાનુયોગના વિષયમાં પ્રશસ્ય દેખાવ દાખવ્યો.

પૂર્વકર્મના વિપાકના કારણે શારીરિક નબળાઇ બેસુમાર રહી છતાં આત્મજાગૃતિમાં કોઇ જ ખામી નહિ... તપ ભલે ઓછું કરી શક્યા પરંતુ સંયમ અને જિન–આજ્ઞા પ્રત્યેનો પક્ષપાત સ્દ્ર રીતે કેળવી શક્યા છે. આજે પણ આ બાબતમાં એઓશ્રીની એવી જ તંદુરસ્તી જોઇ શકાય છે.

અત્યાર સુધી માત્ર જયપ્રભાશ્રીજી મ. એક્લા જ હતાં. હવે તો નાની બ્હેન પણ સાથે આવી ગયા. એટલે હવે જોર વધ્યું ક્હેવાય ! આ બંને બહેનો હવે જોર અજમાવ્યું પોતાની સૌથી નાની સંસારીબહેન સૂર્યયશા પ્રત્યે ? પહેલાં પ્રેરણાનો પવન વીંઝયો ને પછી વૈરાગ્યનો વાવંટોળ વિકૂર્વ્યો... પછી શી મજાલ કર્મરાજાની કે એ નાનીબ્હેનને સંસારમાં ફસાવી શકે ? ના... તદ્દન...નહિ અને પાશા પોબાર. એક દિ' એવો ઉગ્યો કે ત્રીજા નંબરની સૂર્યયશા પણ સાધ્વીશ્રી હર્ષકાંતાશ્રીજી તરીકે જાહેર થયાં.

એ સંવત હતી ૨૦૦૭ની તિથિ હતી વૈશાખસુદ પની દીક્ષાનું એ ધામ હતું. પરમ પવિત્ર ગિરિરાજની છાયાવાળું પાલિતાણા અને દીક્ષાદાતા તરીકે બિરાજમાન હતાં. પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રી ભુવનતિલકસૂરીશ્વરજી મહારાજ !

એવો સુંદર સુમેળ જામ્યો...એક જયોતે બીજી કેટલી

જ્યોતોને જગવી નાખી ?

એક માત-પિતાની ત્રણ ત્રણ દીકરીઓ સાથે જ રહે અને સાથે જ શાસનપ્રભાવના કરે...

આ ત્રણે ય બહેનોનું લક્ષ્ય સંયમપાલન અને સાધના-આરાધનામય જીવન ! મળેલા આ દુર્લભ-સમયને સહેજ પણ બરબાદ ન થવા દેવા ત્રણે ય કટિબદ્ધ હતાં. છતાં દિલમાં એક વાત વારંવાર ખટક્યા કરતી કે આપણે તો સંયમ-બગીચામાં મહાલ્યા કરીએ અને આત્માની મોજ માણ્યા કરીએ પરંતુ જેનો આપણા ઉપર અનહદ ઉપકાર છે. જેના થકી આપણું સર્વસ્વ અને અસ્તિત્વ છે એવા માત-પિતા શું સંસારના તાપમાં જ તપ્યા કરે ? આપણે ખરેખર સપૂત સંતાન તો ત્યારે કે આપણને જન્મ દેનારા આપણા માતપિતા પણ જિનશાસનના રાગી, અનુરાગી અને અવ્વલ આરાધક બને. આ માટે પ્રયત્ન શા માટે ન કરવો ? ચાલો, એ માટે ય કમર કસીએ ! ભલે ને મોટી ઊંમર રહી આપણે ભોગ આપીશું... આપણે સાચવીશું અને આપણે જ સંયમ પળાવીશું. એ ઉપકારીએ આપણા માટે શું શું નથી વેઠ્યું તો આપણે શા માટે ન વેઠીએ ?

અને બસ... પ્રયત્ન ચાલું... અને હવે તો ત્રણ ત્રણ બહેનોનું જોર... અને એમાં પૂ. જયપ્રભાશ્રીજી મ.ની મીઠી-મધુરી વાત અને સમજાવટ પછી બાકી શું રહે ? મોટી બહેન વાત મૂકે ને નાની બે બહેનો ટેકે આપે...

અંતે પરિણામ જે ધાર્યું હતું તે જ આવ્યું.

માતા માણેકબહેન સંમત થયાં. પિતા ચુનીભાઇ હાજર થયાં. અને સં. ૨૦૦૮ માં ફાગણ વદમાં સુંદર દિવસે રાધનપુર મુકામે પૂજ્ય બાપજી મ. ના વરદ હસ્તે દીક્ષિત પણ બની ગયા ત્યારે એમને નામ અપાયું સાધ્વી શ્રી રત્નરેખાશ્રીજી મ. !

ત્યારે તો સૂર્ય પણ સોળે કલાએ ખીલી ઉઠયો અને ખિલખિલાટ હસી ઉઠયો... કે વાહ ! કલિકાલમાં પણ છે એવા સંતાનો જે માત-પિતાના પોતાના પર વરસેલા ઉપકાર પ્રતિ- સક્રિય કૃતજ્ઞભાવ વ્યક્ત કરવા સ્વયં ભોગ આપી રહ્યા છે. સર્વજ્ઞકથિત માર્ગને અનુચરનારા એ સંતાનોને લાખ લાખ ધન્યવાદ !

રત્નરેખાશ્રીજી મહારાજ. વૃદ્ધ અવસ્થા છતાં એવી સુંદર આરાધના સાધના અને ઉપાસના કરી કે ન પૂછો વાત ! અલબત્ત માત્ર ચાર જ વર્ષ ચારિત્રનું પાલન કરી શક્યા. પરંતુ એ પાલન એવું કે સદગતિ નિશ્ચિત કરી આપે અને આત્મોત્થાન પણ નિ:સંશય બનાવી આપે.

પોતાના પરિવારમાંથી જેમ જેમ આત્માઓ સંયમના માર્ગે આગળ વધતા ચાલ્યા. તેમ પૂજ્ય જયપ્રભાશ્રીજી મ.નો આનંદ અને પાવર વધતો જ ચાલ્યો "રૂપિયો રૂપિયાને ખેંચે" એ કહેવત અનુસાર તેમની ધારણા વધતી ચાલી અને પોતાના પરિવારનાં આવા આવા તો કૈંક તેજસ્વી દીવડાઓ જિનશાસનને ચરણે ધરવામાં તેઓશ્રીનું અપૂર્વ યોગદાન બની રહેલું છે.

દીક્ષા દાનની વણઝાર હજી પણ આગળ વધતી જ ચાલી પોતાની સંસારી મોટી બહેન સુશ્રાવિકા મંગુબહેનના ત્રણ દિકરાઓને

બુઝવવામાં પણ સફળતા મેળવી જેથી કરીને તે ત્રણે ભાણિયાઓ આગમ વિશારદ પંન્યાસપ્રવર પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી અભયસાગરજી મ.ના શિષ્ય, પ્રશિષ્ય તરીકે પૂજ્ય પંન્યાસ પ્રવર શ્રી અશોકસાગરજી મ. પૂજ્ય ગણિવર્ય શ્રી જિનચંદ્રસાગરજી મ. તથા ત્રીજો નંબર આ જીવન લેખક ગણિવર્ય હેમચંદ્રસાગરજીનો ! એ જ રીતે ઉપરોક્ત પૂજ્યશ્રીની સંસારીપક્ષે બન્ને સગી બહેનોને પણ પ્રેરણાનાં સિંચન અને ઉપદેશની વર્ષા વરસાવી સંયમ જીવન અપાવ્યું એમાનાં પ્રથમ પૂ. સાધ્વી શ્રી લક્ષગુણાંશ્રીજી મ. (પૂ. સાધ્વી શ્રી હર્ષકાંતાશ્રીજી મ. નાશિષ્યા) તથા સાધ્વી શ્રી કુવલયાશ્રીજી મ. (પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી જયવંતાશ્રીજી મ.સા. શિષ્યા) તરીકે પ્રસિદ્ધ કર્યા.

તે જ રીતે પોતાનાં સંસારી પક્ષે લઘુબંધુ સુરેન્દ્રભાઇના સુપુત્ર અને સુપુત્રી પણ સંયમ માર્ગે આગળ વધ્યા જેઓ પૂજ્ય આચાર્યદેવશ્રી અરૂણપ્રભ સૂરીશ્વરજી મ.ના શિષ્યરત્ન પૂ. મુનિ શ્રી વિક્રમસેન વિજયજી મ. તરીકે વર્તમાન કાલે સુંદર રીતે સંયમ આરાધી રહ્યા છે, અને સુપુત્રી પણ પૂ. સાધ્વીશ્રી મહાજ્યોતિશ્રીજી મ.ના શિષ્યા સાધ્વી શ્રી રત્નજ્યોતિશ્રીજી તરીકે સુંદર સંયમ સાધના સાધી રહ્યા છે.

જાસુદનાં છોડને એકજ વાર રોપવામાં અને ઉગાડવામાં તકલીફ પડે પછી તો બસ એના પરથી જાસુદનાં ફૂલ ઉતર્યા જ કરે એમ જાસુદ જેવા જીવનનાં સ્વામી પૂ. સાધ્વી શ્રી જયપ્રભાશ્રીજી મહારાજે પોતાનાં પરિવારના ક્યારામાં દીક્ષાનો છોડ રોપ્યો અને પછી બસ એના પરથી સુંદર શોભન ફૂલો ઉતરવાજ લાગ્યા.

પોતાનાં સંસારી પક્ષે ભાઈ–બહેનોને તાર્યા ને એમનાં સંતાનોને પણ તાર્યા ભાણેજના સંતાનો તરફ લક્ષ વાળ્યું અને પરિણામે મુનિશ્રી સાગરચંદ્ર સાગર મ. મુનિશ્રી પૂર્ણચંદ્રસાગરજી મ. અને મુનિશ્રી લબ્ધિચંદ્રસાગરજી મ. ને પણ સંયમ–રાહના રાહી બનાવી જીવનની તંદુરસ્ત–દિશા ભણી અગ્રેસર કર્યા અને હજી ય વણઝાર તો પાછી ચાલુ જ છે.

માત્ર પોતાના પરિવારના ચૌદ ચૌદ સભ્યોને સંયમ જીવનની બક્ષિસ કરવામાં હોશિયાર આ સાધ્વી રત્ને. અન્ય મુમુક્ષુઓ પ્રતિ પણ એવો જ રસ દાખવ્યો છે ત્યારે જ તો પોતે પંદર પંદર શિષ્યા–પ્રશિષ્યાઓનું નાયકપણું પામી શક્યા છે ને ?

આ રહ્યા એ પંદરેય પુણ્યવાનોના નામ...

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી જયવંતાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી વિદ્યુત્પ્રભાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી હર્ષકાંતાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી હર્ષયશાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી શીલરત્નાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી જયરત્નાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી અર્હદયશાશ્રીજી મ.

પ્રશિષ્યાઓ ....

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી લક્ષગુણાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી હેમચન્દ્રાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી હેમરત્નાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી કુવલયાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી નંદિકરાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી નિર્મલશીલાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રીસિદ્ધિપ્રજ્ઞાશ્રીજી મ.

પૂજ્ય સાધ્વી શ્રીરત્નાંશુશ્રીજી મ.

આ કંઈ જેવી તેવી વાત નથી એક પ્રભાવક લબ્ધિના માલિક તરીકેના વ્યક્તિત્વને એમને એમ ઉપસાવાતું નથી એ માટે પોતાની સાધના. આરાધના પણ એવી જ જોરદાર હતી આ માટે જ્ઞાન જોઈએ અને તેને ટકાવવા માટે સ્વાધ્યાય પણ જોઈએ જ ! અને તેની સાથે જો વૈરાગ્ય ન હોય તો એ જ્ઞાન પણ ક્યારેક ખતરારૂપ સાબિત થઈ જાય વૈરાગ્ય પાછો વાતોમાં જ નહિ તેની પરિસ્થિતિ પણ એવી જ જબ્બર.

યથા શક્ય તપ તો તેઓ આચરતા જ તે સિવાય ત્યાગ વૃત્તિ તરફ પણ તેમનું સારું એવું લક્ષ્ય એમનાં પડખા સેવનાર સાધ્વીઓ જણાવે છે કે તેઓશ્રી એ ફ્રૂટ કે મેવાનો ક્યારેય સ્વીકાર કર્યો નથી. પોતે ન વાપરતા અને શિષ્યાઓને પણ પ્રતિબોધ દેતાં.

તેઓશ્રીનાં જીવનની બનતી સૌથી મહત્ત્વની વાત એ હતી કે તેઓશ્રીની વાણીમાં જબ્બર જાદુ હતો તેમની પાસે કોઈપણ વ્યક્તિ આવે આલતુ-ફાલતુ વાતોમાં તેઓ ક્યારેય રસ દાખવતા નહિ કંઈને કંઈ પ્રેરણાની જ વાત હોય અને તે પ્રેરણા પણ એવી મીઠી કે ધારી અસર બતાવે જ આથી જ તો તેઓશ્રીના શિષ્યા પૂ. સાધ્વી શ્રી વિદ્યુતપ્રભાશ્રીજી

મ. વર્ધમાન તપની સો ઓળી પૂર્ણ કરી શક્યા છે અને બીજા સાધ્વી પણ ઓળી પર ઓળી કરતા જ જાય છે. (બીજી તપસ્યાઓ માટે પણ સતત પ્રેરણા કરતા જ રહેતા.)

એમને પોતાને ખ્યાલ છે કે અમો તો તેઓશ્રીના સંસારી પક્ષે ભાણીયા થઈએ પણ જયારે જયારે મળ્યા છીએ ત્યારે ત્યારે બીજી કોઈ વાતની લપ્પન-છપ્પન કર્યા સિવાય આત્મહિતકર વાતો જ કરતા ઘણા વર્ષે મળીયે એટલે પુછે બોલો શું ભણ્યા ? અને કોઈક એવો પ્રશ્ન ઉઠાવતા અનેતેના ઉપર સારી એવી શાસ્ત્રીય ચર્ચા ચલાવતા અથવા તો કોઈક એવો ગ્રંથ લઈને જ આવતા અથવા કઢાવતાં અને તે ધ્વારા જ્ઞાન-સ્વાધ્યાયની વૃદ્ધિમાં નિમિત્ત બનવાનું ઉભું કરતા અને તે દ્વારા પાછી સમજાવટ શરુ કરતા બાલ હોય તો તેને યોગ્ય યુવાન હોય તો તેને અનુસરી અને વૃદ્ધ હોય તો તેને લાયક પ્રેરણા અચૂક કરતાં.

માત્ર સ્વાધ્યાય અને તપ તરફ જ નહિ નિર્દોષ ગોચરી માટે પણ તેઓશ્રીનો આગ્રહ ચુસ્ત રહેતો. ક્રિયા રૂચિ તરફ પણ એવી જ ચાહના પોતાની કોઈ શિષ્યા ક્રિયામાં પ્રમાદ કરે તે તેમને ન પોષાય. ક્રિયા અપ્રમત્તભાવે અને સાથે ઉપયોગવંતી પણ હોવી જોઈએ.

એઓની જ શિષ્યાએ એક વાર મને જણાવેલું કે અમો જયારે પ્રતિક્રમણ કરીએ ત્યારે પ્રતિક્રમણ ભણાવનાર સાધ્વીને અચાનક વચમાં અટકાવી દે અને બીજા સાધ્વીને પુછ્યું કે હવે આગળ તમે બોલો ! સતત ઉપયોગ સિવાય બોલાય શી રીતે ? અને જરાક ગરબડ-સરબડ કરે તો ઉચિત ઉપાલંભ કે ઠપકો પણ જરૂર આપી દેતા ! તેઓ માનતા કે મારા

ભગવાને મારા જીવન ઉદ્ધાર માટે કેવો સુંદર ક્રિયા માર્ગ બતાવ્યો છે. તેમાં ગરબડ કરું તો ભગવાન પ્રત્યે કેવો દુર્ભાવ ઉભો થાય અને ભગવાન જેવા ભગવાન પ્રત્યે જો દુર્ભાવ ઉભો થાય તો પછી એ દુર્ભાવ કઇ દુર્ગતિમાં ફેંકી દે એ શું કહેવાય ? માટે મારા ભગવાને બતાવેલી ક્રિયામાં તો ચોકસાઇ ને ચુસ્તતા હોવી જ જોઇએ મારી સાથે મારો નિશ્રાવતી આત્મા પણ ક્રિયાવાન બન્યો રહે એ એમની ખેવના હતી.

દુર્લભમાં દુર્લભ સંયમ જીવન મેળવ્યા પછી એને બીજા–ત્રીજામાં પીંખી નાખવાનું તેઓ ક્યારેય પસંદ ન કરતા ચારિત્રની મૂડી સાચવવા તેઓ ક્ષેત્રો પણ એવા જ પસંદ કરતાં... શહેરોમાં રહી અનેક દોષોને વેઠી સંયમ જીવનની નાદુરસ્તી માટે તેઓ બહુ જ નામરજી જણાવતાં.

લગભગ તેઓ નાના–નાના ગામડાઓમાં જ વિચરણ કરતા અને એય વિહાર કરીને જ ! શરીર અતિશય સુકોમળ અને વળી એમાં ગેસ–ડાયાબિટીશ લો–પ્રેશર, આદિ રોગો હોવા છતાં તેઓએ વિહારમાં ક્યારેય ઝોળીનો ઉપયોગ નથી કર્યો. અરે તીર્થયાત્રાનો પણ એવો મોહ નથી રાખ્યો જેટલો સંયમ યાત્રાનો મોહ હતો. સંયમમાં અતિચારો લગાવી તીર્થયાત્રા કરવી તેઓ હિતાવહ ન ગણતા. એના બદલે નાના નાના ગામોમાં વિચરવું યથાશક્ય પ્રેરણા કરવી અને સંઘોને આરાધના ક્રિયામાં જોડવા સતત પ્રયત્નશીલ રહેવું એ એમનો મુખ્ય આશય હતો.

અને એ પણ પોતાની મનમરજી મુજબ નહી પોતે જેઓશ્રીના સમુદાયના આજ્ઞાવર્તીની હતાં તેઓશ્રીની આજ્ઞા નિરપેક્ષ કશું જ નહિ

સંઘ-સ્થવીર પૂજ્ય બાપજી મ.ના સમુદાયના નાયકપદે બિરાજમાન વયોવૃદ્ધ પરમતપસ્વી પૂ. આચાર્યદેવશ્રી ભંદ્રકરસૂરીશ્વરજી મ.ની આજ્ઞા પોતાની પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિ પાછળ સ્વીકારતાં ! એના પરિણામે પૂજ્ય આચાર્યદેવશ્રીની કૃપાપાત્રતા સારી પેઠે કેળવેલી એટલું જ નહિ પોતે જેઓશ્રીની આજ્ઞામાં રહે કે નિશ્રાને સ્વીકારતા તેઓને ખૂબ જ અહોભાવ અને સદભાવથી સ્વીકારતાં પોતાના અભિન્ન-ઉપકારી વડિલ તરીકે માનતાં એથી તેઓશ્રીના સ્વાસ્થ્ય માટે પણ સદૈવ ચિંતાતુર રહેતાં અને એ માટે પોતાના સાધ્વી-જીવનની મર્યાદાનુસાર ભાવોપચાર પણ કરવાનું ચૂકતાં નહિ.

અમને ખબર છે કે છેલ્લે પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી ભદ્રંકરસૂરીશ્વરજી મ. (જેઓશ્રીના પોતે આજ્ઞાવર્તિની હતાં)ની તબિયત વધુ અસ્વસ્થ થયાંના સમાચાર મળતાં પૂજ્યશ્રીને શીઘ્ર સ્વાસ્થ્ય પ્રાપ્તિ થાય એ માટે સંઘમાં જાપ આદિ કરાવ્યા અને પોતે પણ પોતાની શક્તિને ઉલ્લંઘીને અઠ્ઠમ કરેલ અને જાપ આદિ કરીને શ્રી શાસનદેવને પૂ. આચાર્યદેવશ્રીના સ્વાસ્થ્યની તંદુરસ્તી માટે પ્રાર્થના કરેલી આ રીતે પોતાના સમુદાયના નાયક માટે ચિંતા પણ જરૂર સેવતાં અને આવા પ્રકારનાં લોકોત્તર સદભાવના કારણે પ્રતિભાવ પણ એવો જ મળેલો.

નિયમ છે ને 'સાદ તેવો પ્રતિસાદ' આવા પ્રકારના સદભાવને કારણે પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી પણ પૂ. જયપ્રભાશ્રીજી મ.ના લોકોત્તર વ્યક્તિત્વ પ્રતિ આકર્ષાએલા.

હમણાં થોડા સમય પહેલાં અમદાવાદમાં પૂજ્ય આચાર્યદેવશ્રી પાસે જવાનું થયેલું. ત્યારે પૂ. જયપ્રભાશ્રીજી મ. ના કાળધર્મ વિષે વાત નીકળી તથા પૂજ્યશ્રીએ સ્વમુખે પૂ. સાધ્વી મ.ના ગુણ ગાએલા અને ગદ ગદ થવા પૂર્વક જણાવેલ કે ખરેખર જયપ્રભાશ્રીજી આજના સાધ્વી સમુદાયનું રત્ન હતું. આથી વિશેષ વ્યક્તિત્વ શું હોઇ શકે ? અને શું જોઇએ ?

પૂજ્ય શાંતિચંદ્રસૂરિ મ. જે જણાવ્યું છે કે

તે ધન્ના જેસિં હિયયમ્મિ ગુરવો વસંતિ ।

તે ધન્નાનમપિ ધન્ના, ગુરુ હિયયમ્મિ જે વસંતિ ॥

અર્થ :– તે ધન્ય છે જેઓના હૃદયમાં ગુરુનો વાસ છે પરંતુ તેઓ તો ધન્યાતિધન્ય છે કે જેઓનો ગુરુના હૃદયમાં નિવાસ છે.

આ રીતની ધન્યાતિધન્યની ક્ક્ષાને પૂ. સાધ્વી શ્રી જયપ્રભાશ્રીજી મ. જે ઉપલબ્ધ કરેલી હતી.

આવા સુસંયમી, ચારિત્રલક્ષી પૂ. સાધ્વી મ. છેલ્લા સં. ૨૦૪૫ નું ચોમાસુ પાલેજ મુકામે હતાં.

અને પોતાની રૂચિ અને સ્વભાવાનુસાર વિવિધ પ્રેરણાઓ કરી સંઘમાં જલવર્ષાની જેમ આરાધનાની પણ રિમઝિમ જમાવી. આ સમયે તેઓશ્રીના સંસારપક્ષે નાના બે બહેનો અને સંયમપક્ષે શિષ્યાઓ સાધ્વી શ્રી જયવંતાશ્રીજી મ. અને પૂ. સાધ્વી શ્રી હર્ષકાંતાશ્રીજી મ. આદિ ઠાણા મુંબઇ પાસે ભીવંડી મુકામે ચાતુર્માસ બિરાજમાન હતાં.

પૂજ્ય આચાર્યદેવશ્રી અને પોતાના ગુરુણીની આજ્ઞાનુસાર આ

ટુકડી છેલ્લા ઘણા સમયથી મહારાષ્ટ્ર અને કર્ણાટક વગેરે પ્રદેશોમાં વિચરી રહી હતી. ઘણો સમય થવાથી તેઓની એ ભાવના હતી કે ગુરુણીજીને મળે ઘણો સમય થઇ ગયો હવે ગુરુણીજી પાસે પહોંચી જ જવું છે. અને આ બાજુ પૂ. જયપ્રભાશ્રીજી મ. ને પણ થયું કે ઘણો સમય થઇ ગયો હવે મારી નાની બહેનોને બોલાવી દઉં મારી તબિયત બરાબર રહેતી નથી. અલગ અલગ ક્ષેત્રોમાં રહેવાથી એક બીજાના મન ખેંચાયા કરે એના કરતા હવે સાથે જ રહીએ જેથી અરસ-પરસ આરાધનાનું આદાન-પ્રદાન કરી શકાય અને વ્યવહારોચિત પણ લેખાય !

આમ તો પૂ.જયવંતાશ્રીજી મ. ચોમાસા પૂર્વે જ ભેગા થવાની ગણતરી રાખતાં હતાં પરંતુ અતિશય નબળા શરીરવાળા પૂ. જયવંતાશ્રીજી મ. ભીવંડી સુધી આવ્યા અને શરીરે નખરાં શરુ કર્યા. ઇચ્છા નહિ છતાં ત્યાં રોકાવું પડ્યું... થોડા સમયમાં સારું થઇ જશે એ ગણતરી ખોટી પડી વધુ રોકાણ કરવું પડ્યું ને એમાં આર્દ્રા બેસી ગયા... સમુદાય મર્યાદા મુજબ વિહાર બંધ થયો. ભીવંડીના ભાવિક શ્રાવક-શ્રાવિકાના અતિશય આગ્રહને વશ થઇ ચોમાસુ ભીવંડી જ કરવું પડ્યું.

ઉભયગ ચાતુર્માસિક આરાધનાદિની શ્રૃંખલા ચાલુ જ રહી અને અરસ-પરસ પત્રાચારી સંપર્ક ચાલુ જ રહ્યો એમાં મુખ્યતયા થતી આરાધનાની મહેંકનું આદાન-પ્રદાન અને વહેલામાં વહેલી તકે ભેગા થવાનો તલસાટ અભિવ્યક્ત થતો હતો.

ચોમાસુ પૂર્ણ થવાની અણી પર હતું અને બંને ય એક બીજાને

મળવા તલસી રહ્યા હતાં. પરંતુ તેવામાં જ પાલેજ મુકામે પૂ. જયપ્રભાશ્રીજી મ. ની સામાન્ય તબિયત લથડી અને હલકો હાર્ટ–એટેક્ટ આવી ગયો. અલબત્ત આવીને જતો ય રહ્યો ખાસ ભારે ચિંતાજનક સ્થિતિ ન હતી છતાં પૂ. સાધ્વી મ. સાવચેત થઇ ગયા. સ્વસ્થતા આવતાં જ પૂ. જયપ્રભાશ્રીજી મહારાજે ભીવંડી પત્ર લખી નાંખ્યો એમાં પોતાની ખાસ ભાવના વ્યકત કરી કે હવે ચોમાસું ઉતરવાની તૈયારી છે. તમો આ બાજુ જલ્દી આવી જવાનું જ રાખશો...! શી ખબર આ લખાણ પાછળ પોતાની ક્યી મુરાદ અને અરમાન હશે. એમણે શી વાતો કરવી હશે ? શું સૂચવવું હશે. અને તે સિવાય પણ શું ય હશે ?

અને આ બાજુ ભીવંડીની ટુકડી તો ક્યારનીય થનગની રહી હતી ચોમાસું ઉતરે જલ્દી ને જલ્દી ભેગાં થઇએ એ જ ગણતરીમાં હતાં. ને ચોમાસું ઉતરે નીકળી પણ ગયા.

પરંતુ આ બાજુ પાલેજમાં નહિ ઘટવાનું ઘટી ગયું.

માગસર સુદી ૧ ના દિવસે પૂ. જયપ્રભાશ્રીજી મહારાજે આખો દિવસ આરાધનામય પસાર કર્યો. તે દિવસે બાવીશ તો બાંધી માળા ગણી અનેતે દિવસે બહેનોને પણ સમૂહ સામાયિક કરાવવા દ્વારા મહામંત્રનીઆરાધના કરાવી અને વિશેષતઃ જાપ કરાવ્યો.

સાંજે પ્રતિક્રમણ બહુ જ સ્વસ્થતા સાથે કર્યું. બાદ પોતાના નિત્યક્રમને સાધ્યો અને પછી શી ખબર તેઓશ્રીને શું ખ્યાલ આવી ગયો કે ઉપાશ્રયમાં સૂઇ જનાર એક બહેનને બોલાવી જણાવ્યું કે તમારે ત્યાં કાંઇ સાધ્વી મહારાજ કાળધર્મ પામે તો તમો શું કરો ? તમને ક્શી

ગતાગમ ખરી ? પેલા બહેને ના જણાવી એટલે પોતે સવિસ્તર બધી માહિતી કહી સંભળાવી.

આમ કેમ કર્યું હશે ?

આ વખતે એમની પાસે બુઝર્ગ અનુભવી કોઇ સાધ્વીજી નહિ. તેઓના ઉગ્રતપસ્વી શિષ્યાશ્રી વિદ્યુત્પ્રભાશ્રીજી મ. કે જેઓ જાણકાર કહેવાય તેઓને ચોમાસા માટે મોકલેલાં. અને બીજા યુવાતપસ્વી સાધ્વીશ્રી શીલરત્નાશ્રીજી મ. ને ૯૦ મી ઓળીનું પારણું પોતાને આંગણે થાય તેવો તેઓના સંસારી પરિવારજનોનો આગ્રહ હોવાથી વડોદરા તરફ બીજા સાધ્વીજીઓ સાથે મોકલેલા. એટલે પોતાની પાસે નાની ઊમરના સાધ્વી શ્રી હર્ષયશાશ્રીજી મ. અને સાધ્વી શ્રી હેમચંદ્રાશ્રીજી આદિ જ હતાં..! આથી શું એમણે એમ વિચાર્યું હશે કે આજે રાતે મારું કંઇક અભદ્ર થાય તો શોકવિહ્વલ આ બે સાધ્વી કશું કરી શકશે નહિ. અને આજસુધી એવી કોઇ જવાબદારી એમના પર આવેલી ન હોવાથી કશી ગતાગમ પણ નહિ પડે માટે જ લાવ આ બહેનને સમજાવી દઉં. આમ વિચારી વ્યવસ્થિત સમજણ આપી અને પછી પોતે વિધિવત સંથારા પોરસી ભણાવી સંથારો કર્યો. પરંતુ આજની રાત ખરેખર ભારે નીકળી... સમય વીતતાં તેઓને ગભરામણ થઇ. સાથે રહેલાં સાધ્વીજી જાગ્રત થયાં. પેલા બહેન પણ જાગી ગયા. ઉપલબ્ધ ઉપચારો શરુ કર્યા. અને સહુ વૈયાવચ્ચમાં લાગી ગયા. અને પોતે 'અરિહંત' અરિહંતનો અનવરત જાપ શરુ કર્યો. ગભરામણ વધવા લાગી. પરસેવો થવા લાગ્યો. હવાની જરૂરત હોવાથી સાથેના બહેને હાથમાં પુઠું લઇ વીંઝવા લાગ્યા. ત્યારે પૂ.

સાધ્વી મહારાજે એ બહેનનો હાથ પકડી લીધો અને કહે

'બહેન ! આમ...ન.....કરાય... અમને પંખો....ન.....નંખાય.... અસંખ્ય....વાયુકાયના.... જીવોની....હિંસા....થાય....' અને જરૂરત હોવા છતાં પંખો બંધ કરાવ્યો.

ગભરામણ વધતી ચાલી... સમાચાર ફેલાતા ગયા... તેમ બીજા પણ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓથી ઉપાશ્રય ભરાવા લાગ્યો. સહુ અરિહંતના જાપમાં રક્ત બન્યાં. અને કોઈ અણસાર કલ્પના કે વિકલ્પ સિવાય જ પૂજ્ય સાધ્વી મહારાજે અરિહંતના જાપની પાંખ ઉપર બેસી અચાનક જ રવાના થયાં. ચારે તરફ શોકનું વાતાવરણ ફેલાવું. ઉપાશ્રયમા હિબકાં અને ધ્રૂસકાનો વાયુ ફૂંકાયો.

પાલેજ સંઘનાં શાણા અને સમજુ આગેવાન શ્રાવકો શ્રી બાબુભાઈ, જયંતિભાઈ, રમેશભાઈ, અશોકભાઈ આદિએ સુંદર કર્તવ્ય અદા કર્યું.

ચારે તરફ સમાચાર પહોંચતાં છાણીથી પૂ. સાધ્વી મ.ના ભાણેજ આદિ અને સુરતથી ભત્રીજા આદિ તેમ જ તેઓશ્રીના અનુરાગી ક્ષેત્રો મિયાંગામ, કરજણ, શિનોર, સાધલી, રાજપીપળા, વડોદરા, આદિથી વિશાલ સંખ્યામાં ભાગ્યવાનો પધાર્યા. અને એક આચાર્ય મ. ને છાજે તે અદાથી તેઓશ્રીની પાલખી કાઢવામાં આવી... સમસ્ત પાલેજ ગામે તે દિવસે સ્વૈચ્છિક પાખી પાળી અને અંતિમ યાત્રામાં સહુ કોઈ જોડાયા.

આવા ઉચ્ચ-આત્માના દેહને અગ્નિસંસ્કાર ક્યાં કરવો ? બધાના અગ્નિ સંસ્કાર થાય તેવી સામાન્ય સાધારણ ભૂમિમાં અગ્નિ

સંસ્કાર થાય એ ઉચિત ન કહેવાય ! પવિત્ર દેહને અગ્નિ સંસ્કાર પણ એવી જ પવિત્ર ભૂમિએ આપવો જોઈએ એવો સહુનો અવાજ હોવાથી હાઈસ્કૂલના વિશાલ મેદાનમાં દાહ દેવાનો એકી અવાજે નિર્ણય લેવાયો...

અને તદનુસાર નીકળેલી વિશાલ અંતિમયાત્રા તે સ્થાને આવી ઊભી.. તેઓના સંસારી ભાઈના સુપુત્ર મનોજકુમારે સારો એવો ચઢાવો લઈ પોતાના ફઈના પુત્ર ભાઈ શ્રી સેવંતિભાઈ, બિપીનભાઈ આદિની સાથે પૂજ્યશ્રીના પવિત્રદેહને અંતિમ ત્રિપ્રદક્ષિણા દઈ અગ્નિદાહ દીધો...!

ચંદન અને ઘીના મિશ્રણથી પ્રગટેલી અગ્નિની જવાળાઓ મધ્યે, પૂજ્ય સાધ્વીજી મ. નો ગૌર ચહેરો વધુ દેદિપ્યમાન રીતે ભાસવા લાગ્યો. પરંતુ ફેલાએલા શોકના કજ્જલ–શ્યામ વાદળાં સ્વરૂપ ધૂમાડાના ગોટે ગોટા એ ચન્દ્ર શા ચહેરાને આવરવા લાગ્યા. અને એ ગોટાનું ધુમ્મસ ઓગળે તે પહેલાં જ એ ગૌર–ચહેરાના ચન્દ્રે વિદાય લીધી અને છાએલો શોકનો અંધકાર વધુ ગાઢ બનતો ચાલ્યો. હા, પણ એમાં એ જીવાત્માના જીવનની સુવાસ ભરપૂર ભરેલી જણાતી હતી.

જિનશાસનની એક આદર્શ તારિકા માઝમ રાતે જ ઓઝલ બની. એની પાછળ પાલેજના શ્રી સંઘે સુંદર અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ આયોજયો.

પરંતુ આ બાજુ ભીવંડીથી પૂજ્ય સાધ્વી શ્રી જયવંતાશ્રીજી મ. આદિ ઠાણાં છએ તો પાલેજ તરફ ઝડપથી વિહાર આદરી દીધેલો. અને અગાસી પધાર્યા. ! કોઈ જાતની કલ્પના નહી કે એવો કોઈ વિકલ્પ પણ નહી અને અચાનક જ કારમો ઘા મારતો સમાચારનો શિત વાયુ

ફૂંકાયો અને છએ છ હૈયા શોકની ઠંડીથી ત્યાં જ થથરી ગયા..! અને વધુમાં આંખના આકાશેથી આંસુનું માવઠું પણ વરસી ગયું...! કોણ કોણે આશ્વાસન આપે અને કોણ કોણે તાપણું કરે...!

સારું થયું થોડાજ સમયમાં ભીવંડીથી બહેનો આવ્યા. અને આશ્વાસનની સગડીઓ ચેતાવી ઠંડીને ઠંડી પાડી...

હા, આમ તો જયવંતાશ્રીજી મ. બહુજ શાણા સમજાણા અને જાણકાર એમની ય સમજાવટ અને કુશલતા જેવી તેવી નહિ ભલ–ભલાને વાત ઠસાવી દે તેવી વાણી ચતુરતા પરંતુ આ સ્થિતિ જ એક એવી હોય છે કે ગમે તેવી વ્યક્તિ પણ પોતાની સૂઝ–બુઝ ભૂલી જાય છે.... અને શોકના વાતાવરણમાં શૂન્યમનસ્ક બની જાય છે ! અને એમાં આ તો પોતાના મોટા બહેન અને સાથે ગુરુણી... ઉભયતઃ માર પડતાં હાલત ક્યાંથી સરખી રહી શકે ?

માંડ...માંડ... ગોચરી પાણી વાપર્યા અને પછી તો ગુજરાત તરફ ભારે વેગથી ઉપડેલા પગ પણ જકડાઈ ગયા... ત્રણ દિવસ ભીવંડીની બહેનો તરફથી ઓચ્છવ જેવો રુડો પ્રસંગ પણ થઈ ગયો..! અને બાદ ગુજરાત તરફ વિહાર કર્યો...! હવે ખાસ ઉતાવળ હતી નહી જે મંઝિલ હતી તે તો ઓઝલ બની ગઈ..! આથી ગતિ પણ અવરુદ્ધ બની...

એવામાં ખતલવાડાનો સંઘ આવ્યો ત્યાં આ પૂજ્ય સાધ્વી મ. જે વર્ષો પહેલાં ચોમાસુ કરેલ પણ પ્રેમ સંપાદન એટલો થયેલો કે સંઘ આજેય યાદ કરે. સંઘમાં છેલ્લા થોડા સમયથી બે તડ પડી ગયેલ અને માડાગાંઠો બંધાએલી...! ઘણાં પૂજ્યો, આચાર્યદેવો દ્વારા પ્રયત્ન થયાં

પણ સૂલઝયું નહિ ! પૂ. સાધ્વીજી મ. પધાર્યા તેઓએ જે કોઇ નિર્ણય કર્યો, બંને તડે મંજૂર રાખ્યો અને પૂ. સાધ્વી મ.ની કુનેહભરી સમજાવટથી એવી સુંદર રીતે ઉકેલ આવ્યો કે સાપ મરે નહિ અને લાઠી તૂટે નહિ...!

સમાધાન થઇ ગયું અને આનંદ આનંદ છવાઇ ગયો. ખુશીના નિમિત્તે અને પૂ. સાધ્વી શ્રી જયપ્રભાશ્રીજી મ. ના પુણ્ય સ્મરણાર્થે પાંચ દિવસીય ઓચ્છવ અને ૯ છોડનું ઉજમાણું પણ થવા પામ્યું.

બાદ પૂ. સાધ્વી મ. ગુજરાત પધાર્યા અને પોતાના વડિલ બહેન અને ગુરુણીજીના અસ્તિત્વ વ્યક્તિત્વની અસ્મિતાને અખંડિત બનાવવા સજ્જ બની રહ્યા છે એ બહુ ખુશીની વાત.

•

હવે
પલટો
પાના
સ્વાધ્યાયના

આત્મરક્ષા-નવકારમંત્ર સ્તોત્ર

ૐ પરમેષ્ઠિ-નમસ્કારં, સારં નવપદાત્મકં;
આત્મરક્ષાકરં વજ્ર-પંજરાભં સ્મરામ્યહં. ૧

ૐ નમો અરિહંતાણં, શિરસ્કં શિરસિ સ્થિતં;
ૐ નમો સવ્વસિદ્ધાણં, મુખે મુખપટં વરમ્. ૨

ૐ નમો આયરિયાણં, અંગરક્ષાતિશાયિની;
ૐ નમો ઉવજ્ઝાયાણં, આયુધં હસ્તયોર્દૃઢમ્. ૩

ૐ નમો લોએ સવ્વસાહૂણં, મોચકે પાદયોઃ શુભે;
એસો પંચનમુક્કારો, શિલા વજ્રમયી તલે. ૪

સવ્વપાવપ્પણાસણો, વપ્રો વજ્રમયો બહિઃ;
મંગલાણં ચ સવ્વેસિં, ખાદિરાંગાર-ખાતિકા. ૫

સ્વાહાંતં ચ પદં જ્ઞેયં, પઢમં હવઈ મંગલં;
વપ્રોપરિ વજ્રમયં, પિધાનં દેહ-રક્ષણે. ૬

મહાપ્રભાવા રક્ષેયં, ક્ષુદ્રોપદ્રવ–નાશિની;
પરમેષ્ઠિ–પદોદ્‌ભૂતા, કથિતા પૂર્વસૂરિભિ: ૭
યશ્ચૈવં કુરુતે રક્ષાં, પરમેષ્ઠિપદૈ: સદા;
તસ્ય ન સ્યાદ્ ભયં વ્યાધિ–રાધિશ્ચાઽપિ કદાચન. ૮

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર–૧

નમો અરિહંતાણં. ૧
નમો સિદ્ધાણં. ૨
નમો આયરિયાણં. ૩
નમો ઉવજ્ઝાયાણં. ૪
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં. ૫
એસો પંચનમુક્કારો. ૬
સવ્વપાવપ્પણાસણો. ૭
મંગલાણં ચ સવ્વેસિં. ૮
પઢમં હવઇ મંગલં. ૯

ઉવસગ્ગહરં સ્તવન–૨

ઉવસગ્ગહરં-પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મ–ઘણ–મુક્કં;
વિસહર–વિસ–નિન્નાસં, મંગલ–કલ્લાણ–આવાસં. ૧
વિસહર–ફુલિંગ–મંતં, કંઠે ધારેઇ જો સયા મણુઓ;
તસ્સ ગહ–રોગ–મારી, દુટ્ઠજરા જંતિ ઉવસામં. ૨
ચિટ્ઠઉ દૂરે મંતો, તુજ્ઝ પણામો વિ બહુફલો હોઇ;
નરતિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન દુકખ–દોગચ્ચં. ૩

તુહ સમ્મત્તે લદ્ધે, ચિંતામણિ-કપ્પપાયવબ્ભહિએ;
પાવંતિ અવિગ્ઘેણં, જીવા અયરામરં ઠાણં. ૪
ઈઅ સંથુઓ મહાયસ, ભત્તિભર-નિબ્ભરેણ-હિયએણ:
તા દેવ દિજ્જ બોહિં, ભવે ભવે પાસ જિણચંદ. ૫

સંતિકરં સ્તવન-૩

સંતિકરં સંતિજિણં, જગસરણં જય-સિરિઈ દાયારં;
સમરામિ ભત્ત-પાલગ, નિવ્વાણી-ગરુડ-કય-સેવં. ૧
ૐ સ નમો વિપ્પોસહિ-પત્તાણં સંતિસામિ-પાયાણં,
ઝ્રૌઁ સ્વાહા-મંતેણં, સવ્વાસિવ-દુરિઅ-હરણાણં ૨
ૐ સંતિ-નમુક્કારો, ખેલોસહિમાઈ-લદ્ધિ પત્તાણં;
સોં હ્રીં નમો સવ્વોસહિ-પત્તાણં ચ દેઈ સિરિં. ૩
વાણી તિહુઅણ-સામિણિ, સિરિદેવિ જકખરાય ગણિપિડગા;
ગહ-દિસિપાલ-સુરિંદા, સયાવિ રકખંતુ જિણભત્તે. ૪
રકખંતુ મમં રોહિણી, પન્નત્તી વજ્જસિંખલા ય સયા;
વજ્જંકુસિ ચક્કેસરિ, નરદત્તા કાલી મહાકાલી. ૫
ગોરી તહ ગંધારી, મહજ્જાલા માણવી અ વઈરુટ્ટા;
અચ્છુત્તા માણસિઆ, મહમાણસિયાઉ દેવીઓ. ૬
જકખા ગોમુહ મહજકખ, તિમુહજકખેસ તુંબરુ કુસુમો;
માયંગ-વિજય-અજિયા, બંભો મણુઓ સુરકુમારો. ૭
છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરુલો ગંધવ્વ તહય જકિખંદો;
કૂબર વરુણો ભિઉડી, ગોમેહો પાસ-માયંગા. ૮

દેવીઓ ચક્કેસરિ, અજ્જિઆ દુરિઆરિ કાલી મહાકાલી;
અચ્ચુઅસંતા જાલા, સુતારયા-સોય સિરિવચ્છા. ૯
ચંડાવિજયંકુસિ, પન્નઈત્તિ નિવ્વાણિ અચ્ચુઆ ધરણી;
વઈરુટ્ટ છુત્ત ગંધારિ, અંબ પઉમાવઈ સિદ્ધા. ૧૦
ઈઅ તિત્થ રક્ખણરયા, અન્નેવિ સુરાસુરીય ચઉહાવિ;
વંતર જોઈણિ પમુહા, કુણંતુ રક્ખં સયા અમ્હં. ૧૧
એવં સુદિટ્ઠિસુરગણ, સહિઓ સંઘસ્સ સંતિ જિણચંદો;
મજ્ઝવિ કરેઉ રક્ખં, મુણિસુંદરસૂરિ થુઅ મહિમા. ૧૨
ઈઅ સંતિનાહ સમ્મ દિટ્ઠી, રક્ખં સરઈ તિકાલં જો;
સવ્વોવદ્દવ-રહિઓ, સ લહઈ સુહસંપયં પરમં. ૧૩
તવગચ્છગયણ દિણયર, જુગવર સિરિસોમસુંદરગુરૂણં;
સુપસાય લદ્ધ ગણહર, વિજ્જાસિદ્ધી ભણઈ સીસો. ૧૪

તિજયપહુત્ત સ્તોત્ર-૪

તિજય પહુત્ત પયાસય, અટ્ઠ મહાપાડિહેર જુત્તાણં;
સમયક્ખિત્ત ઠિઆણં, સરેમિ ચક્કં જિણિંદાણં. ૧
પણવીસા ય અસીઆ, પનરસ પન્નાસ જિણવરસમૂહો;
નાસેઉ સયલ દુરિઅં, ભવિઆણં ભત્તિ જુત્તાણં. ૨
વીસા પણયાલા વિય, તીસા પન્નત્તરી જિણવરિંદા;
ગહ ભૂઅ રક્ખ સાઈણિ, ઘોરુવસગ્ગં પણાસંતુ. ૩
સત્તરિ પણતીસા વિય, સટ્ઠી પંચેવ જિણગણો એસો;
વાહિ-જલ-જલણ-હરિ-કરિ, ચોરારિ મહાભયં હરઉ. ૪

પણપન્ના ય દસેવ ય, પન્નટ્ઠી તહય ચેવ ચાલીસા;
રકખંતુ મે સરીરં, દેવાસુર–પણમિઆ સિદ્ધા. ૫
ૐ હરહુંહ: સરસુંસ:, હરહુંહ: તહય ચેવ સરસુંસ:;
આલિહિય–નામ–ગબ્ભં, ચક્કં કિર સવ્વઓ ભદ્દં. ૬
ૐ રોહિણી પન્નત્તિ, વજ્જસિંખલા તહય વજ્જંકુસિઆ;
ચક્કેસરી નરદત્તા, કાલી મહાકાલી તહ ગોરી. ૭
ગંધારી મહજ્જાલા, માણવી વઈરુટ્ટ તહય અચ્છુત્તા;
માણસિ મહમાણસિઆ, વિજ્જાદેવીઓ રકખંતુ. ૮
પંચદસ કમ્મભૂમિસુ, ઉપ્પન્નં સત્તરિ જિણાણ સયં;
વિવિહ–રયણાઈ–વન્નો, વસોહિઅં હરઉ દુરિઆઈ. ૯
ચઉતીસ અઈસય–જુઆ, અટ્ઠ–મહાપાડિહેર–કય સોહા;
તિત્થયરા ગયમોહા, ઝાએઅવ્વા પયત્તેણં. ૧૦
ૐ વરકણય સંખવિદ્દુમ–મરગયઘણસન્નિહં વિગયમોહં;
સત્તરિસયં જિણાણં, સવ્વામર–પૂઈઅં વંદે સ્વાહા. ૧૧
ૐ ભવણવઈ વાણવંતર, જોઈસવાસી વિમાણવાસીઅ;
જે કેવિ. દુટ્ઠ દેવા, તે સવ્વે ઉવસમંતુ મમં સ્વાહા ૧૨
ચંદણકપ્પૂરેણં, ફલએ લિહિઊણ ખાલિઅં પીઅં;
એગંતરાઈ–ગહ–ભૂઅ, સાઈણિ–મુગ્ગં પણાસેઈ. ૧૩
ઈઅ સત્તરિસયં જંતં, સમ્મં મંતં દુવારિ–પડિલિહિઅં;
દુરિઆરિ વિજયવંતં, નિબ્ભંતં નિચ્ચ–મચ્ચેહ. ૧૪

નમિઊણ સ્તોત્ર-૫

નમિઊણ પણયસુરગણ, ચુડામણિ કિરણ રંજિઅં મુણિણો;
ચલણ-જુઅલં મહાભય,-પણાસણં સંથવં વુચ્છં. ૧
સડિય-કર-ચરણ-નહ-મુહ-નિબુડ-નાસાવિવન્ન-લાયન્ના;
કુટ્ઠ-મહારોગાનલ, ફુલિંગ-નિદ્ધ-સવ્વંગા. ૨
તે તુહ ચલણારાહણ, સલિલંજલિ-સેય-વુડ્ઢિય-ચ્છાયા;
વણદવ-દડ્ઢા ગિરિપાયવ વ્વ પત્તા પુણો લચ્છિં. ૩
દુવ્વાય ખુભિય-જલનિહિ, ઉબ્ભડકલ્લોલભીસણારાવે;
સંભંત-ભય-વિસંઠુલ-નિજ્જામય-મુક્ક-વાવારે. ૪
અવિદલિઅ-જાણવત્તા, ખણેણ પાવંતિ ઈચ્છિઅં કૂલં;
પાસજિણ-ચલણ-જુઅલં, નિચ્ચં ચિઅ જે નમંતિ
નરા. ૫
ખરપવણુદ્ધુય-વણદવ જાલાવલિમિલિય-સયલદુમગહણે;
ડજ્ઝંત-મુદ્ધ-મયવહૂ-ભીસણરવ-ભીસણંમિ વણે. ૬
જગગુરુણો કમજુઅલં, નિવ્વાવિઅ-સયલતિહુઅણાભોઅં;
જે સંભરંતિ મણુઆ, ન કુણઈ જલણો ભયં તેસિં. ૭
વિલસંત-ભોગભીસણ,-ફુરિઆરુણ નયણ તરલ જીહાલં;
ઉગ્ગ-ભુઅંગં નવ-જલય-સત્થહં ભીસણાયારં. ૮
મન્નંતિ કીડ-સરિસં, દૂર-પરિચ્છૂઢ-વિસમવિસ-વેગા;
તુહ નામકખર-ફુડસિદ્ધ-મંતગુરુઆ નરા લોએ. ૯

અડવીસુ ભિલ્લ-તક્કર,-પુલિંદ-સદ્દુલ-સદ્-ભીમાસુ;
ભયવિહુર-વુન્નકાયર-ઉલ્લૂરિય-પહિય-સત્થાસુ. ૧૦
અવિલુત્તવિહવ-સારા, તુહ નાહ પણામ-મત્ત-વાવારા;
વવગય-વિગ્ઘા સિગ્ઘં, પત્તા હિય-ઈચ્છિયં ઠાણં. ૧૧
પજ્જલિઆનલ-નયણં, દૂર-વિયારિઅ-મુહં મહાકાયં;
નહકુલિસ-ઘાય-વિયલિઅ-ગઈંદ-કુંભત્થલા-ભોઅં. ૧૨
પણય-સસંભમ-પત્થિવનહ-મણિ-માણિક-પડિઅ-પડિમસ્સ;
તુહ વયણ-પહરણ ધરા, સીહં કુદ્ધંપિ ન ગણંતિ. ૧૩
સસિ-ધવલ-દંતમુસલં, દીહ-કરુલ્લાલ-વુડ્ઢિ-ઉચ્છાહં;
મહુપિંગ-નયણજુઅલં, સસલિલ-નવ-જલહરારાવં. ૧૪
ભીમં મહાગઈંદં, અચ્ચાસન્નંપિ તે ન વિ ગણંતિ;
જે તુમ્હ ચલણ-જુઅલં, મુણિવઈતુંગં સમલ્લીણા. ૧૫
સમરમ્મિ તિકખખગ્ગા, ભિગ્ઘાય-પવિદ્ધ-ઉદ્ધુય-કબંધે;
કુંત-વિણિભિન્ન-કરિકલહ,-મુક્ક-સિક્કાર-પઉરંમિ. ૧૬
નિજ્જિઅ દપ્પુદ્ધર-રિઉ-નરિંદનિવહા ભડા જસં ધવલં;
પાવંતિ પાવ-પસમિણ, પાસજિણ ! તુહપ્પભાવેણ. ૧૭
રોગ-જલ-જલણ-વિસહર,-ચોરારિ-મઈંદ-ગય-રણભયાઈં;
પાસજિણ-નામ-સંકિત્તણેણ પસમંતિ સવ્વાઈં. ૧૮
એવં મહા-ભયહરં, પાસ-જિણિંદસ્સ સંથવ-મુઆરં;
ભવિય-જણાણંદયરં, કલ્લાણ-પરંપર-નિહાણં. ૧૯

રાયભય–જકખ–રકખસ–કુસુમિણ–દુસ્સઉણ–રિકખ–પીડાસુ;
સંઝાસુ દોસુ પંથે, ઉવસગ્ગે તહય રયણીસુ. ૨૦
જો પઢઇ જો અ નિસુણઇ, તાણં કઇણો ય માણતુંગસ્સ;
પાસો પાવં પસમેઉ, સયલ–ભુવણ–ચ્ચિય–ચલણો. ૨૧
ઉવસગ્ગંતે કમઠા–સુરમ્મિ, ઝાણાઓ જો ન સંચલિઓ;
સુર–નર–કિન્નર–જુવઇહિં, સંથુઓ જયઉ પાસજિણો. ૨૨
એઅસ્સ મજઝયારે, અટ્ઠારસ–અકખરેહિ જો મંતો;
જો જાણઇ સો ઝાયઇ, પરમ–પયત્થં ફુડં પાસં. ૨૩
પાસહ સમરણં જો કુણઇ, સંતુટ્ઠહિયએણ;
અટ્ઠુત્તરસય–વાહિ–ભય, નાસઇ તસ્સ દૂરેણ. ૨૪

શ્રી અજિતશાંતિ સ્તવન–૬

અજિઅં જિઅ–સવ્વભયં, સંતિં ચ પસંત–સવ્વ-ગય–પાવં; જયગુરૂ સંતિગુણકરે, દોવિ જિણવરે પણિવયામિ. ૧ ગાહા.

વવગય–મંગુલભાવે, તે હં વિઉલતવ–નિમ્મલસહાવે; નિરુવમ–મહપ્પભાવે, થોસામિ સુદિટ્ઠસબ્ભાવે. ૨ ગાહા.

સવ્વદુકખપ્પસંતીણં, સવ્વપાવપ્પસંતિણં; સયા અજિઅસંતીણં, નમો અજિઅસંતિણં. ૩ સિલોગો.

અજિઅજિણ ! સુહપ્પવત્તણં, તવ પુરિસુત્તમ ! નામકિત્તણં, તહય ધિઇમઇપ્પવત્તણં, તવ ય જિણુત્તમ સંતિ ! કિત્તણં. ૪ માગહિઆ.

કિરિઆ–વિહિ–સંચિઅ–કમ્મ–કિલેસ–વિમુકખયરં, અજિઅં નિચિઅં ચ ગુણેહિં મહામુણિ–સિદ્ધિગયં; અજિઅસ્સ ય સંતિ મહામુણિણો વિ અ સંતિકરં, સયયં મમ નિવ્વુઇ–કારણયં ચ નમંસણયં. ૫ આલિંગણયં.

પુરિસા ! જઇ દુકખવારણં, જઇય વિમગ્ગહ સુકખ કારણં; અજિઅં સંતિં ચ ભાવઓ, અભયકરે સરણં પવજ્જહા. ૬ માગહિઆ.

અરઇ–રઇ–તિમિર–વિરહિઅ–મુવરય–જરમરણં, સુર–અસુર–ગરુલ–ભુયગવઇ–પયય–પણિવઇયં; અજિ–અમહમવિઅસુનયનય–નિઉણ–મભયકરંસરણ–મુવસરિઅ ભુવિદિવિજ–મહિઅં સયયમુવણમે. ૭ સંગયયં.

તં ચ જિણુત્તમ–મુત્તમ નિત્તમ–સત્તધરં, અજ્જવ મદ્દવ–ખંતિ–વિમુત્તિ–સમાહિનિહિં; સંતિકરં પણમામિ દમુત્તમ–તિત્થયરં, સંતિ મુણી મમ સંતિસમાહિવરં દિસઉ. ૮ સોવાણયં.

સાવત્થિ–પુવ્વપત્થિવં ચ વરહત્થિ–મત્થય–પસત્થવિ–ચ્છિન્નસંથિયં, થિર–સરિચ્છ–વચ્છં મયગલ–લીલા–યમાણવરગંધહત્થિ–પત્થાણપત્થિયં સંથવારિહં; હત્થિહત્થ–બાહું ધંતકણગ–રુઅગ–નિરુવહય–પિંજરં પવરલકખ–ણોવચિઅસોમ–ચારુ–રૂવં સુઇસુહ–મણાભિરામ–પરમ રમણિજ્જ–વરદેવદુંદુહિ– નિનાય–મહુરયર–સુહગિરં. ૯ વેડ્ઢઓ.

અજિઅં જિઆરિગણં, જિઅ-સવ્વભયં ભવોહ-રિઉ; પણમામિ અહં પયઓ, પાવં પસમેઉ મે ભયવં. ૧૦ રાસાલુદ્ધઓ.

કુરુ જણવય હત્થિણાઉર નરીસરો પઢમં તઓ મહાચક્કવટ્ટિભોએ મહપ્પભાવો, જો બાવત્તરિપુરવર - સહસ્સ વરનગર-નિગમ-જણવયવઇ બત્તીસારાયવર-સહસ્સાણુયાયમગ્ગો; ચઉદસવરરયણ-નવમહાનિહિ-ચઉસટ્ઠિસહસ્સ પવરજુવઇણ સુંદરવઇ, ચુલસી-હય-ગય-રહસયસહસ્સ-સામી છન્નવઇ-ગામકોડિ-સામી આસી જો ભારહંમિ ભયવં. ૧૧ વેડ્ઢઓ.

તં સંતિં સંતિકરં, સંતિણ્ણં સવ્વભયા; સંતિં-થુણામિ જિણં, સંતિં વિહેઉ મે. ૧૨ રાસાનંદિઅયં.

ઈકખાગ વિદેહનરીસર નરવસહા મુણિવસહા, નવસારય-સસિસકલાણણ વિગયતમા વિહુઅરયા; અજિઉત્તમ-તેઅ ગુણેહિં મહામુણિ અમિઅબલા વિઉલકુલા; પણમામિ તે ભવ-ભય-મૂરણ જગસરણા મમ સરણં. ૧૩ ચિત્તલેહા.

દેવ-દાણ-વિંદ-ચંદ-સૂર-વંદ-હટ્ઠ-તુટ્ઠ-જિટ્ઠ-પરમ, લટ્ઠ-રૂવ-ધંત-રૂપ્પ-પટ્ટ-સેઅ-સુદ્ધ-નિદ્ધ-ધવલ; દંત-પંતિસંતિ ! સત્તિ-કિત્તિ-મુત્તિ-જુત્તિ-ગુત્તિ-પવર, દિત્તતે-અ વંદ ધેય સવ્વલોઅભાવિઅપ્પભાવણે અ પઇસ મે સમાહિં.. ૧૪ નારાયઓ.

વિમલસસિ-કલાઈરિઅ-સોમં; વિતિમિર-સૂર-કરાઈ-રેઅતેઅં; -તિઅસવઈ-ગણાઈરિઅ-રૂવં, ધરણીધર પ્પવ-રાઈરિઅ-સારં. ૧૫ કુસુમલયા.

સત્તે અ સયા અજિઅં, સારીરે અ બલે અજિઅં; તવ સંજમે અ અજિઅં, એસ થુણામિ જિણં. અજિઅં. ૧૬ ભુઅગપરિરિંગિઅં.

સોમગુણેહિં પાવઈ ન તં નવ-સરય-સસી, તેઅ-ગુણેહિં પાવઈ ન તં નવ-સરય-રવી; રૂવગુણેહિં પાવઈ ન તં તિઅસ-ગણવઈ, સારગુણેહિં પાવઈ ન તં ધરણિધરવઈ. ૧૭ ખિજ્જિઅયં.

તિત્થવર-પવત્તયં તમરય-રહિયં, ધીરજણ-થુઅ-ચ્ચિઅં ચુઅ-કલિ-કલુસં; સંતિસુહ-પ્પવત્તયં તિગરણ-પયઓ, સંતિમહં મહામુણિં સરણમુવણમે. ૧૮ લલિઅયં.

વિણઓણય-સિરરઈ-અંજલિ-રિસિગણ-સંથુ-અંથિમિઅં, વિબુહાહિવ-ધણવઈ-નરવઈ-થુઅ-મ-હિઅચ્ચિઅં બહુસો: અઈરુગ્ગય-સરય-દિવાયર-સ-મહિઅસપ્પભંતવસા, ગયણં-ગણ-વિયરણ-સમુઈઅ-ચારણ-વંદિઅં સિરસા. ૧૯ કિસલયમાલા.

અસુર-ગરુલ-પરિવંદિયં, કિન્નરોરગ-નમંસિઅં; દે-વકોડિસય-સંથુઅં, સમણસંઘ-પરિવંદિયં. ૨૦ સુમુહં.

અભયં અણહં, અરયં, અરુયં, અજિઅં, અજિઅં પયઓ પણમે. ૨૧ વિજ્જુવિલસિઅં.

આગયા વરવિમાણ-દિવ્વકણગ-રહ-તુરય-પહકર-સએહિં હુલિઅં, અસંભમોઅરણ-ખુભિઅ-લુલિય-ચલ-કુંડલંગય-તિરીડ-સોહંત-મઉલિમાલા. ૨૨ વેડ્ઢઓ.

જં સુરસંઘા, સાસુરસંઘા, વેરવિઉત્તા ભત્તિસુ-જુત્તા, આયર, ભૂસિઅ-સંભમપિંડિઅ સુટ્ઠુસુવિમ્હિઅ-સવ્વબલોઘા; ઉત્તમ-કંચણ-રયણ-પરૂવિઅ-ભાસુર-ભૂસણ-ભાસુરિ-અંગા, ગાય-સમોણય-ભત્તિ-વસા-ગય-પંજલિ પેસિય-સીસ-પણામા. ૨૩ રયણમાલા.

વંદિઊણ થોઊણ તો જિણં, તિગુણમેવ ય પુણો પયાહિણં, પણમિઊણ ય જિણં સુરાસુરા, પમુઇઆ સભવણાઇં તો ગયા. ૨૪ ખિત્તયં.

તં મહામુણિં મહંપિ પંજલી, રાગદોસ-ભય-મોહ-વજ્જિઅં, દેવ-દાણવ-નરિંદ-વંદિઅં, સંતિમુત્તમં મહાતવં નમે. ૨૫ ખિત્તયં.

અંબરંતર-વિઆરણિઆહિં, લલિઅ-હંસવહુ-ગામિણિઆહિં; પીણ-સોણિથણ-સાલિણિઆહિં, સકલ-કમલદલ-લોઅણિઆહિં. ૨૬ દીવયં.

પીણ-નિરંતર-થણભર-વિણમિય-ગાયલઆહિં, મણિકંચણ-પસિઢિલ-મેહલ-સોહિઅ-સોણિતડાહિં; વર-ખિંખિણિ-નેઉર-સતિલય-વલય-વિભૂસણિઆહિં, રઇકર-ચઉર-મણોહર-સુંદર-દંસણિઆહિં. ૨૭ ચિત્ત-કખરા...

દેવસુંદરીહિં પાયવંદિઆહિં, વંદિઆ ય જસ્સ તે સુવિક્કમા કમા; અપ્પણો નિડાલએહિં મંડણોડણ પ્પ-ગારએહિં કેહિં કેહિં વિ, અવંગ-તિલય-પત્તલેહનામએ- હિં ચિલ્લએહિં સંગયંગયાહિં, ભત્તિસન્નિવિટ્ઠ-વંદણા-ગયાહિં હુંતિ તે વંદિઆ પુણો પુણો. ૨૮ નારાયઓ.

તમહં જિણચંદં, અજિઅં જિઅમોહં; ધુય-સવ્વકિલેસં, પયઓ પણમામિ. ૨૯ નંદિઅયં.

થુઅવંદિઅયસ્સા, રિસિગણ-દેવગણેહિં, તો દેવ-વહુહિં, પયઓ પણમિઅસ્સા; જસ્સ જગુત્તમસાસણ-અસ્સા, ભત્તિવસાગય-પિંડિઅયાહિં, દેવવરચ્છરસા બહુઆહિં, સુરવર-રઇગુણ-પંડિઅયાહિં. ૩૦ ભાસુરયં.

વંસસદ્દ-તંતિતાલ-મેલિએ, તિઉક્ખરાભિરામ-સદ્દમીસએ કએ અ, સુઇસમાણણે અ સુદ્ધ-સજ્જ-ગીઅપાય-જાલઘંટિઆહિં, વલય-મેહલા-કલાવ-નેઉ-રાભિરામ-સદ્દમીસએ કએ અ, દેવ-નટ્ટિઆહિં હાવ-ભાવબ્ભિમપ્પગારએહિં, નચ્ચિઊણ અંગહારએહિં, વંદિઆ ય જસ્સ તે સુવિક્કમા કમા, તયં તિલોય- સવ્વસત્તસંતિકારયં, પસંત-સવ્વ-પાવ-દોસમેસ હં નમામિ સંતિમુત્તમં જિણં. ૩૧ નારાયઓ.

છત્ત-ચામર-પડાગ-જૂવ-જવ-મંડિઆ, ઝયવર મગર-તુરય -સિરિવચ્છ-સુલંછણા; દીવ-સમુદ્દ-મંદર-દિસાગય સોહિયા, સત્થિઅ-વસહ-સીહ-રહ-ચક્ક- વરંકિયા. ૩૨ લલિઅયં.

સહાવલટ્ઠા સમપ્પઇટ્ઠા, અદોસદુટ્ઠા ગુણેહિ જિટ્ઠા; પસાયસિટ્ઠા તવેણ પુટ્ઠા, સિરીહિ ઇટ્ઠા રિસીહિ જુટ્ઠા, ૩૩ વાણવાસિઆ.

તે તવેણ ધુઅ–સવ્વપાવયા, સવ્વલોઅ–હિઅમૂલ–પાવયા; સંથુઆ અજિઅ–સંતિ–પાયયા. હું તુ મે સિવ–સુહાણ દાયયા. ૩૪ અપરાંતિકા.

એવં તવ–બલ–વિઉલં, થુઅં, મએ અજિઅસંતિ જિણ–જુઅલં; વવગય–કમ્મ–રય–મલં, ગઇં ગયં સાસયં વિઉલં. ૩૫ ગાહા.

તં બહુગુણ પ્પસાયં, મુકખસુહેણ પરમેણ અવિસાયં; નાસેઉ મે વિસાયં, કુણઉ અ પરિસાવિ અ પ્પસાયં. ૩૬ ગાહા.

તં મોએઉ અ નંદિં, પાવેઉ ન નંદિસેણ મભિનંદિં. પરિસાવિ અ સુહ–નંદિ, મમ ય દિસઉ સંજમે નંદિં. ૩૭ ગાહા.

પકિખઅ ચાઉમ્માસિઅ,સંવચ્છરિએ અવસ્સ ભણિ અવ્વો; સોઅવ્વો સવ્વેહિ, ઉવસગ્ગ–નિવારણો એસો. ૩૮

જો પઢઇ જો અ નિસુણઇ, ઉભઓ કાલંપિ અજિ–અસંતિ–થયં; નહુ હુંતિ તસ્સ રોગા, પુવ્વુપ્પન્ના વિ-નાસંતિ. ૩૯

જઇ ઇચ્છહ પરમપયં, અહવા કિત્તિં સુવિત્થડં ભુવણે; તા તેલુકકુદ્ધરણે, જિણવયણે આયરં કુણહ. ૪૦

ભક્તામર સ્તોત્ર-૭

ભક્તામર-પ્રણત-મૌલિ-મણિ-પ્રભાણા,-
મુદ્યોતકં દલિત-પાપ-તમો-વિતાનમ્;
સમ્યક્ પ્રણમ્ય જિનપાદ-યુગં યુગાદા,-
વાલંબનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્. ૧

યઃ સંસ્તુતઃ સકલ-વાઙ્મય-તત્ત્વબોધા,-
દુદ્ભૂત-બુદ્ધિ-પટુભિઃ સુરલોક નાથૈઃ;
સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતય ચિત્ત-હરૈરુદારૈઃ,
સ્તોષ્યે કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્. ૨

બુદ્ધ્યા વિનાઽપિ વિબુધા-ર્ચિત-પાદપીઠ !,
સ્તોતું સમુદ્યત-મતિ-ર્વિગત-ત્રપોઽહમ્;
બાલં વિહાય જલ-સંસ્થિત-મિંદુબિંબ,-
મન્યઃ ક ઇચ્છતિ જનઃ સહસા ગ્રહીતુમ્. ૩

વક્તું ગુણાન્ ગુણસમુદ્ર ! શશાંક-કાંતાન્,
કસ્તે ક્ષમઃ સુરગુરુ-પ્રતિમોઽપિ બુદ્ધ્યા ?;
કલ્પાંતકાલ-પવનોદ્ધત-નક્રચક્રં,
કો વા તરીતુમલમંબુનિધિં ભુજાભ્યામ્ ? ૪

સોઽહં તથાપિ તવ ભક્તિવશાન્મુનીશ !,
કર્તું સ્તવં વિગતશક્તિ-રપિ પ્રવૃત્તઃ;
પ્રીત્યાત્મવીર્ય-મવિચાર્ય મૃગો મૃગેન્દ્રં,
નાભ્યેતિ કિં નિજશિશોઃ પરિપાલનાર્થમ્ ? ૫

અલ્પશ્રુતં શ્રુતવતાં પરિહાસ-ધામ,
ત્વદ્ભક્તિરેવ મુખરીકુરુતે બલાન્મામ્;

યત્કોકિલ: કિલ મધૌ મધુરં વિરૌતિ,
તચ્ચારુ–ચૂત–કલિકા–નિકરૈકહેતુ: ૬

ત્વત્સંસ્તવેન ભવ–સંતતિ–સન્નિબદ્ધં,
પાપં ક્ષણાત્ક્ષય–મુપૈતિ શરીરભાજામ્,
આક્રાંતલોક–મલિ–નીલ–મશેષમાશુ,
સૂર્યાંશુ–ભિન્નમિવ શાર્વર–મંધકારમ્. ૭

મત્વેતિ નાથ ! તવ સંસ્તવનં મયેદ–
મારભ્યતે તનુ–ધિયાઽપિ તવ પ્રભાવાત્;
ચેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિની–દલેષુ,
મુક્તાફલ–દ્યુતિ–મુપૈતિ નનૂદબિંદુ:. ૮

આસ્તાં તવ સ્તવન–મસ્ત–સમસ્તદોષં,
ત્વત્સંકથાપિ જગતાં દુરિતાનિ હન્તિ;
દૂરે સહસ્રકિરણ:, કુરુતે પ્રભૈવ,
પદ્માકરેષુ જલજાનિ વિકાસભાંજિ. ૯

નાત્યદ્‌ભુતં ભુવન–ભૂષણ–ભૂત ! નાથ !,
ભૂતૈર્ગુણૈર્ભુવિ ભવંતમભિષ્ટુવન્ત:;
તુલ્યા ભવન્તિ ભવતો નનુ તેન કિંવા,
ભૂત્યાશ્રિતં ય ઈહ નાત્મસમં કરોતિ. ૧૦.

દૃષ્ટ્વા ભવન્ત–મનિમેષ–વિલોકનીયં,
નાઽન્યત્ર તોષમુપયાતિ જનસ્ય ચક્ષુ:;
પીત્વા પય: શશિકર–દ્યુતિ–દુગ્ધસિંધો:;
ક્ષારં જલં જલનિધે–રશિતું ક ઈચ્છેત્ ? ૧૧

યૈ: શાંતરાગ-રુચિભિ: પરમાણુભિસ્ત્વં,
નિર્માપિતસ્ત્રિભુવનૈક-લલામભૂત !;
તાવંત એવ ખલુ તેડપ્યણવ: પૃથિવ્યાં,
યત્તે સમાન-મપરં ન હિ રૂપમસ્તિ. ૧૨
વક્ત્રં ક્વ તે સુર-નરોરગ-નેત્રહારિ ?,
નિ:શેષ-નિર્જિતજગત્ત્રિતયોપમાનમ્;
બિંબં કલંક-મલિનં ક્વ નિશાકરસ્ય ?,
યદ્વાસરે ભવતિ પાંડુ-પલાશ-કલ્પમ્. ૧૩
સંપૂર્ણ-મંડલ-શશાંક-કલા-કલાપ,
શુભ્રા ગુણાસ્ત્રિભુવનં તવ લંઘયન્તિ;
યે સંશ્રિતાસ્ત્રિજગદીશ્વર ! નાથમેકં,
કસ્તાન્નિવારયતિ સંચરતો યથેષ્ટમ્ ?. ૧૪
ચિત્રં કિમત્ર ? યદિ તે ત્રિદશાંગનાભિ,
ર્નીતં મનાગપિ મનો ન વિકાર-માર્ગમ્;
કલ્પાંતકાલ-મરુતા ચલિતાચલેન,
કિં મંદરાદ્રિ-શિખરં ચલિતં કદાચિત્. ૧૫
નિર્ધૂમવર્ત્તિ-રપવર્જિર્જત-તૈલપૂર:;
કૃત્સ્નં જગત્ત્રયમિદં પ્રકટીકરોષિ;
ગમ્યો ન જાતુ મરુતાં ચલિતાચલાનાં,
દીપોડપરસ્ત્વમસિ નાથ ! જગત્પ્રકાશ:, ૧૬
નાસ્તં કદાચિદુપયાસિ ન રાહુગમ્ય:,
સ્પષ્ટીકરોષિ સહસા યુગપજ્જગંતિ;

નાંભોધરોદર-નિરુદ્ધ-મહાપ્રભાવ:,
સૂર્યાતિશાયિ-મહિમાસિ મુનીંદ્ર ! લોકે. ૧૭

નિત્યોદયં દલિતમોહ-મહાંધકારં,
ગમ્યં ન રાહુવદનસ્ય ન વારિદાનામ્;
વિભ્રાજતે તવ મુખાબ્જ-મનલ્પકાંતિ,
વિદ્યોતયજ્જગદપૂર્વ-શશાંક-બિમ્બમ્. ૧૮

કિં શર્વરીષુ શશિનાઽહ્નિ વિવસ્વતા વા ?,
યુષ્મન્મુખેન્દુદલિતેષુ તમસ્સુ નાથ !;
નિષ્પન્ન-શાલિ-વન-શાલિનિ જીવલોકે,
કાર્યં કિયજ્જલધરૈ-ર્જલભાર-નમ્રૈ: ?. ૧૯

જ્ઞાનં યથા ત્વયિ વિભાતિ કૃતાવકાશં,
નૈવં તથા હરિહરાદિષુ નાયકેષુ;
તેજ: સ્ફુરન્મણિષુ યાતિ યથા મહત્ત્વં,
નૈવં તુ કાચ-શકલે કિરણાકુલેઽપિ. ૨૦

મન્યે વરં હરિહરાદય એવ દૃષ્ટા,
દૃષ્ટેષુ યેષુ હૃદયં ત્વયિ તોષમેતિ;
કિં વીક્ષિતેન ભવતા ? ભુવિ યેન નાન્ય:,
કશ્ચિન્મનો હરતિ નાથ ! ભવાંતરેઽપિ. ૨૧

સ્ત્રીણાં શતાનિ શતશો જનયન્તિ પુત્રાન્,
નાન્યા સુતં ત્વદુપમં જનની પ્રસૂતા;
સર્વા દિશો દધતિ ભાનિ સહસ્રરશ્મિં,
પ્રાચ્યેવ દિગ્જનયતિ સ્ફુરદંશુજાલમ્. ૨૨

ત્વામામનન્તિ મુનયઃ પરમં પુમાંસ,-
માદિત્યવર્ણ-મમલં તમસઃ પરસ્તાત્;
ત્વામેવ સમ્યગુપલભ્ય જયંતિ મૃત્યું,
નાન્યઃ શિવઃ શિવપદસ્ય મુનીન્દ્ર ! પંથાઃ. ૨૩
ત્વામવ્યયં વિભુમચિંત્ય-મસંખ્યમાદ્યં,
બ્રહ્માણ-મીશ્વરમનંત-મનંગકેતુમ્;
યોગીશ્વરં વિદિતયોગ-મનેકમેકં,
જ્ઞાનસ્વરૂપ-મમલં પ્રવદંતિ સંતઃ. ૨૪
બુદ્ધસ્ત્વમેવ વિબુધાર્ચિત-બુધ્ધિ-બોધાત્,
ત્વં શંકરોઽસિ ભુવનત્રય-શંકરત્વાત્;
ધાતાસિ ધીર ! શિવમાર્ગવિધે-ર્વિધાનાત્;
વ્યક્તં ત્વમેવ ભગવન્ ! પુરુષોત્તમોઽસિ. ૨૫
તુભ્યં નમસ્રિભુવનાર્ત્તિહરાય નાથ !,
તુભ્યં નમઃ ક્ષિતિતલા-મલ ભૂષણાય;
તુભ્યં નમસ્ત્રિજગતઃ પરમેશ્વરાય;
તુભ્યં નમો જિન ! ભવોદધિ-શોષણાય. ૨૬
કો વિસ્મયોઽત્ર ! યદિ નામ ગુણૈરશેષૈ,-
સ્ત્વં સંશ્રિતો નિરવકાશતયા મુનીશ !;
દોષૈરુપાત્ત-વિવિધાશ્રય-જાતગર્વૈઃ,
સ્વપ્નાંતરેઽપિ ન કદાચિદપીક્ષિતોઽસિ. ૨૭
ઉચ્ચૈ-રશોકતરુ-સંશ્રિત-મુન્મયૂખ,-
માભાતિ રૂપમમલં ભવતો નિતાન્તમ્;

સ્પષ્ટોલ્લસત્કિરણમસ્ત–તમો–વિતાનં,
બિમ્બં રવેરિવ પયોધર–પાર્શ્વવર્તિ. ૨૮
સિંહાસને મણિ–મયૂખ–શિખા–વિચિત્રે,
વિભ્રાજતે તવ વપુ: કનકાવદાતમ્;
બિંબં વિયદ્વિલસદંશુ–લતા–વિતાનં,
તુંગોદયાદ્રિ–શિરસીવ સહસ્રરશ્મે:. ૨૯
કુંદાવદાત–ચલચામર–ચારુશોભં,
વિભ્રાજતે તવ વપુ: કલધૌત–કાન્તમ્;
ઉદ્યચ્છશાંક–શુચિ–નિર્ઝર–વારિધાર,
મુચ્ચૈસ્તટં સુરગિરેરિવ શાતકૌમ્ભમ્. ૩૦
છત્રત્રયં તવ વિભાતિ શશાંકકાંત,–
મુચ્ચૈ: સ્થિતં સ્થગિત–ભાનુ–કર–પ્રતાપમ્;
મુક્તાફલ–પ્રકર–જાલ–વિવૃદ્ધશોભં,
પ્રખ્યાપયત્ત્રિજગત: પરમેશ્વરત્વમ્. ૩૧
ઉન્નિદ્ર–હેમ–નવપંકજ–પુંજ–કાંતિ,–
પર્યુલ્લસન્નખ–મયૂખ–શિખાભિરામૌ
પાદૌ પદાનિ તવ યત્ર જિનેન્દ્ર ! ધત્ત:,
પદ્માનિ તત્ર વિબુધા: પરિકલ્પયંતિ. ૩૨
ઇત્થં યથા તવ વિભૂતિ–રભૂજ્જિનેન્દ્ર !,
ધર્મોપદેશન–વિધૌ ન તથા પરસ્ય;
યાદૃ પ્રભા દિનકૃત: પ્રહતાંધકારા,
તાદૃક્ કુતો ગ્રહ–ગણસ્ય વિકાશિનોઽપિ ? ૩૩

શ્ચ્યોતન્મદાવિલ–વિલોલ–કપોલમૂલ,–
મત્ત–ભ્રમદ્‌ભ્રમર–નાદ–વિવૃદ્ધકોપમ્;
ઐરાવતાભમિભમુદ્ધત–માપતન્તં;
દૃષ્ટ્વા ભયં ભવતિ નો ભવદાશ્રિતાનામ્. ૩૪
ભિન્નેભ–કુંભ–ગલદુજ્જવલ–શોણિતાક્ત,–
મુક્તાફલ–પ્રકર–ભૂષિત–ભૂમિભાગઃ;
બદ્ધક્રમઃ ક્રમગતં હરિણાધિપોઽપિ,
નાક્રામતિ ક્રમયુગા–ચલ–સંશ્રિતં તે. ૩૫
કલ્પાંતકાલ–પવનોદ્ધત–વહ્નિકલ્પં,
દાવાનલં જ્વલિત–મુજ્જ્વલ–મુત્સ્ફુલિંગમ્;
વિશ્વં જિઘત્સુમિવ સંમુખ–માપન્તં,
ત્વન્નામ–કીર્તન–જલં શમયત્યશેષમ્. ૩૬
રક્તેક્ષણં સમદ–કોકિલ–કંઠનીલં,
ક્રોધોદ્ધતં ફણિન–મુત્ફણ–માપતન્તમ્;
આક્રામતિ ક્રમ–યુગેન નિરસ્ત–શંક,–
સ્ત્વન્નામ–નાગદમની હૃદિ યસ્ય પુંસઃ. ૩૭
વલ્ગત્તુરંગ–ગજગર્જિત–ભીમનાદ,–
માજૌ બલં બલવતામપિ ભૂપતીનામ્;
ઉદ્યદ્દિવાકર–મયૂખ–શિખાપવિદ્ધં,
ત્વત્કીર્તનાત્તમ ઇવાશુ ભિદામુપૈતિ. ૩૮
કુંતાગ્ર–ભિન્નગજ–શોણિત–વારિવાહ,–
વેગાવતાર–તરણાતુર–યોધભીમે;
યુદ્ધે જયં વિજિત–દુર્જય જેયપક્ષા,–
સ્ત્વત્પાદપંકજ–વનાશ્રયિણો લભંતે. ૩૯

અંભોનિધૌ ક્ષુભિત-ભીષણ-નક્રચક્ર,-
પાઠીન પીઠ-ભયદોલ્બણ-વાડવાગ્નૌ;
રંગત્તરંગ-શિખર-સ્થિત-યાનપાત્રા,-
સ્રાસં વિહાય ભવત: સ્મરણાદ્ વ્રજંતિ. ૪૦

ઉદ્ભૂત-ભીષણ-જલોદર-ભારભુગ્ના:,
શોચ્યાં દશા-મુપગતાશ્ચ્યુત-જીવિતાશા:;
ત્વત્પાદપંકજ-રજો-ઽમૃત-દિગ્ધ-દેહા,
મર્ત્યા ભવંતિ મકરધ્વજ-તુલ્યરૂપા:. ૪૧

આપાદકંઠ-મુરુ-શૃંખલ-વેષ્ટિતાઙ્ગા,
ગાઢં બૃહન્નિગડ-કોટિનિઘૃષ્ટજંઘા:;
ત્વન્નામ-મંત્ર-મનિશં મનુજા: સ્મરંત:,
સદ્ય: સ્વયં વિગત-બંધ ભયા ભવંતિ. ૪૨

મત્તદ્વિપેન્દ્ર-મૃગરાજ-દવાનલાહિ,,
સંગ્રામ-વારિધિ-મહોદર-બંધનોત્થમ્;
તસ્યાશુ નાશ-મુપયાતિ ભયં ભિયેવ,
યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે. ૪૩

સ્તોત્રસ્રજં તવ જિનેન્દ્ર ! ગુણૈર્નિબદ્ધાં,
ભક્ત્યા મયા રૂચિરવર્ણ-વિચિત્રપુષ્પામ્;
ધત્તે જનો ય ઇહ કંઠ-ગતામજસ્રં,
તં માનતુંગ-મવશા સમુપૈતિ લક્ષ્મી:. ૪૪

(ભક્તામરની ૧૨ થી ૨૦ ગાથાઓ સૂરિમંત્ર ગર્ભિત છે. માટે વધુ ન બને તો નવ ગાથાઓ પણ ગણવાથી અપૂર્વ સુખશાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે.)

કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર-૮

કલ્યાણમંદિર-મુદાર-મવદ્યભેદિ,
ભીતાભયપ્રદ-મનિંદિત-મંઘ્રિપદ્મમ્;
સંસારસાગર-નિમજ્જદશેષજંતુ,-
પોતાયમાન-મભિનમ્ય જિનેશ્વરસ્ય. ૧
યસ્ય સ્વયં સુરગુરુર્ગરિમાંબુરાશેઃ,
સ્તોત્રં સુવિસ્તૃત-મતિર્ન વિભુર્વિધાતુમ્;
તીર્થેશ્વરસ્ય કમઠ-સ્મય-ધૂમ-કેતો,-
સ્તસ્યાહમેષ કિલ સંસ્તવનં કરિષ્યે. ૨
સામાન્યતોઽપિ તવ વર્ણયિતું સ્વરૂપ,-
મસ્માદૃશાઃ કથમધીશ ! ભવંત્યધીશાઃ ?
ધૃષ્ટોઽપિ કૌશિકશિશુર્યદિ વા દિવાંધો,
રૂપં પ્રરૂપયતિ કિં કિલ ઘર્મરશ્મેઃ ? ૩
મોહક્ષયા-દનુભવન્નપિ નાથ ! મર્ત્યો,
નૂનં ગુણાન્ ગણયિતું ન તવ ક્ષમેત;
કલ્પાંત-વાંત-પયસઃ પ્રકટોઽપિ યસ્મા-
ન્મીયેત કેન જલધેર્નનુ રત્નરાશિઃ ? ૪
અભ્યુદ્યતોઽસ્મિ તવ નાથ ! જડાશયોઽપિ,
કર્તું સ્તવં લસદસંખ્ય-ગુણાકરસ્ય;
બાલોઽપિ કિં ન નિજબાહુયુગં વિતત્ય,
વિસ્તીર્ણતાં કથયતિ સ્વધિયાંબુરાશેઃ ! ૫

યે યોગિનામપિ ન યાંતિ ગુણાસ્તવેશ !,
વક્તું કથં ભવતિ તેષુ મમાવકાશઃ ?;
જાતા તદેવમસમીક્ષિત-કારિતેયં,
જલ્પંતિ વા નિજગિરા નનુ પક્ષિણોઽપિ. ૬
આસ્તા-મચિંત્ય-મહિમા જિન ! સંસ્તવસ્તે,
નામાપિ પાતિ ભવતો ભવતો જગંતિ;
તીવ્રાતપોપહત-પાંથજનાન્નિદાઘે,
પ્રીણાતિ પદ્મસરસઃ સરસોઽનિલોઽપિ. ૭
હૃદ્વર્તિનિ ત્વયિ વિભો ! શિથિલીભવંતિ,
જંતોઃ ક્ષણેન નિબિડા અપિ કર્મબંધાઃ;
સદ્યો ભુજંગમમયા ઇવ મધ્યભાગ,-
મભ્યાગતે વનશિખંડિની ચંદનસ્ય. ૮
મુચ્યંત એવ મનુજાઃ સહસા જિનેન્દ્ર !,
રૌદ્રૈરુપદ્રવ-શતૈસ્ત્વયિ વીક્ષિતેઽપિ;
ગોસ્વામિનિ સ્ફુરિત-તેજસિ દૃષ્ટમાત્રે,
ચૌરૈરિવાશુ પશવઃ પ્રપલાયમાનૈઃ. ૯
ત્વં તારકો જિન ! કથં ? ભવિનાં ત એવ,
ત્વામુદ્વહંતિ હૃદયેન યદુત્તરંતઃ;
યદ્વા દૃતિસ્તરતિ યજ્જલ-મેષ નૂન,-
મન્તર્ગતસ્ય મરુતઃ સ કિલાનુભાવઃ. ૧૦
યસ્મિન્ હર-પ્રભૃતયોઽપિ હત-પ્રભાવાઃ,
સોઽપિ ત્વયા રતિપતિઃ ક્ષપિતઃ ક્ષણેન;

વિધ્યાપિતા હુતભુજઃ પયસાઽથ યેન,
પીતં ન કિં તદપિ દુર્ધર-વાડવેન ? ૧૧
સ્વામિન્નનલ્પ-ગરિમાણ-મપિ પ્રપન્ના,
સ્ત્વાં જંતવઃ કથમહો હૃદયે દધાનાઃ;
જન્મોદધિં લઘુ તરંત્યતિ-લાઘવેન,
ચિંત્યો ન હંત મહતાં યદિ વા પ્રભાવઃ. ૧૨
ક્રોધસ્ત્વયા યદિ વિભો ! પ્રથમં નિરસ્તો,
ધ્વસ્તાસ્તદા બત કથં કિલ કર્મચૌરાઃ ?;
પ્લોષત્યમુત્ર યદિ વા શિશિરાપિ લોકે,
નીલદ્રુમાણિ વિપિનાનિ ન કિં હિમાની ? ૧૩
ત્વાં યોગિનો જિન ! સદા પરમાત્મરૂપ,-
મન્વેષયંતિ હૃદયાંબુજ-કોશ-દેશે;
પૂતસ્ય નિર્મલરુચે-ર્યદિ વા કિમન્ય,-
દક્ષસ્ય સંભવિ પદં નનુ કર્ણિકાયાઃ ? ૧૪
ધ્યાનાજ્જિનેશ ! ભવતો ભવિનઃ ક્ષણેન,
દેહં વિહાય પરમાત્મ-દશાં વ્રજંતિ;
તીવ્રાનલા-દુપલભાવ-મપાસ્ય લોકે,
ચામીકરત્વ-મચિરાદિવ ધાતુભેદાઃ. ૧૫
અંતઃ સદૈવ જિન ! યસ્ય વિભાવ્યસે ત્વં,
ભવ્યૈઃ કથં તદપિ નાશયસે શરીરમ્ ?;
એતત્સ્વરૂપમથ મધ્ય-વિવર્તિનો હિ,
યદ્વિગ્રહં પ્રશમયંતિ મહાનુભાવાઃ. ૧૬

આત્મા મનીષિભિરયં ત્વદભેદ-બુદ્ધ્યા,
ધ્યાતો જિનેન્દ્ર ! ભવતીહ ભવત્પ્રભાવ:;
પાનીય-મપ્યમૃત-મિત્ય-નુચિંત્યમાનં,
કિં નામ નો વિષવિકાર-મપાકરોતિ ?. ૧૭
ત્વામેવ વીત-તમસં પરવાદિનોઽપિ,
નૂનં વિભો ! હરિહરાદિ-ધિયા પ્રપન્ના:;
કિં કાચકામલિભિરીશ ! સિતોઽપિ શંખો,
નો ગૃહ્યતે વિવિધવર્ણ-વિપર્યયેણ. ૧૮
ધર્મોપદેશ-સમયે સવિધાનુભાવા-,
દાસ્તાં જનો ભવતિ તે તરુરપ્યશોક:;
અભ્યુદગતે દિનપતૌ સમહીરુહોઽપિ,
કિં વા વિબોધ-મુપયાતિ ન જીવલોક: ? ૧૯
ચિત્રં વિભો ! કથમવાઙ્મુખ-વૃંતમેવ,
વિષ્વક્ પતત્ય-વિરલા સુર-પુષ્પ-વૃષ્ટિ:;
ત્વદ્ગોચરે સુમનસાં યદિ વા મુનીશ !,
ગચ્છંતિ નૂનમધ એવ હિ બંધનાનિ. ૨૦
સ્થાને ગભીર-હૃદયોદધિ-સંભવાયા:,
પીયૂષતાં તવ ગિર: સમુદીરયંતિ;
પીત્વા યત: પરમ-સંમદ-સંગભાજો,
ભવ્યા વ્રજંતિ તરસાપ્ય-જરામરત્વમ્. ૨૧
સ્વામિન્ ! સુદૂર-મવનમ્ય સમુત્પતંતો,
મન્યે વદંતિ શુચય: સુર-ચામરૌઘા:;

યેડસ્મૈ નતિં વિદધતે મુનિપુંગવાય,
તે નૂન-મૂર્ધ્વગતયઃ ખલુ શુદ્ધભાવાઃ ૨૨
શ્યામં ગભીર-ગિર-મુજજ્વલ-હેમરત્ન,-
સિંહાસન-સ્થમિહ ભવ્ય-શિખંડિનસ્ત્વામ્;
આલોક્યંતિ રભસેન નદંતમુચ્ચૈ-
શ્ચામીકરાદ્રિ-શિરસીવ નવાંબુવાહમ્. ૨૩
ઉદ્ગચ્છતા તવ શિતિદ્યુતિ-મંડલેન,
લુપ્તચ્છદચ્છવિરશોકતરુ -ર્બભૂવ;
સાન્નિધ્યતોડપિ યદિ વા તવ વીતરાગ !,
નીરાગતાં વ્રજતિ કો ન સચેતનોડપિ ? ૨૪
ભો ભોઃ પ્રમાદ-મવધૂય ભજધ્વમેન,-
માગત્ય નિર્વૃતિપુરીં પ્રતિ સાર્થવાહમ્;
એતન્નિવેદયતિ દેવ ! જગત્ત્રયાય,
મન્યે નદન્નભિનભઃ સુરદુંદુભિસ્તે. ૨૫
ઉદ્યોતિતેષુ ભવતા ભુવનેષુ નાથ !,
તારાન્વિતો વિધુરયં વિહતાધિકારઃ;
મુક્તા-કલાપ-કલિતોચ્છ્વસિતાતપત્ર,-
વ્યાજાત્ત્રિધા ધૃતતનુ-ર્ધ્રુવ-મભ્યુપેતઃ. ૨૬
સ્વેન પ્રપૂરિત-જગત્ત્રય-પિંડિતેન,
કાંતિ-પ્રતાપ-યશસામિવ સંચયેન;
માણિક્ય-હેમ-રજત-પ્રવિનિર્મિતેન,
સાલ-ત્રયેણ ભગવન્નભિતો વિભાસિ. ૨૭

દિવ્યસ્રજો જિન ! નમત્ત્રિદશાધિપાના,-
મુત્સૃજ્ય રત્ન-રચિતાનપિ મૌલિબંધાન્;
પાદૌ શ્રયંતિ ભવતો યદિ વા પરત્ર,
ત્વત્સંગમે સુમનસો ન રમંત એવ 28
ત્વં નાથ ! જન્મજલધે-ર્વિપરાઙ્મુખોઽપિ,
યત્તારયસ્યસુમતો નિજ-પૃષ્ઠ-લગ્નાન્;
યુક્તં હિ પાર્થિવ-નિપસ્ય સતસ્તવૈવ,
ચિત્રં વિભો ! યદસિ કર્મ-વિપાક-શૂન્ય: 29
વિશ્વેશ્વરોઽપિ જનપાલક ! દુર્ગતસ્ત્વં,
કિં વાક્ષરપ્રકૃતિ-રપ્યલિપિસ્ત્વમીશ !;
અજ્ઞાનવત્યપિ સદૈવ કથંચિદેવ,
જ્ઞાનં ત્વયિ સ્ફુરતિ વિશ્વ-વિકાશ-હેતુ:. 30
પ્રાગ્ભાર-સંભૃત-નભાંસિ રજાંસિ રોષા,-
દુત્થાપિતાનિ કમઠેન શઠેન યાનિ;
છાયાપિ તૈસ્તવ ન નાથ ! હતા હતાશો.
ગ્રસ્તસ્ત્વમીભિરયમેવ પરં દુરાત્મા. 31
યદ્ ગર્જદૂર્જિર્જત-ઘનૌઘ-મદભ્ર-ભીમં,
ભ્રશ્યત્તડિન્મુસલ-માંસલ-ઘોર-ધારમ્;
દૈત્યેન મુક્તમથ દુસ્તરવારિ દધ્રે,
તેનૈવ તસ્ય જિન ! દુસ્તરવારિ-કૃત્યમ્. 32
ધ્વસ્તોર્ધ્વ-કેશ-વિકૃતા-કૃતિ-મર્ત્ય-મુંડ,-
પ્રાલંબભૃદ્ભયદ-વક્ત્ર-વિનિર્યદગ્નિ:;

પ્રેતવ્રજ: પ્રતિભવંતમપીરિતો ય:;
સોઽસ્યાભવત્પ્રતિભવં ભવ-દુ:ખ-હેતુ:. ૩૩
ધન્યાસ્ત એવ ભુવનાધિપ ! યે ત્રિસંધ્ય-
મારાધયંતિ વિધિવદ્વિધુતાન્યકૃત્યા:;
ભક્ત્યોલ્લસત્પુલક-પક્ષ્મલ-દેહ-દેશા:,
પાદદ્વયં તવ વિભો ! ભુવિ જન્મભાજ:. ૩૪
અસ્મિન્નપાર-ભવ-વારિનિધૌ મુનીશ !,
મન્યે ન મે શ્રવણગોચરતાં ગતોઽસિ;
આકર્ણિતે તુ તવ ગોત્ર-પવિત્ર-મંત્રે,
કિં વા વિપદ્વિષધરી સવિધં સમેતિ ? ૩૫
જન્માંતરેઽપિ તવ પાદયુગં ન દેવ !,
મન્યે મયા મહિત-મીહિત-દાનદક્ષમ્;
તેનેહ જન્મનિ મુનીશ ! પરાભવાનાં,
જાતો નિકેતનમહં મથિતાશયાનામ્. ૩૬
નૂનં ન મોહ-તિમિરા-વૃતલોચનેન,
પૂર્વં વિભો ! સકૃદપિ પ્રવિલોકિતોઽસિ;
મર્માવિધો વિધુરયંતિ હિ મામનર્થા:,
પ્રોદ્યત્પ્રબંધ-ગતય: કથમન્યથૈતે ? ૩૭
આકર્ણિતોઽપિ મહિતોઽપિ નિરીક્ષિતોઽપિ,
નૂનં ન ચેતસિ મયા વિધૃતોઽસિ ભક્ત્યા;
જાતોઽસ્મિ તેન જનબાંધવ ! દુ:ખપાત્રં,
યસ્માત્ ક્રિયા: પ્રતિફલન્તિ ન ભાવશૂન્યા: ૩૮

ત્વં નાથ ! દુઃખિજન-વત્સલ ! હે શરણ્ય !,
કારુણ્ય-પુણ્યવસતે ! વશિનાં વરેણ્ય !;
ભક્ત્યા નતે મયિ મહેશ ! દયાં વિધાય,
દુઃખાઙ્કુરોદલન-તત્પરતાં વિધેહિ. ૩૯

નિઃસંખ્ય-સાર-શરણં શરણં શરણ્ય,-
માસાદ્ય સાદિતરિપુ-પ્રથિતાવદાતમ્;
ત્વત્પાદ-પંકજમપિ પ્રણિધાન-વંધ્યો,
વધ્યોઽસ્મિ ચેદ્ ભુવનપાવન ! હા હતોઽસ્મિ. ૪૦

દેવેન્દ્રવંદ્ય ! વિદિતા-ખિલ-વસ્તુસાર !,
સંસાર-તારક ! વિભો ! ભુવનાધિનાથ !;
ત્રાયસ્વ દેવ ! કરુણા-હ્રદ ! માં પુનીહિ,
સીદંતમદ્ય ભયદ-વ્યસનાંબુરાશેઃ. ૪૧

યદ્યસ્તિ નાથ ! ભવદંઘ્રિ-સરોરુહાણાં,
ભક્તેઃ ફલં કિમપિ સંતતિ-સંચિતાયાઃ;
તન્મે ત્વદેક-શરણસ્ય શરણ્ય ! ભૂયાઃ,
સ્વામી ત્વમેવ ભુવનેઽત્ર ભવાંતરેઽપિ. ૪૨

ઇત્થં સમાહિત-ધિયો વિધિવજ્જિનેંદ્ર !,
સાંદ્રોલ્લસત્પુલક-કંચુકિતાંગ-ભાગાઃ,
ત્વદ્બિંબ-નિર્મલમુખાંબુજબદ્ધલક્ષ્યા,
યે સંસ્તવં તવ વિભો ! રચયંતિ ભવ્યાઃ. ૪૩

જન-નયન-કુમુદચંદ્ર !,
પ્રભાસ્વરાઃ, સ્વર્ગસંપદો ભુક્ત્વા;
તે વિગલિત-મલ-નિચયા-,
અચિરાન્મોક્ષં પ્રપદ્યન્તે. ૪૪

★

બૃહચ્છાંતિ (મોટી શાંતિ) સ્તોત્ર-૯

ભો ભો ભવ્યાઃ ! શૃણુત વચનં પ્રસ્તુતં સર્વમેતદ્,
યે યાત્રાયાં ત્રિભુવન ગુરો-રાર્હતા ભક્તિભાજઃ;
તેષાં શાંતિર્ભવતુ ભવતા-મર્હદાદિ-પ્રભાવા,-
દારોગ્યશ્રી-ધૃતિ મતિ-કરી ક્લેશ-વિધ્વંસહેતુઃ. ૧

ભો ભો ભવ્યલોકા ! ઈહ હિ ભરતૈરાવતવિદેહ-સંભવાનાં સમસ્ત-તીર્થકૃતાં જન્મન્યાસન-પ્રકંપાનં-તર-મવધિના વિજ્ઞાય, સૌધર્માધિપતિઃ સુઘોષાઘંટા-ચાલનાનંતરં સકલ-સુરાસુરેન્દ્રૈઃ સહ સમાગત્ય, સવિ-નયમર્હદ્ભટ્ટારકં ગૃહીત્વા ગત્વા કનકાદ્રિ-શૃંગે, વિહિત-જન્માભિષેકઃ શાન્તિમુદ્‌ઘોષયતિ, યથા તતોઽહં કૃતા-નુકારમિતિ કૃત્વા મહાજનો યેન ગતઃ સ પંથા, ઈતિ ભવ્યજનૈઃ સહ સમેત્ય, સ્નાત્રપીઠે સ્નાત્રં વિધાય શાન્તિમુદ્‌ઘોષયામિ તત્પૂજા-યાત્રા-સ્નાત્રાદિ-મહોત્સવા-નંતર-મિતિ કૃત્વા કર્ણં દત્વા નિશમ્યતાં નિશમ્યતાં સ્વાહા. ૨

ૐ પુણ્યાહં પુણ્યાહં પ્રીયંતાં પ્રીયંતાં ભગવન્તો-ઽર્હન્તઃ સર્વજ્ઞાઃ સર્વદર્શિન-સ્ત્રિલોકનાથાસ્ત્રિલોક-મહિતાસ્ત્રિલોકપૂજ્યા-સ્ત્રિલોકેશ્વરા-સ્ત્રિલોકોદ્યોતકરાઃ ૩

ૐ ઋષભ-અજિત-સંભવ-અભિનંદન-સુમતિ-પદ્મ-પ્રભ-સુપાર્શ્વ-ચંદ્રપ્રભ-સુવિધિ-શીતલ-શ્રેયાંસ-વાસુ-પૂજ્ય-વિમલ-અનંત-ધર્મ-શાંતિ-કુંથુ-અર-મલ્લિ-મુનિ-

સુવ્રત–નમિ–નેમિ–પાર્શ્વ–વર્દ્ધમાનાંતા જિનાઃ શાંતાઃ શાંતિકરા ભવંતુ સ્વાહા. ૪

ૐ મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુ–વિજય–દુર્ભિક્ષ– કાંતારેષુ દુર્ગમાર્ગેષુ રક્ષંતુ વો નિત્યં સ્વાહા. ૫

ૐ હ્રીં શ્રીં–ધૃતિ–મતિ–કીર્તિ–કાંતિ–બુદ્ધિ–લક્ષ્મી–મેધા–વિદ્યાસાધન–પ્રવેશ–નિવેશનેષુ સુગૃહીત–નામાનો જયંતુ તે જિનેન્દ્રાઃ. ૬

ૐ રોહિણી પ્રજ્ઞપ્તિ વજ્રશૃંખલા વજ્રાંકુશી અપ્રતિચક્રા પુરુષદત્તા કાલી મહાકાલી ગૌરી ગાંધારી સર્વાસ્ત્ર મહાજ્વાલા માનવી વૈરુટ્યા અચ્છુપ્તા માનસી મહામાનસી ષોડશ વિદ્યાદેવ્યો રક્ષંતુ વો નિત્યં સ્વાહા. ૭

ૐ આચાર્યોપાધ્યાય–પ્રભૃતિ–ચાતુર્વર્ણસ્ય શ્રીશ્રમણસંઘસ્ય શાંતિર્ભવતુ તુષ્ટિર્ભવતુ પુષ્ટિર્ભવતુ. ૮

ૐ ગ્રહાશ્ચંદ્ર–સૂર્યાંગારક–બુધ–બૃહસ્પતિ શુક્રશનૈશ્ચર–રાહુ–કેતુ–સહિતાઃ સલોકપાલાઃ સોમ–યમ–વરુણ–કુબેર–વાસવાદિત્ય–સ્કંદ વિનાયકોપેતાઃ યે ચાન્યેઽપિ ગ્રામ–નગર–ક્ષેત્રદેવતાદયસ્તે સર્વે પ્રીયંતાં–પ્રીયંતાં અક્ષીણ–કોશ–કોષ્ઠાગારા નરપતયશ્ચ ભવંતુ સ્વાહા. ૯

ૐ પુત્ર–મિત્ર–ભ્રાતૃ–કલત્ર–સુહૃત્–સ્વજન–સંબંધિ–બંધુવર્ગ–સહિતાઃ નિત્યં ચામોદ–પ્રમોદ–કારિણઃ અસ્મિંશ્ચ ભૂમંડલ આયતન–નિવાસી–સાધુ–સાધ્વી–શ્રાવકશ્રાવિકાણાં રોગોપસર્ગ–વ્યાધિ–દુઃખ દુર્ભિક્ષ– દૌર્મનસ્યોપશમનાય

શાંતિર્ભવતુ. ૧૦

ૐ તુષ્ટિ–પુષ્ટિ–ઋદ્ધિ–વૃદ્ધિ માંગલ્યોત્સવાઃ, સદા પ્રાદુર્ભૂતાનિ પાપાનિ શામ્યંતુ દુરિતાનિ, શત્રવઃ પરાઙ્મુખા ભવંતુ સ્વાહા. ૧૧

શ્રીમતે શાંતિનાથાય, નમઃ શાંતિ વિધાયિને;
ત્રૈલોક્યસ્યાઽમરાધીશ;- મુકુટાભ્યર્ચિતાંઘ્રયે. ૧

શાંતિઃ શાંતિકરઃ શ્રીમાન્, શાંતિં દિશતુ મે ગુરુઃ;
શાંતિરેવ સદા તેષાં, યેષાં શાંતિ–ર્ગૃહે ગૃહે. ૨

ઉન્મૃષ્ટ–રિષ્ટ–દુષ્ટ,–ગ્રહગતિ–દુઃસ્વપ્ન–દુર્નિમિત્તાદિ,
સંપાદિત–હિત–સંપ,–ન્નામગ્રહણં જયતિ શાંતેઃ. ૩

શ્રી સંઘ–જગજ્જનપદ, રાજાધિપ–રાજસન્નિવેશાનામ્;
ગોષ્ઠિક–પુરમુખ્યાણાં વ્યાહરણૈ–ર્વ્યાહરેચ્છાંતિમ્. ૪

શ્રી શ્રમણ–સંઘસ્ય શાંતિર્ભવતુ, શ્રીજનપદાનાં શાંતિર્ભવતુ, શ્રીરાજાધિપાનાં શાંતિર્ભવતુ, શ્રી રાજ–સન્નિવેશાનાં શાંતિર્ભવતુ, શ્રી ગોષ્ઠિકાનાં શાંતિર્ભવતુ, શ્રી પૌરમુખ્યાણાં શાંતિર્ભવતુ, શ્રી પૌરજનસ્ય–શાંતિર્ભવતુ, શ્રી બ્રહ્મલોકસ્ય શાંતિર્ભવતુ, ૐ સ્વાહા ૐ સ્વાહા ૐ શ્રી પાર્શ્વનાથાય સ્વાહા.

એષા શાંતિઃ પ્રતિષ્ઠા–યાત્રા–સ્નાત્રદ્યવસાનેષુ શાંતિકલશં ગૃહીત્વા કુંકુમ–ચંદન–કર્પૂરાગરુ –ધૂપ–વાસ–કુસુમાંજલિ–સમેતઃ, સ્નાત્ર–ચતુષ્કિકાયાં શ્રી–

સંઘ-સમેત: શુચિશુચિવપુ: પુષ્પ-વસ્ત્રચંદના- ભરણા-લંકૃત: પુષ્પમાલાં કંઠે કૃત્વા શાંતિમુદ્‌ઘોષ-યિત્વા શાંતિપાનીયં મસ્તકે દાતવ્યમિતિ.

નૃત્યંતિ નૃત્યં મણિ-પુષ્પ-વર્ષં, સૃજંતિ ગાયંતિ ચ મંગલાનિ; સ્તોત્રાણિ ગોત્રાણિ પઠંતિ મંત્રાન્, કલ્યાણભાજો હિ જિનાભિષેકે. ૧

શિવમસ્તુ સર્વજગત:, પરહિત-નિરતા ભવંતુ ભૂતગણા:; દોષા: પ્રયાંતુ નાશં, સર્વત્ર સુખીભવતુ લોક:. ૨

અહં તિત્થયર-માયા, સિવાદેવી તુમ્હ નયર-નિવાસિની; અમ્હ સિવં તુમ્હ સિવં, અસિવોવસમં સિવં ભવતુ સ્વાહા. ૩

ઉપસર્ગા: ક્ષયં યાંતિ, છિદ્યંતે વિઘ્નવલ્લય:; મન: પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે. ૪

સર્વમંગલ-માંગલ્યં, સર્વકલ્યાણ-કારણમ્ ; પ્રધાનં સર્વધર્માણાં જૈનં જયતિ શાસનમ્. ૫

*

શ્રી કમલપ્રભાચાર્ય વિરચિત-
શ્રી જિનપંજર સ્તોત્ર

ૐ હ્રીં શ્રીં અર્હં શ્રીપરમાત્મને નમ:

ૐ ઐં નમ: શ્રીગુરુપદામ્બુજેભ્યો નમ:

ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ અર્હં અર્હદ્ભ્યો નમો નમઃ.
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ અર્હં સિદ્ધેભ્યો નમો નમઃ.
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ અર્હં આચાર્યેભ્યો નમો નમઃ.
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ અર્હં ઉપાધ્યાયેભ્યો નમો નમઃ.
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ અર્હં ગૌતમસ્વામિપ્રમુખસર્વ–સાધુભ્યો
નમો નમઃ ૧
એષઃ પંચનમસ્કારઃ, સર્વપાપક્ષયંકરઃ;
મંગલાનાં ચ સર્વેષાં; પ્રથમં ભવતિ મંગલમ્. ૨
ૐ હ્રીઁ શ્રીઁ જયે વિજયે અર્હં પરમાત્મને નમઃ;
કમલપ્રભસૂરીન્દ્રો, ભાષતે જિનપંજરમ્. ૩
એકભક્તોપવાસેન, ત્રિકાલં યઃ પઠેદિદમ્;
મનોઽભિલષિતં સર્વં, ફલં સ લભતે ધ્રુવમ્. ૪
ભૂશય્યા–બ્રહ્મચર્યેણ, ક્રોધ–લોભવિવર્જિતઃ;
દેવતાગ્રે પવિત્રાત્મા, ષણ્માસૈર્લભતે ફલમ્. ૫
અર્હન્તં સ્થાપયેન્મૂર્ધ્નિ, સિદ્ધં ચક્ષુર્લલાટકે;
આચાર્યં શ્રોત્રયોર્મધ્યે, ઉપાધ્યાયં તુ નાસિકે. ૬
સાધુવૃન્દં મુખસ્યાગ્રે, મનઃશુદ્ધિં વિધાય ચ;
સૂર્ય–ચન્દ્રનિરોધેન, સુધીઃ સર્વાર્થસિદ્ધયે. ૭
દક્ષિણે મદનદ્વેષી, વામપાર્શ્વે સ્થિતો જિનઃ;
અંગસંધિષુ સર્વજ્ઞઃ, પરમેષ્ઠી શિવંકરઃ. ૮
પૂર્વાશાં ચ જિનો રક્ષે–દાગ્નેયીં વિજિતેન્દ્રિયઃ;
દક્ષિણાશાં પરં બ્રહ્મ, નૈર્ઋતીં ચ ત્રિકાલવિત્. ૯

પશ્ચિમાશાં જગન્નાથો, વાયવીં પરમેશ્વરઃ;
ઉત્તરાં તીર્થકૃત્ સર્વા-મીશાનીં ચ નિરંજનઃ. ૧૦
પાતાલં ભગવાનર્હ્-ન્નાકાશં પુરુષોત્તમઃ;
રોહિણીપ્રમુખા દેવ્યો, રક્ષંતુ સકલં કુલંમ્. ૧૧
ઋષભો મસ્તકં રક્ષે-દજિતોઽપિ વિલોચને;
સંભવઃ કર્ણયુગલં,- નાસિકાં ચાઽભિનંદનઃ ૧૨
ઓષ્ઠૌ શ્રીસુમતી રક્ષેદ્, દન્તાન્ પદ્મપ્રભો વિભુઃ;
જિહ્વાં સુપાર્શ્વ દેવોઽયં, તાલુ ચંદ્રપ્રભાભિધઃ. ૧૩
કંઠં શ્રીસુવિધી રક્ષેદ્, હૃદયં જિનશીતલઃ;
શ્રેયાંસો બાહુયુગલં, વાસુપૂજ્યઃ કરદ્વયમ્. ૧૪
અંગુલીર્વિમલો રક્ષે,-દનન્તોઽસૌ નખાનપિ;
શ્રીધર્મોઽપ્યુદરાસ્થીનિ, શ્રી શાન્તિર્નાભિમંડલમ્. ૧૫
શ્રી કુંથુર્ગુહ્યકં રક્ષે,-દરો લોમકટીતટમ્;
મલ્લિરુરુપૃષ્ઠવંશં, જંઘે ચ મુનિસુવ્રતઃ. ૧૬
પાદાંગુલીર્નમી રક્ષે,-ચ્છ્રીનેમિશ્ચરણદ્વયમ્;
શ્રીપાર્શ્વનાથઃ સર્વાંગં, વર્ધમાનશ્ચિદાત્મકમ્. ૧૭
પૃથિવીજલતેજસ્ક,-વાય્વાકાશમયં જગત્;
રક્ષેદશેષપાપેભ્યો, વીતરાગો નિરંજનઃ. ૧૮
રાજદ્વારે શ્મશાને ચ, સંગ્રામે શત્રુસંકટે;
વ્યાઘ્ર-ચૌરાગ્નિ-સર્પાદિ-ભૂત-પ્રેતભયાશ્રિતે. ૧૯
અકાલે મરણે પ્રાપ્તે, દારિદ્ર્યાપત્સમાશ્રિતે;
અપુત્રત્વે * મહાદુઃખે, મૂર્ખત્વે રોગપીડિતે. ૨૦

* મહાદોષે

ડાકિની–શાકિનીગ્રસ્તે, મહાગ્રહગણાર્દિતે;
નદ્યુત્તારેઽધ્વવૈષમ્યે, વ્યસને ચાપદિ સ્મરેત્. ૨૧
પ્રાતરેવ સમુત્થાય, યઃ સ્મરેજ્જિનપંજરમ્;
તસ્ય કિંચિદ્ ભયં નાસ્તિ, લભતે સુખસંપદઃ. ૨૨
જિનપંજરનામેદં, યઃ સ્મરેદનુવાસરમ્ ;
કમલપ્રભસૂરીન્દ્ર–શ્રિયં સ લભતે નરઃ. ૨૩
પ્રાતઃ સમુત્થાય પઠેત્કૃતજ્ઞો.
યઃ સ્તોત્રમેતજ્જિનપંજરાખ્યમ્;
આસાદયેત્ શ્રીકમલપ્રભાખ્યાં,
લક્ષ્મીં મનોવાંછિતપૂરણાય. ૨૪
*શ્રીરુદ્રપલ્લીયવરેણ્યગચ્છે,
દેવપ્રભાચાર્યપદાબ્જહંસઃ;
વાદીન્દ્રચૂડામણિરેષ જૈનો,
જીયાદ્ ગુરુઃ શ્રી કમલપ્રભાખ્યઃ ૨૫

*

---

* **આ શ્લોક મૂળ પુસ્તકમાં નથી પરંતુ કમલ- પ્રભાચાર્યના શિષ્યે બનાવેલ હોય એમ લાગે છે.**

શ્રી ઋષિમંડલ સ્તોત્ર

આદ્યન્તાક્ષરસંલક્ષ્ય-મક્ષરં વ્યાપ્ય યત્સ્થિતમ્ ।
અગ્નિજવાલાસમં નાદ-બિન્દુ-રેખાસમન્વિતમ્ ॥૧॥
અગ્નિજવાલાસમાક્રાન્તં, મનોમલવિશોધકમ્ ।
દેદીપ્યમાનં હૃત્પદમે, તત્પદં નૌમિ નિર્મલમ્ ॥૨॥
અર્હમિત્યક્ષરં બ્રહ્મ. વાચકં પરમેષ્ઠિન: ।
સિદ્ધચક્રાદિમંબીજં, સર્વત: પ્રણિદધ્મહે ॥૩॥
ॐ નમોઽર્હદભ્ય, ઈશેભ્ય, ॐ સિધ્ધેભ્યો નમો નમ: ।
ॐ નમ: સર્વસૂરિભ્ય ઉપાધ્યાયેભ્ય ॐ નમ: ॥૪॥
ॐ નમ: સર્વસાધુભ્ય, ॐ જ્ઞાનેભ્યો નમો નમ: ।
ॐ નમસ્તત્ત્વદૃષ્ટિભ્ય-શ્ચારિત્રેભ્યસ્તુ ॐ નમ: ॥૫॥
શ્રેયસેઽસ્તુ શ્રિયેઽસ્ત્વેત-દર્હદાદ્યષ્ટકં શુભમ્ ।
સ્થાનેષ્વષ્ટસુ વિન્યસ્તં, પૃથગ્ બીજસમન્વિતમ્ ॥૬॥
આદ્યં પદં શિખાં રક્ષેત્, પરં રક્ષેત્તુ મસ્તકમ્ ।
તૃતીયં રક્ષેન્નેત્રે દ્વે, તુર્યં રક્ષેચ્ચ નાસિકામ્ ॥૭॥
પઞ્ચમં તુ મુખં રક્ષેત્, ષષ્ઠં રક્ષેચ્ચ ઘણ્ટિકામ્ ।
સપ્તમં રક્ષેન્નાભ્યંતં, રક્ષેત્ પાદાન્તમષ્ટમમ્ ॥૮॥
ॐ અ-સિ-આ-ઉ-સા-જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રેભ્યો હ્રીં
નમ: ॥
પૂર્વં પ્રણવત: સાન્ત:; સરેફો દ્વયબ્ધિપઞ્ચષાન્ ।
સપ્તાષ્ટદશસૂર્યાઙ્કાન્, શ્રિતો બિન્દુસ્વરાન્ પૃથક્ ॥૯॥

પૂજ્યનામાક્ષરા આદ્યા:, પઞ્ચૈતે જ્ઞાનદર્શને-
ચારિત્રેભ્યો નમો મધ્યે, હ્રીઁ સાન્ત: સમલઙ્કૃત: ॥૧૦॥
(બીજમિતિ ઋષિમણ્ડલસ્તવયન્ત્રસ્ય મૂલમન્ત્ર:;
આરાધકસ્ય શુભનવબીજાક્ષરા, અષ્ટાદશ વિદ્યાક્ષરા:;
એવમેકત્ર સપ્તવિંશતિરક્ષરા:)
જમ્બૂવૃક્ષધરો દ્વીપ:, ક્ષારોદધિસમાવૃત્ત: ।
અર્હદાદ્યૈષ્ટકૈરષ્ટ-કાષ્ટાધિષ્ઠૈરલંકૃત: ॥૧૧॥
તન્મધ્યે સંગતો મેરુ:, કૂટલક્ષૈરલંકૃત: ।
ઉચ્ચૈરુચ્ચૈસ્તરસ્તાર-તારામણ્ડલમણ્ડિત: ॥૧૨॥
તસ્યોપરિ સકારાન્તં, બીજમધ્યાસ્ય સર્વગમ્ ।
નમામિ બિમ્બમાર્હન્ત્યં, લલાટસ્થં નિરઞ્જનમ્ ॥૧૩॥
અક્ષયં નિર્મલં શાન્તં, બહુલં જાડ્યતોજ્ઝિતમ્ ।
નિરીહં નિરહંકારં, સારં, સારતરં ઘનમ્ ॥૧૪॥
અનુદ્ધતં શુભં સ્ફીતં, સાત્ત્વિકં રાજસં મતમ્ ।
તામસં ચિરસમ્બુદ્ધં, તૈજસં શર્વરીસમમ્ ॥૧૫॥
સાકારં ચ નિરાકારં, સરસં વિરસં પરમ્ ।
પરાપરં પરાતીતં, પરંપરપરાપરમ્ ॥૧૬॥
એકવર્ણં દ્વિવર્ણં ચ, ત્રિવર્ણં તુર્યવર્ણકમ્ ।
પઞ્ચવર્ણં મહાવર્ણં, સપરં ચ પરાપરમ્ ॥૧૭॥
સકલં નિષ્કલં તુષ્ટં, નિર્વૃતં ભ્રાન્તિવર્જિતમ્ ।
નિ(નિ)રઞ્જનં નિરાકારં નિર્લેપં વીતસંશયમ્ ॥૧૮॥

ઈશ્વરં બ્રહ્મ સમ્બુદ્ધં, શુદ્ધં સિદ્ધં મતં ગુરુમ્ ।
જયોતીરુપં મહાદેવં, લોકાલોકપ્રકાશકમ્ ॥૧૯॥

"ૐ હ્રીં અર્હં નમઃ" મૂલમન્ત્રઃ)

અર્હદાખ્યસ્તુ વર્ણાન્તઃ, સરેફો બિન્દુમણ્ડિતઃ ।
તુર્યસ્વરસમાયુક્તો, બહુધા નાદમાલિતઃ ॥૨૦॥
અસ્મિન્ બીજે સ્થિતા. સર્વે, ઋષભાદ્યા જિનેશ્વરાઃ ।
વર્ણે નિર્જેર્નિર્જેર્યુક્તા ધ્યાતવ્યાસ્તત્ર સંગતાઃ ॥૨૧॥
નાદશ્ચન્દ્રસમાકારો, બિન્દુર્નીલસમપ્રભઃ ।
કલાડરુણસમાસાન્તઃ, સ્વર્ણાભઃ, સર્વતોમુખઃ ॥૨૨॥
શિરઃ સંલીન ઈકારો, વિનીલો વર્ણતઃ સ્મૃતઃ ।
વર્ણાનુસારસંલીનં, તીર્થકૃન્મણ્ડલં સ્તુમઃ ॥૨૩॥
ચન્દ્રપ્રભપુષ્પદન્તૌ, નાદસ્થિતિસમાશ્રિતૌ ।
બિન્દુમધ્યગતૌ નેમિ-સુવ્રતૌ જિનસત્તમૌ ॥૨૪॥
પદ્મપ્રભ-વાસુપૂજ્યૌ, કલાપદમધિષ્ઠિતૌ ।
શિરઈસ્થિતિસંલીનૌ, પાર્શ્વ-મલ્લી જિનોત્તમૌ ॥૨૫॥
ઋષભં ચાજિતં વન્દે, સમ્ભવં ચાભિનન્દનમ્ ।
શ્રીસુમતિં તથા સુપાર્શ્વં ચ વન્દે શ્રી શીતલં જિનમ્॥૨૬॥
શ્રેયાંસં વિમલં વન્દે, ડનંતં શ્રીધર્મનાથકમ્ ।
શાન્તિં કુન્થુમરાર્હન્તં, નમિં વીરં નમામ્યહમ્ ॥૨૭॥
ષોડશૈવં જિનાનેતાન્ ગાઙ્ગેયદ્યુતિસન્નિભાન્ ।
ત્રિકાલં નૌમિ સદ્ભક્ત્યા, હ-રાક્ષરમધિષ્ઠિતાન્ ॥૨૮॥

શેષાસ્તીર્થકૃતઃ સર્વે, હરસ્થાને નિયોજિતાઃ ।
માયાબીજાક્ષરં પ્રાપ્તા–શ્ચતુર્વિંશતિરર્હતામ્ ॥૨૯॥
ગતરાગ–દ્વેષ–મોહાઃ, સર્વ પાપવિવર્જિતાઃ ।
સર્વદા સર્વકાલેષુ, તે ભવન્તુ જિનોત્તમાઃ ॥૩૦॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં, તસ્ય ચક્રસ્ય યા પ્ર(વિ)ભા ।
તયાઽઽચ્છાદિતસર્વાઙ્ગં, મા માં હિંસન્તુ પન્નગાઃ ॥૩૧॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ દાનવાઃ ॥૩૨॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા મા હિંસન્તુ ખેચરા ॥૩૩॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ રાક્ષસાઃ ॥૩૪॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ તસ્કરાઃ ॥૩૫॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ હસ્તિનઃ ॥૩૬॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ વહ્નયઃ ॥૩૭॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ મુદ્ગલા ॥૩૮॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ કુગ્રહાઃ ॥૩૯॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ સિંહકાઃ ॥૪૦॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ શૂકરાઃ ॥૪૧॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ શત્રવઃ ॥૪૨॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ ભૂમિપાઃ ॥૪૩॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ દુર્જના ॥૪૪॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ દંષ્ટ્રિણઃ ॥૪૫॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ વ્યન્તરાઃ ॥૪૬॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ પક્ષિણઃ ॥૪૭॥

દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ વ્યાધય: ॥૪૮॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ હિંસકા: ॥૪૯॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ દેવતા: ॥૫૦॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ ગોણસા: ॥૫૧॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ વૃશ્ચિકા: ॥૫૨॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ રેપલા: ॥૫૩॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ ડાકિની ॥૫૪॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ યાકિની ॥૫૫॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ રાકિની ॥૫૬॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા મા હિનસ્તુ લાકિની ॥૫૭॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ કાકિની ॥૫૮॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ શાકિની ॥૫૯॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ હાકિની ॥૬૦॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ જાકિની ॥૬૧॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ નાગિની ॥૬૨॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ જાૃમ્ભણી ॥૬૩॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિનસ્તુ વ્યન્તરી ॥૬૪॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ તોયદા: ॥૬૫॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંસન્તુ ચિત્રકા: ॥૬૬॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંનસ્તુ માનવી ॥૬૭॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંનસ્તુ કિન્નરી ॥૬૮॥
દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, મા માં હિંનસ્તુ દેવ હિ ॥૬૯॥

દેવદેવસ્ય યચ્ચક્રં૦, સા માં પાતુ સદૈવ હિ ॥૭૦॥
શ્રીગૌતમસ્ય યા મુદ્રા તસ્યા યા ભુવિ લબ્ધય: ।
તાભિરભ્યધિકંજ્યોતિ-ર્હન્ સર્વનિધીશ્વર: ॥૭૧॥
પાતાલવાસિનો દેવા, દેવા ભૂપીઠવાસિન: ।
સ્વર્વાસિનોઽપિ યે દેવા:, સર્વે રક્ષન્તુ મામિત: ॥૭૨॥
યેઽવધિલબ્ધયો યે તુ, પરમાવધિલબ્ધય: ।
તે સર્વે મુનયો દેવા, માં સંરક્ષન્તુ સર્વત: ॥૭૩॥

ૐ ભુવનેન્દ્ર-વ્યન્તરેન્દ્ર-જ્યોતિષ્કેન્દ્ર-કલ્પેન્દ્રેભ્યો નમો નમ: ।

ૐ શ્રુતાવધિ-દેશાવધિ-સર્વાવધિ-પરમાવધિપ્રાપ્ત-બુદ્ધિ-ઋદ્ધિપ્રાપ્ત-સર્વૌષધિપ્રાપ્ત-અનન્તબલર્દ્ધિપ્રાપ્ત-તપઋદ્ધિપ્રાપ્ત-રસર્દ્ધિપ્રાપ્ત-વૈક્રિયર્દ્ધિપ્રાપ્ત-ક્ષેત્રર્દ્ધિપ્રાપ્ત-અક્ષીણ મહાનસર્દ્ધિ-પ્રાપ્તેભ્યો-નમો નમ: ॥

દુર્જના ભૂતવેતાલા:, પિશાચા મુદ્ગલાઽનલા: ।
તે સર્વેઽપ્યુપશામ્યન્તુ, દેવદેવપ્રભાવત: ॥૭૪॥
ૐ હ્રીં -શ્રી: શ્રીધૃતિર્લક્ષ્મી-ગૌરી ચણ્ડી સરસ્વતી ।
જયાઽમ્બા વિજયા ક્લિન્ના-ઽજિતા નિત્યા મદદ્રવા॥૭૫॥
કામાઙ્ગા કામબાણા ચ, સાનન્દાઽઽનન્દમાલિની ।
માયા માયાવિની રૌદ્રી, કલા કાલી કલિપ્રિયા ॥૭૬॥
એતા: સર્વા: મહાદેવ્યો, વર્તન્તે યા જગત્ત્રયે ।
મહ્યં સર્વા: પ્રયચ્છન્તુ, કાન્તિં લક્ષ્મીં ધૃતિં મતિમ્ ॥૭૭॥

દિવ્યો ગોપ્યઃ સુદુષ્પ્રાપ્યઃ, શ્રીઋષિમણ્ડલસ્તવઃ ।
ભાષિતસ્તીર્થનાથેન, જગત્ત્રાણકૃતેઽનઘઃ ॥૭૮॥
રણે રાજકુલે વહ્નૌ, જલે દુર્ગે ગજે હરૌ ।
સ્મશાને વિપિને ઘોરે, સ્મૃતો રક્ષતિ માનવમ્ ॥૭૯॥
રાજ્યભ્રષ્ટા નિજં રાજ્યં, પદભ્રષ્ટા નિજં પદમ્ ।
લક્ષ્મીભ્રષ્ટા નિજાંલક્ષ્મી, પ્રાપ્નુવન્તિ ન સંશયઃ ॥૮૦॥
ભાર્યાર્થી લભતે ભાર્યાં, પુત્રાર્થી લભતે સુતમ્ ।
વિદ્યાર્થી લભતે વિદ્યાં, નરઃ સ્મરણમાત્રતઃ ॥૮૧॥
સ્વર્ણે રૌપ્યે પટે કાંસ્યે, લિખિત્વા યસ્તુ પૂજયેત્ ।
તસ્યૈવાઽષ્ટમહાસિદ્ધિ-ર્ગૃહે વસતિ શાશ્વતી ॥૮૨॥
ભૂર્જપત્રે લિખિત્વેદં, ગલકે મૂર્ધ્નિ વા ભુજે ।
ધારિતં સર્વદા દિવ્યં, સર્વભીતિવિનાશકમ્ ॥૮૩॥
ભૂતૈઃ પ્રેતૈ-ર્ગ્રહૈ-ર્યક્ષૈઃ, પિશાચૈર્મુદ્ગલૈઃ ખલૈઃ (ર્બલૈઃ) ।
વાતપિત્તકફોદ્રેકૈ-ર્મુચ્યતે નાઽત્ર સંશયઃ ॥૮૪॥
ૐ-ભૂર્ભુવઃ સ્વસ્ત્રયીપીઠ-વર્તિનઃ શાશ્વતા જિનાઃ ।
તૈઃ સ્તુતૈર્વન્દિતૈર્દૃષ્ટૈ-ર્યત્ ફલં તત્ફલં સ્મૃતૌ (તમ્)
॥૮૫॥
એતદ્ગોપ્યં મહાસ્તોત્રં, ન દેયં યસ્ય કસ્યચિત્ ।
મિથ્યાત્વવાસિને દત્તે, બાલહત્યા પદે પદે ॥૮૬॥
આચામ્લાદિ તપઃ કૃત્વા, પૂજયિત્વા જિનાવલિમ્ ।
અષ્ટસાહસ્રિકો જાપઃ, કાર્યસ્તત્સિદ્ધિહેતવે ॥૮૭॥

શતમષ્ટોત્તરં પ્રાત-ર્યે પઠન્તિ દિને દિને ।
તેષાં ન વ્યાધયો દેહે, પ્રભવન્તિ ન ચાપદઃ
(ચ સમ્પદઃ) ॥૮૮॥
અષ્ટમાસવધિં યાવત્, પ્રાતરુત્થાય યઃ પઠેત્ ।
સ્તોત્રમેતન્મહાતેજો, જિન (સ્ત્વર્હદ્) બિમ્બં સ
પશ્યતિ ॥૮૯॥
દૃષ્ટે સત્યર્હતો (ત્યાર્હતે)બિમ્બે, ભવે સપ્તમકે ધ્રુવમ્ ।
પદં પ્રાપ્નોતિ શુદ્ધાત્મા, પરમાનન્દનન્દિતઃ ॥૯૦॥
વિશ્વવન્દ્યો ભવેદ્ ધ્યાતા, કલ્યાણાનિ ચ સોઽશ્નુતે ।
ગત્વા સ્થાનં પરં સોઽપિ, ભૂયસ્તુ ન નિવર્તતે ॥૯૧॥
ઈદં સ્તોત્રં મહાસ્તોત્રં, સ્તુતીનામુત્તમં પદમ્ ।
પઠનાત્સ્મરણાજ્જાપા-લ્લભ્ય(ભ) તે પદમવ્યયમ્ ॥૯૨॥
ઋષિમણ્ડલનામૈતત્, પુણ્યપાપપ્રણાશકમ્ ।
દિવ્યતેજો મહાસ્તોત્રં, સ્મરણાત્પઠનાચ્છુભમ્ ॥૯૩॥
વિઘ્નૌઘાઃ પ્રલયં યાન્તિ, ચાપદો નૈવ કર્હિચિત્ ।
ઋદ્ધિસમૃદ્ધયઃ સર્વાઃ, સ્તોત્રસ્યાઽસ્ય પ્રભાવતઃ ॥૯૪॥
શ્રીવર્દ્ધમાનશિષ્યેણ, ગણભૃદ્ગૌતમર્ષિણા ।
ઋષિમણ્ડલનામૈતદ ભાષિતં સ્તોત્રમુત્તમમ્ ॥૯૫॥

શ્રી ગ્રહશાંતિ સ્તોત્ર

જગદ્ગુરું નમસ્કૃત્ય, શ્રુત્વા સદ્ગુરુભાષિતમ્;
ગ્રહશાન્તિં પ્રવક્ષ્યામિ, લોકાનાં સુખહેતવે. ૧

જિનેન્દ્રૈ: ખેચરા જ્ઞેયા, પૂજનીયા વિધિક્રમાત્;
પુષ્પૈર્વિલેપનૈર્ધૂપૈ-ર્નૈવેદ્યૈસ્તુષ્ટિહેતવે. ૨
પદ્મપ્રભસ્ય માર્તણ્ડશ્ચન્દ્રશ્ચન્દ્રપ્રભસ્ય ચ;
વાસુપૂજ્યસ્ય ભૂપુત્રો, બુધોઽપ્યષ્ટજિનેષુ ચ. ૩
વિમલાનન્તધર્માશા:, શાન્તિ: કુન્થુર્નમિસ્તથા;
વર્ધમાનસ્તથૈતેષાં, પાદપદ્મે બુધો ન્યસેત્. ૪
ઋષભાજિતસુપાર્શ્વાશ્ચાભિનન્દનશીતલૌ;
સુમતિ: સમ્ભવસ્વામી, શ્રેયાંસશ્ચેષુ ગીષ્પતિ:. ૫
સુવિધે: કથિત: શુક્ર:, સુવ્રતસ્ય શનૈશ્ચર:;
નેમિનાથે ભવેદ્ રાહુ: કેતુ: શ્રીમલ્લિપાર્શ્વયો:. ૬
જનઁલ્લગ્ને ચ રાશૌ ચ, પીડ્યન્તિ યદા ગ્રહા:;
તદા સમ્પૂજ્યેદ્ ધીમાન્, ખેચરૈ: સહિતાન્ જિનાન્. ૭
નવકોષ્ઠકમાલેખ્ય, માણ્ડલં ચતુરસ્રકમ્;
ગ્રહાસ્તત્ર પ્રતિષ્ઠાપ્યા, વક્ષ્યમાણા: ક્રમેણ તુ. ૮
મધ્યે હિ ભાસ્કર: સ્થાપ્ય: પૂર્વદક્ષિણત: શશી;
દક્ષિણસ્યાં ધરાસૂનુ-ર્બુધ: પૂર્વોત્તરેણ ચ. ૯
ઉત્તરસ્યાં સુરાચાર્ય:, પૂર્વસ્યાં ભૃગુનન્દન:;
પશ્ચિમાયાં શનિ: સ્થાપ્યો, રાહુર્દક્ષિણપશ્ચિમે. ૧૦
પશ્ચિમોત્તરત: કેતુરિતિ સ્થાપ્યા: ક્રમાદ્ગ્રહા:;
પટ્ટે સ્થાલેઽથવાઽઽગ્નેય્યાં, ઈશાન્યાં તુ સદા બુધૈ: ૧૧
આદિત્યસોમમંગલ બુધ ગુરુશુક્રા: શનૈશ્ચરો રાહુ:;
કેતુપ્રમુખા:, ખેટા, જિનપતિપુરતોઽવતિષ્ઠન્તુ. ૧૨

પુષ્પૈર્ગન્ધાદિભિર્ધૂપૈર્નૈવેદ્યૈ: ફલસંયુતૈ:;
વર્ણસદૃશદાનૈશ્ચ, વસ્ત્રૈશ્ચ દક્ષિણાન્વિતૈ: ૧૩
જિનનામકૃતોચ્ચારા, દેશ–નક્ષત્રવર્ણકૈ:;
પૂજિતા: સંસ્તુતા ભક્ત્યા, ગ્રહા:સન્તુ સુખાવહા:. ૧૪
જિનાનામગ્રત: સ્થિત્વા, ગ્રહાણાં શાન્તિહેતવે;
નમસ્કારશતં ભક્ત્યા, જપેદષ્ટોત્તરં શતમ્. ૧૫
એવં યથાનામકૃતાભિષેકૈરાલેપનૈર્ધૂપનપૂજનૈશ્ચ;
ફલૈશ્ચનૈવેદ્યવરૈર્જિનાનાં, નામ્ના ગ્રહેન્દ્રા વરદા ભવન્તુ. ૧૬
સાધુભ્યો દીયતે દાનં, મહોત્સાહો જિનાલયે;
ચતુર્વિધસ્ય સંઘસ્ય, બહુમાનેન પૂજનમ્. ૧૭
ભદ્રબાહુરુવાચૈવં, પંચમ: શ્રુતકેવલી;
વિદ્યાપ્રવાદત: પૂર્વાદ્, ગ્રહશાન્તિરુદીરિતા. ૧૮
જિનેન્દ્ર–ભક્ત્યા જિન–ભક્તિભાજાં,
યેષાં ચ પૂજાબલિપુષ્પધૂપૈ:,
ગ્રહા ગતા યે પ્રતિકૂલતાં ચ,
તે સાનુકૂલા વરદા ભવન્તુ. ૧૯
નામજિણા જિણનામા, ઠવણજિણા પુણ–
જિણિંદ–પડિમાઓ; દવ્વજિણા જિણજીવા,
ભાવજિણા સમવસરણત્થા. ૨૦

★

ચઉસરણ પયન્ના

(ત્રણ આયંબિલ કર્યા પછી આ સૂત્ર વાંચવું)

સાવજ્જજોગવિરઈ, ઉક્કિત્તણ ગુણવઓ અ પડિવત્તી;
ખલિયસ્સ નિંદણા વણ-તિગિચ્છ ગુણધારણા ચેવ. ૧
ચારિત્તસ્સ વિસોહી, કીરઈ સામાઈએણ કિલ ઈહયં;
સાવજ્જેયરજોગાણ, વજ્જણા-સેવણત્તણઓ. ૨
દંસણાયારવિસોહી, ચઉવીસયત્થએણ કિચ્ચઈ ય;
અચ્ચબ્ભુઅગુણક્તિણ-રૂવેણં જિણવરિંદાણં. ૩
નાણાઈઆ ઉ ગુણા, તસ્સંપન્નપડિવત્તિકરણાઓ;
વંદણએણં વિહિણા, કીરઈ સોહી ઉ તેસિં તુ. ૪
ખલિઅસ્સ ય તેસિં પુણો, વિહિણા જં નિંદણાઈપડિક્કમણં;
તેણ પડિક્કમણેણં, તેસિં પિ કીરએ સોહી. ૫
ચરણાઈયાઈયાણં, જહક્કમં વણતિગિચ્છરૂવેણં;
પડિક્કમણાસુદ્ધાણં, સોહી તહ કાઉસ્સગ્ગેણં. ૬
ગુણધારણરૂવેણં, પચ્ચકખાણેણ તવાઈઆરસ્સ;
વીરિઆયારસ્સ પુણો, સવ્વેહિ વિ કીરએ સોહી. ૭
ગયવસહસીહઅભિસેઅ, દામસસિદિણયરં ઝયં કુંભં;
પઉમસર સાગરવિમાણ-ભવણરયણુચ્ચય સિહિં ચ. ૮
અમરિંદનરિંદમુણિંદ-વંદિયં વંદિઉં મહાવીરં;
કુસલાણુબંધિબંધુર-મજ્ઝયણં ક્તિઈસ્સામિ. ૯

ચઉસરણ ગમણ દુક્કડ–ગરિહા સુકડાણુમોયણા ચેવ;
એસ ગણોઅણવરયં, કાયવ્વો કુસલહેઉત્તિ. ૧૦
અરિહંતસિદ્ધસાહૂ, કેવલિ–કહિઓ સુહાવહો ધમ્મો;
એએ ચઉરો ચઉગઇ–હરણા સરણં લહઇ ધન્નો. ૧૧
અહ સો જિણભત્તિભરુ–ચ્છરંત રોમંચકંચુઅકરાલો;
પહરિસપણઉમ્મીસં, સીસંમિ ક્યંજલી ભણઇ. ૧૨
રાગદ્દોસારીણં, હંતા કમ્મટ્ઠગાઈઅરિહંતા;
વિસયકસાયારીણં, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં. ૧૩
રાયસિરિમુવકક્રમિત્તા, તવચરણં દુચ્ચરં અણુચરિત્તા;
કેવલસિરિમરહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં. ૧૪
થુઈવંદણમરહંતા, અમરિંદનરિંદપૂઅમરહંતા;
સાસયસુહમરહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં. ૧૫
પર–મણગયં મુણંતા, જોઈંદમહિંદઝાણ મરહંતા;
ધમ્મકહં અરહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં. ૧૬
સવ્વજિઆણમહિંસં, અરહંતા સચ્ચવયણ મરહંતા;
બંભવ્વયમરહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં. ૧૭
ઓસરણ મવસરિત્તા, ચઉતીસં અઈસએ નિસેવિત્તા;
ધમ્મકહં ચ કહંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં. ૧૮
એગાઈ ગિરાડણેગે, સંદેહે દેહિણં સમં છિત્તા;
તિહુઅણમણુસાસંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં. ૧૯

વયણામએણ ભુવણં, નિવ્વાવંતા ગુણેસુ ઠાવંતા;
જિઅલોઅમુદ્ધરંતા, અરિહંતા હુંતુ મે સરણં. ૨૦
અચ્ચબ્ભુઅગુણવંતે, નિયજસસસહરપસાહિઅદિઅંતે;
નિયયમણાઈઅણંતે, પડિવન્નો સરણમરિહંતે. ૨૧
ઉજ્જિઅયજરમરણાણં, સમત્તદુકખત્ત સત્તસરણાણં;
તિહુઅણજણસુહયાણં, અરિહંતાણં નમો તાણં. ૨૨
અરિહંતસરણમલસુદ્ધિ–લદ્ધસુવિસુદ્ધસિદ્ધબહુમાણો;
પણયસિર રઈયકરકમલ–સેહરો સહરિસં ભણઈ ૨૩
કમ્મટ્ઠકખય સિદ્ધા, સાહાવિઅ' નાણદંસણસમિદ્ધા;
સવ્વટ્ઠલદ્ધિસિદ્ધા, તે સિદ્ધા હુંતુ મે સરણં. ૨૪
તિઅલોઅમત્થયત્થા, પરમપયત્થા અચિંતસામત્થા;
મંગલસિદ્ધપયત્થા, સિદ્ધા સરણં સુહપસત્થા. ૨૫
મૂલુકખય પડિવકખા, આમૂઢલકખા સજોગિપચ્ચકખા;
સાહાવિઅત્તસુકખા, સિદ્ધા સરણં પરમમુકખા. ૨૬
પડિપિલ્લિઅપડિણીઆ, સમગ્ગઝાણદ્ઢભવબીઆ;
જોઈસરસરણીઆ, સિદ્ધા સરણં સુમરણીયા. ૨૭
પાવિઅપરમાણંદા, ગુણનીસંદા વિદિન્નભવકંદા;
લહુઈકયરવિચંદા, સિદ્ધા સરણં ખવિઅદંદા. ૨૮
ઉવલદ્ધપરમબંભા, દુલ્લહલંભા વિમુક્કસંરંભા;
ભુવણઘરધરણ ખંભા, સિદ્ધા સરણં નિરારંભા. ૨૯
સિદ્ધસરણેણ નવબંભ–હેઉસાહુગુણજણિઅઅણુરાઓ;
મેઈણિમિલંતસુપસત્થ, મત્થઓ તત્થિમં ભણઈ. ૩૦

જિઅલોઅબંધુણો, કુગઈસિંધુણો પારગા મહાભાગા;
નાણાઈએહિં સિવસુકખ-સાહગા સાહુણો સરણં. ૩૧
કેવલિણો પરમોહી, વિઉલમઈ સુઅહરા જિણમયંમિ;
આયરિય-ઉવજ્ઝાયા, તે સવ્વે સાહુણો સરણં. ૩૨
ચઉદસ-દસ-નવપુવ્વી,-દુવાલસિક્કારસંગિણો જે અ;
જિણકપ્પાહાલંદિઅ,-પરિહારવિસુદ્ધિસાહૂ અ. ૩૩
ખીરાસવ-મહુઆસવ, સંભિન્નસોઅ-કુટ્ઠબુદ્ધી અ;
ચારણવેઉવ્વિપયાણુ-સારિણો સાહુણો સરણં. ૩૪
ઉજ્ઝિયવઈરવિરોહા, નિચ્ચમદોહા પસંતમુહસોહા;
અભિમયગુણસંદોહા, હયમોહા સાહુણો સરણં. ૩૫
ખંડિઅસિણેહદામા, અકામધામા નિકામસુહકામા;
સુપુરિસમણાભિરામા, આયારામા મુણી સરણં. ૩૬
મિલ્હિઅવિસયકસાયા, ઉજ્ઝિઅઘરઘરણિસંગસુહસાયા;
અકલિઅહરિસવિસાયા, સાહૂ સરણં ગયપમાયા. ૩૭
હિંસાઈ દોસસુન્ના, કયકારુન્ના સયંભુરુપ્પન્ના;
અજરામરપહખુન્ના, સાહૂ સરણં સુકયપુન્ના. ૩૮
કામ-વિડંબણ ચુક્કા, કલિમલ-મુક્કા વિમુક્ક-ચોરિક્કા;
પાવરય-સુરય-રિક્કા, સાહુગુણરયણચચ્ચિક્કા. ૩૯
સાહુત્તસુટ્ઠિઆ જં, આયરિયાઈ તઓ અ તે સાહૂ;
સાહુભણિએણ ગહિઆ, તમ્હા તે સાહુણો સરણં. ૪૦

પડિવન્નસાહુસરણો, સરણં કાઉં પુણોવિ જિણધમ્મં;
પહરિસરોમંચપવંચ, કંચુઅંચિઅતણૂ ભણઇ. ૪૧
પવરસુકએહિ પત્તં, પત્તેહિ વિ નવરિ કેહિવિ ન પત્તં;
તં કેવલિ-પન્નત્તં, ધમ્મં સરણં પવન્નોહં. ૪૨
પત્તેણ અપત્તેણ ય, પત્તાણિ ય જેણ નર-સુર-સુહાઇ;
મુકખસુહં પુણ પત્તેણ, નવરિ ધમ્મો સ મે સરણં. ૪૩
નિદ્દલિઅકલુસકમ્મો; કયસુહજમ્મો ખલીકય અહમ્મો;
પમુહપરિણામરમ્મો; સરણં મે હોઉ જિણધમ્મો. ૪૪
કાલત્તએવિ ન મયં, જમ્માણજરમરણ વાહિસય સમયં;
અમય વ્વ બહુમયં જિણ-મયં ચ સરણં પવન્નોહં. ૪૫
પસમિઅકામપમોહં, દિટ્ઠાદિટ્ઠેસુ ન કલિય-વિરોહં;
સિવસુહફલયમમોહં, ધમ્મં સરણં પવન્નોહં. ૪૬
નરયગઇ-ગમણરોહં, ગુણસંદોહં પવાઇ-નિકખોહં;
નિહણિય-વમ્મહજોહં, ધમ્મં સરણં પવન્નોહં. ૪૭
ભાસુરસુવન્નસુંદર-રયણાલંકાર-ગારવ-મહગ્ઘં;
નિહિમિવ દોગચ્ચહરં, ધમ્મં જિણદેસિઅં વંદે. ૪૮
ચઉસરણગમણસંચિઅ-સુચરિઅરોમંચ અંચિઅસરીરો;
કયદુક્કડગરિહાઅસુહ,-કમ્મકખયકંખિરો ભણઇ. ૪૯
ઇહભવિઅમન્નભવિઅં, મિચ્છત્તપવત્તણં જમહિગરણં;
જિણપવયણપડિકુટ્ઠં, દુટ્ઠં ગરિહામિ તં પાવં. ૫૦

મિચ્છત્ત-તમંધેણં, અરિહંતાઈસુ અવન્નવયણં જં:
અન્નાણેણ વિરઈઅં, ઈણ્હિં ગરિહામિ તં પાવં. ૫૧
સુઅ-ધમ્મ-સંઘ-સાહુસુ, પાવંપડિણીઅયાઇ જં રઈઅં;
અન્નેસુ અ પાવેસું, ઈણ્હિં ગરિહામિ તં પાવં, ૫૨
અન્નેસુ અ જીવેસું, મિત્તીકરુણાઈગોઅરેસું કયં;
પરિઆવણાઇ દુકખં, ઈણ્હિં ગરિહામિ તં પાવં. ૫૩
જં મણ-વય-કાએહિં, કયકારિઅઅણુમઈહિં આયરિઅં;
ધમ્મવિરુદ્ધમસુદ્ધં, સવ્વં ગરિહામિ તં પાવં. ૫૪
અહ સો દુક્કડ ગરિહા-દલિ-ઉક્કડ-દુક્કડો ફુડં ભણઈ;
સુકડાણુરાય-સમુઈન્ન,-પુન્નપુલયંકુર-કરાલો. ૫૫
અરિહત્તં અરિહંતેસુ, જં ચ સિદ્ધત્તણં ચ સિદ્ધેસુ;
આયારં આયરિએ, ઉવજ્ઝાયત્તં ઉવજ્ઝાએ. ૫૬
સાહૂણ સાહુચરિઅં, દેસવિરઈં ચ સાવયજણાણં;
અણુમન્ને સવ્વેસિં, સમ્મત્તં સમ્મદિટ્ઠીણં. ૫૭
અહવા સવ્વં ચિય, વીઅરાય-વયણાણુસારિ જં સુકડં;
કાલત્તએવિ તિવિહં, અણુમોએમો તયં સવ્વં. ૫૮
સુહપરિણામો નિચ્ચં, ચઉસરણગમાઇ આયરં જીવો;
કુસલપયડીઉ બંધઈ, બદ્ધાઉ સુહાણુબંધાઉ. ૫૯
મંદણુભાવા બદ્ધા, તિવ્વાણુભાવાઉ કુણઇ તા ચેવ;
અસુહાઉ નિરણુબંધાઉ, કુણઇ તિવ્વાઉ મંદાઓ. ૬૦

તા એવં કાયવ્વં, બુહેહિ નિચ્ચંપિ સંકિલેસંમિ;
હોઇ તિકાલં સમ્મં, અસંકિલેસંમિ સુકયફલં. ૬૧
ચઉરંગો જિણધમ્મો, ન કઓ ચઉરંગસરણમવિ ન ક્યં;
ચઉરંગભવુચ્છેઓ, ન કઓ હા હારિઓ જમ્મો. ૬૨
ઇય જીવ પમાય-મહારિ,-વીરભદ્દંતમેયમજ્ઝયણં;
ઝાએસુ તિસંઝ-મવંઝ,-કારણં નિવ્વુઇસુહાણં. ૬૩

★

આઉરપચ્ચક્ખાણ પયન્ના

(ત્રણ આયંબિલ કર્યા પછી આ સૂત્ર વાંચવું.)

દેસિક્કદેસવિરઓ, સમ્મદિટ્ઠી મરિજ્જ જો જીવો;
તં હોઇ બાલપંડિય-મરણં જિણસાસણે ભણિયં. ૧
પંચ ય અણુવ્વયાઇં, સત્તઉ સિક્ખાઉ દેસ-જઇધમ્મો;
સવ્વેણ વ દેસેણ વ, તેણ જુઓ હોઇ દેસજઇ. ૨
પાણવહ-મુસાવાએ, અદત્ત-પરદારનિયમણેહિં ચ;
અપરિમિઇચ્છાઓવિ ય, અણુવ્વયાઇં વિરમણાઇં. ૩
જં ચ દિસાવેરમણં, અણત્થદંડાઓ જં ચ વેરમણં;
દેસાવગાસિયંપિ ય, ગુણવ્વયાઇં ભવે તાઇં. ૪
ભોગાણં પરિસંખા, સામાઇય અતિહિસંવિભાગો ય;
પોસહવિહી ઉ સવ્વો, ચઉરો સિક્ખાઉ વુત્તાઓ. ૫
આસુક્કારે મરણે. અચ્છિન્નાએ ય જીવિયાસાએ;
નાએહિ વા અમુક્કો, પચ્છિમસંલેહણમકિચ્ચા. ૬

આલોઈય નિસ્સલ્લો, સઘરે ચેવારુહિત્તુ સંથારં;
જઈ મરઈ દેસવિરઓ, તં વુત્તં બાલપંડિઅયં. ૭
જો ભત્તપરિન્નાએ, ઉવક્કમો વિત્થરેણ નિદ્દિટ્ઠો;
સો ચેવ બાલપંડિય–મરણે નેઓ જહાજુગ્ગં. ૮
વેમાણિએસુ કપ્પો–વગેસુ નિયમેણ તસ્સ ઉવવાઓ;
નિયમા સિજ્ઝઈ ઉક્કો–સએણ સો સત્તમંમિ ભવે. ૯
ઈય બાલપંડિયં હોઈ, મરણ–મરિહંત–સાસણે દિટ્ઠં;
ઈત્તો પંડિય ! પંડિય–મરણં વુચ્છં સમાસેણં. ૧૦

ઈચ્છામિ ભંતે ! ઉત્તમટ્ઠે પડિક્કમામિ અઈયં પડિક્કમામિ, આણાગયં પડિક્કમામિ, પચ્ચુપ્પન્નં પડિક્કમામિ, ક્યં પડિક્કમામિ, કારિયં પડિક્કમામિ, અણુમોઈયં પડિક્કમામિ, મિચ્છત્તં પડિક્કમામિ, અસંજમં પડિક્કમામિ, કસાયં પડિક્કમામિ, પાવપ્પઓગં પડિક્કમામિ, મિચ્છાદંસણપરિણામેસુ વા. ઈહલોગેસુ વા પરલોગેસુ વા, સચ્ચિત્તેસુ વા, અચિત્તેસુ વા, પંચસુ ઈંદિયત્થેસુ વા, અન્નાણં ઝાણે. ૧ અણાયારં ઝાણે, ૨ કુદંસણં ઝાણે. ૩ કોહં ઝાણે. ૪ માણં ઝાણે. ૫ માયં ઝાણે. ૬ લોહં ઝાણે. ૭ રાગં ઝાણે. ૮ દોસં ઝાણે. ૯ મોહં ઝાણે. ૧૦ ઈચ્છં ઝાણે. ૧૧ મિચ્છં ઝાણે. ૧૨ મુચ્છં ઝાણે. ૧૩ સંકં ઝાણે. ૧૪ કંખં ઝાણે. ૧૫. ગેહિં ઝાણે. ૧૬ આસં ઝાણે. ૧૭ તણ્હં ઝાણે. ૧૮ છુહં ઝાણે. ૧૯ પંથં ઝાણે. ૨૦ પંથાણં ઝાણે. ૨૧ નિદ્દં ઝાણે. ૨૨

નિયાણં ઝાણે. ૨૩ નેહં ઝાણે. ૨૪ કામં ઝાણે. ૨૫ કલુસં ઝાણે. ૨૬ કલહં ઝાણે. ૨૭ જાુજઝં ઝાણે. ૨૮ નિજાુજઝં ઝાણે. ૨૯ સંગં ઝાણે. ૩૦ સંગહં ઝાણે. ૩૧ વવહારં ઝાણે. ૩૨ કયવિક્કયં ઝાણે. ૩૩ અણત્થદંડં ઝાણે. ૩૪ આભોગં ઝાણે. ૩૫ અણાભોગં ઝાણે. ૩૬ અણાઈલ્લં ઝાણે. ૩૭ વેરં ઝાણે. ૩૮ વિયક્કં ઝાણે. ૩૯ હિંસં ઝાણે. ૪૦ હાસં ઝાણે. ૪૧ પહાસં ઝાણે. ૪૨ પઓસં ઝાણે. ૪૩ ફરુસં ઝાણે. ૪૪ ભયં ઝાણે. ૪૫ રૂવં ઝાણે. ૪૬ અપ્પ-પસંસં ઝાણે. ૪૭ પરનિંદં ઝાણે. ૪૮ પરગરિહં ઝાણે. ૪૯ પરિગ્ગહં ઝાણે. ૫૦ પરપરિવાયં ઝાણે. ૫૧ પરદૂસણં ઝાણે. ૫૨ આરંભં ઝાણે. ૫૩ સંરંભં ઝાણે. ૫૪ પાવાણુમોયણં ઝાણે. ૫૫ અહિગરણં ઝાણે. ૫૬ અસમાહિમરણં ઝાણે. ૫૭ કમ્મોદયપચ્ચયં ઝાણે. ૫૮ ઈડ્ઢિગારવં ઝાણે. ૫૯ રસગારવં ઝાણે. ૬૦ સાયાગારવં ઝાણે. ૬૧ અવેરમણં ઝાણે. ૬૨ અમુત્તિમરણં ઝાણે. ૬૩ પસુત્તસ્સ વા, પડિબુદ્ધસ્સ વા, જો મે કોઈ દેવસિઓ રાઈઓ ઉત્તમટ્ઠે અઈક્કમો વઈક્કમો અઈયારો અણાયારો તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં.

એસ કરેમિ પણામં, જિણવર-વસહસ્સ વદ્ધમાણસ્સ;
સેસાણં ચ જિણાણં, સગણહરાણં ચ સવ્વેસિં. ૧૧

સવ્વં પાણારંભં, પચ્ચક્ખામિત્તિ અલિયવયણં ચ;
સવ્વમદિન્નાદાણં, મેહુન્ન-પરિગ્ગહં ચેવ. ૧૨

સમ્મં મે સવ્વભૂએસુ, વેરં મજ્ઝ ન કેણઈ;
આસાઓ વોસિરિત્તાણં, સમાહિમણુપાલએ. ૧૩
સવ્વં ચાહારવિહિં, સન્નાઓ ગારવે કસાએ ય;
સવ્વં ચેવ મમત્તં, ચએમિ સવ્વં ખમાવેમિ. ૧૪
હુજ્જા ઈમંમિ સમએ, ઉવક્કમો જીવિઅસ્સ જઈ મજ્ઝં;
એયં પચ્ચકખાણં, વિઉલા આરાહણા હોઉ. ૧૫
સવ્વદુકખપ્પહીણાણં, સિદ્ધાણં અરહો નમો;
સદ્દહે જિણપન્નત્તં, પચ્ચકખામિ ય પાવગં. ૧૬
નમુત્થુ ધુઅપાવાણં, સિદ્ધાણં ચ મહેસિણં;
સંથારં પડિવજ્જામિ, જહા કેવલિ-દેસિયં. ૧૭
જંકિંચિવિ દુચ્ચરિયં, તં સવ્વં વોસિરામિ તિવિહેણં;
સામાઈયં ચ તિવિહં, કરેમિ સવ્વં નિરાગારં. ૧૮
બજ્ઝં અબ્ભિતરં ઉવહિં, સરીરાઈ સભોયણં;
મણસા વય-કાએહિં, સવ્વં ભાવેણ વોસિરે. ૧૯
સવ્વં પાણારંભં, પચ્ચકખામિત્તિ અલિયવયણં ચ;
સવ્વમદિન્નાદાણં, મેહુન્ન-પરિગ્ગહં ચેવ. ૨૦
સમ્મં મે સવ્વભૂએસુ, વેરં મજ્ઝ ન કેણઈ;
આસાઓ વોસિરિત્તાણં, સમાહિમણુપાલએ. ૨૧
રાગં બંધં પઓસં ચ, હરિસં દીણભાવયં;
ઉસ્સુગત્તં ભયં સોગં, રઈ અરઈ ચ વોસિરે. ૨૨

મમત્તં પરિવજ્જામિ, નિમ્મમત્તં ઉવટ્ઠિઓ;
આલંબણં ચ મે આયા, અવસેસં ચ વોસિરે. ૨૩
આયા હુ મહં નાણે, આયા મે દંસણે ચરિત્તે ય;
આયા પચ્ચકખાણે, આયા મે સંજમે જોગે. ૨૪
એગો વચ્ચઇ જીવો, એગો ચેવુવવજ્જએ;
એગસ્સ ચેવ મરણં, એગો સિજ્ઝઇ નીરઓ. ૨૫
એગો મે સાસઓ અપ્પા, નાણ-દંસણ-સંજુઓ;
સેસા મે બાહિરા ભાવા, સવ્વે સંજોગ-લકખણા. ૨૬
સંજોગમૂલા જીવેણ, પત્તા દુકખ-પરંપરા;
તમ્હા સંજોગસંબંધં, સવ્વં તિવિહેણ વોસિરે. ૨૭
મૂલગુણે ઉત્તરગુણે, જે મે નારાહિયા પયત્તેણં;
તમહં સવ્વં નિંદે, પડિક્કમે આગમિસ્સાણં. ૨૮
સત્ત ભએ અટ્ઠ મએ, સન્ના ચત્તારિ ગારવે તિન્નિ;
આસાયણ-તિત્તીસં, રાગં દોસં ચ ગરિહામિ. ૨૯
અસંજમ-મન્નાણં, મિચ્છત્તં સવ્વમેવ ય મમત્તં;
જીવેસુ અજીવેસુ અ, તં નિંદે તં ચ ગરિહામિ. ૩૦
નિંદામિ નિંદણિજ્જં, ગરિહામિ અ જં ચ મે ગરહણિજ્જં;
આલોએમિ અ સવ્વં, અબ્ભિંતર-બાહિરં ઉવહિં. ૩૧
જહ બાલો જંપંતો, કજ્જમકજ્જં ચ ઉજ્જુઅં ભણઇ;
તં તહ આલોઇજ્જા, માયા-મય-વિપ્પમુક્કો ય. ૩૨
નાણંમિદંસણંમિય, તવે ચરિત્તે ય ચઉસુવિ અકંપો;
ધીરો આગમ-કુસલો, અપારિસ્સાવી રહસ્સાણં. ૩૩

રાગેણ વ દોસેણ વ, જં ભે અકયન્નુઆ–પમાએણં;
જો મે કિંચિવિ ભણિઓ, તમહં તિવિહેણ ખામેમિ. ૩૪
તિવિહં ભણંતિ મરણં, બાલાણં બાલપંડિયાણં ચ;
તઈયં પંડિયમરણં, જં કેવલિણો અણુમરંતિ. ૩૫
જે પુણ અટ્ઠમઈયા, પયલિય–સન્ના ય વક્કભાવા ય;
અસમાહિણા મરંતિ, ન હુ તે આરાહગા ભણિયા. ૩૬
મરણે વિરાહિએ દેવ–દુગ્ગઈ દુલ્લહા ય કિર બોહી;
સંસારો ય અણંતો, હવઈ પુણો આગમિસ્સાણં. ૩૭
કા દેવદુગ્ગઈ ? કા અબોહિ ? કેણેવ વુજ્ઝઈ મરણં ?
કેણ અણંત – પારં, સંસારં હિંડઈ જીવો ? ૩૮
કંદપ્પદેવ–કિબ્બિસ–અભિઓગા આસુરી ય સંમોહા;
તા દેવદુગ્ગઈઓ, મરણંમિ વિરાહિએ હુંતિ. ૩૯
મિચ્છાદંસણરત્તા, સનિયાણા કિણ્હલેસ–મોગાઢા;
ઈહ જે મરંતિ જીવા, તેસિં દુલ્લહા ભવે બોહી. ૪૦
સમ્મદંસણ–રત્તા, અનિયાણા સુક્કલેસ–મોગાઢા;
ઈહ જે મરંતિ જીવા, તેસિં સુલહા ભવે બોહી. ૪૧
જે પુણ ગુરુપડિણીયા, બહુમોહા સસબલા કુસીલા ય;
અસમાહિણા મરંતિ, તે હુંતિ અણંતસંસારી. ૪૨
જિણવયણે અણુરત્તા, ગુરુવયણં જે કરંતિ ભાવેણં;
અસબલ–અસંકિલિટ્ઠા તે હુંતિ પરિત્તસંસારી. ૪૩

બાલમરણાણિબહુસો, બહુઆણિ અકામગાણિ મરણાણિ
મરિહંતિ તે વરાયા, જે જિણવયણં ન યાણંતિ: ૪૪
સત્થગ્ગહણંવિસભકખણંચ, જલણં ચ જલપ્પવેસો અ;
અણાયાર-ભંડસેવી, જમ્મણ-મરણાણુબંધીણિ. ૪૫
ઉડ્ઢમહે તિરિયંમિવિ, મયાણિ જીવેણ બાલમરણાણિ;
દંસણ-નાણ-સહગઓ, પંડિયમરણં અણુમરિસ્સં. ૪૬
ઉવ્વેયણયં જાઈ-મરણં, નરએસુ વેઅણાઓ ય:
એઆણિ સંભરંતો, પંડિયમરણં મરસુ ઈણ્હિં. ૪૭
જઈ ઉપ્પજ્જઈ દુકખં, તો દટ્ઠવ્વો સહાવઓ નવરં;
કિં કિં મએ ન પત્તં, સંસારં સંસરંતેણં. ૪૮
સંસારચક્કવાલે, સવ્વેવિ ય પુગ્ગલા મએ બહુસો;
આહારિયા ય પરિણામિઆ ય, ન ય હં ગઓ તત્તિં.૪૯
તણ-કટ્ઠેહિં વ અગ્ગી, લવણજલો વા નઈસહસ્સેહિં;
ન ઈમો જીવો સક્કો, તિપ્પેઉ કામ-ભોગેહિં. ૫૦
આહારનિમિત્તેણં, મચ્છા ગચ્છંતિ સત્તમિં પુઢવિં;
સચ્ચિત્તો આહારો, ન ખમો મણસાવિ પત્થેઉં. ૫૧
પુવ્વિં ક્યપરિકમ્મો, અનિયણો ઊહિઊણ મઈબુદ્ધિ;
પચ્છા મલિઅ-કસાઓ, સજ્જો મરણં પડિચ્છામિ. ૫૨
અકકંડે ચિરભાવિય, તે પુરિસા મરણદેસકાલંમિ;
પુવ્વકયકમ્મ-પરિભાવણાઈ પચ્છા પરિવડંતિ. ૫૩
તમ્હા ચંદગવિજ્ઝં, સકારણં ઉજ્જુએણ પુરિસેણ;
જીવો અવિરહિયગુણો, કાયવ્વો મુકખમગ્ગંમિ. ૫૪

બાહિરજોગવિરહિઓ, અબ્ભિંતરઝાણ–જોગમલ્લીણો;
જહ તમ્મિ દેસકાલે, અમૂઢસન્નો ચયઇ દેહં. ૫૫
હંતૂણ રાગદોસં, છિત્તૂણ ય અટ્ઠકમ્મસંઘાયં;
જમ્માણ–મરણરહટ્ટં, છિત્તૂણ ભવા વિમુચ્ચિહિસિ. ૫૬
એવં સવ્વુવએસં, જિણદિટ્ઠં સદ્દહામિ તિવિહેણં;
તસ–થાવર–ખેમકરં, પારં નિવ્વાણ–મગ્ગસ્સ. ૫૭
ન હિ તંમિદેસકાલે, સક્કો બારસવિહો સુઅક્ખંધો;
સવ્વો અણુચિંતેઉં, ધણિયંપિ સમત્થચિત્તેણં. ૫૮
એગંમિ વિ જંમિ પએ, સંવેગં વીઅરાય–મગ્ગંમિ;
ગચ્છઇ નરો અભિક્ખં, તં મરણં તેણ મરિયવ્વં. ૫૯
તા એગંપિ સિલોગં, જો પુરિસો મરણ–દેસકાલંમિ;
આરાહણોવઉત્તો, ચિંતંતો–ऽऽરાહગો હોઇ. ૬૦
આરાહણોવઉત્તો, કાલં કાઊણ સુવિહિઓ સમ્મં;
ઉક્કોસં તિન્નિ ભવે, ગંતૂણં લહઇ નિવ્વાણં. ૬૧
સમણુત્તિ અહં પઢમં, બીયં સવ્વત્થ સંજઓમિત્તિ;
સવ્વં ચ વોસિરામિ, એયં ભણિયં સમાસેણં. ૬૨
લદ્ધં અલદ્ધપુવ્વં, જિણવયણ–સુભાસિયં અમયભૂઅં;
ગહિઓ સુગ્ગઇમગ્ગો, નાહં મરણસ્સ બીહેમિ. ૬૩
ધીરેણવિ મરિયવ્વં, કાઉરિસેણવિ અવસ્સ મરિયવ્વં;
દુણ્હંપિ હુ મરિયવ્વે, વરં ખુ ધીરત્તણે મરિઉં. ૬૪

સીલેણવિ મરિયવ્વં, નિસ્સીલેણવિ અવસ્સ મરિયવ્વં;
દુણ્હંપિ હુ મરિઅવ્વે, વરં ખુ સીલત્તણે મરિઉં. ૬૫
નાણસ્સ દંસણસ્સ ય, સમ્મત્તસ્સ ય ચરિત્તજુત્તસ્સ;
જો કાહી ઉવઓગં, સંસારા સો વિમુચ્ચિહિસિ. ૬૬
ચિર-ઉસિય-બંભયારી, પપ્ફોડિઊણ સેસયં કમ્મં;
અણુપુવ્વીઇ વિસુદ્ધો, ગચ્છઇ સિદ્ધિં ધુયકિલેસો. ૬૭
નિક્કસાયસ્સ દંતસ્સ, સૂરસ્સ વવસાઇણો;
સંસારપરિભીઅસ્સ, પચ્ચકખાણં સુહં ભવે. ૬૮
એયં પચ્ચકખાણં, જો કાહી મરણદેસકાલંમિ;
ધીરો અમૂઢસન્નો, સો ગચ્છઇ ઉત્તમં ઠાણં. ૬૯
ધીરો જર-મરણ-વિઊ, ધીરો વિન્નાણ-નાણ-સંપન્નો,
લોગસ્સુજ્જોઅગરો, દિસઉ ખયં સવ્વદુકખાણં. ૭૦

★

શત્રુંજય લઘુકલ્પ

અઇમુત્તય-કેવલિણા, કહિઅં સેત્તુંજતિત્થ-માહપ્પં;
નારયરિસિસ્સ પુરઓ, તંનિસુણહ ભાવઓ ભવિઆ. ૧
સેત્તુંજે પુંડરીઓ, સિદ્ધો મુણિકોડિપંચસંજુત્તો;
ચિત્તસ્સ પુણ્ણિમાએ, સો ભણ્ણઇ તેણ પુંડરિઓ. ૨
નમિ વિનમિ રાયાણો, સિદ્ધા કોડિહિં દોહિં સાહૂણં;
તહ દાવિડ વાલિખિલ્લા, નિવ્વુઆ દસ ય કોડીઓ. ૩

પજ્જુન્ન સંબ પમુહા, અધ્ધુટ્ઠાઓ કુમાર-કોડીઓ;
તહ પંડવા વિ પંચય, સિદ્ધિ ગયા નારયરિસી ય. ૪
થાવચ્ચાસુય સેલગા ય, મુણિણો વિ તહ રામમુણી;
ભરહો દસરહપુત્તો, સિદ્ધા વંદામિ સેત્તુંજે. ૫
અન્નેવિ ખવિયમોહા, ઉસભાઇ-વિસાલ-વંસ-સંભૂઆ;
જે સિદ્ધા સેત્તુંજે, તં નમહ મુણી અસંખિજજા. ૬
પન્નાસ જોયણાઇં, આસી સેત્તુંજ-વિત્થરો મૂલે;
દસ જોયણ સિહરતલે, ઉચ્ચત્તં જોયણા અટ્ઠ. ૭
જં લહઇ અન્નતિત્થે, ઉગ્ગેણ તવેણ બંભચેરેણ;
તં લહઇ પયત્તેણં, સેત્તુંજગિરિમ્મિ નિવસંતો. ૮
જં કોડિએ પુણ્ણં, કામિય-આહાર-ભોઇયા જે ઉ;
તં લહઇ તત્થ પુણ્ણં, એગોવવાસેણ સેત્તુંજે. ૯
જં કિંચિ નામતિત્થં, સગ્ગે પાયાલિ માણુસે લોએ;
તં સવ્વમેવ દિટ્ઠં, પુંડરિએ વંદિએ સંતે. ૧૦
પડિલાભંતે સંઘં, દિટ્ઠમદિટ્ઠે ય સાહૂ સેત્તુંજે;
કોડિગુણ ચ અદિટ્ઠે, દિટ્ઠે અ અણંતયં હોઇ. ૧૩
કેવલનાણુપ્પત્તી, નિવ્વાણં આસિ જત્થ સાહૂણં;
પુંડરિએ વંદિત્તા, સવ્વે તે વંદિયા તત્થ. ૧૪
અટ્ઠાવય સમ્મેએ, પાવા ચંપાઇ ઉજ્જંતનગે ય;
વંદિત્તા પુણ્ણફલં, સયગુણં તં પિ પુંડરીએ. ૧૩
પૂઆકરણે પુણ્ણં, એગગુણં સયગુણં ચ પડિમાએ;
જિણભવણેય સહસ્સં-ણંતગુણં પાલણે હોઇ. ૧૪

પડિમં ચેઇહરં વા, સિત્તુંજગિરિસ્સ મત્થએ કુણઇ;
ભુત્તૂણ ભરહવાસં, વસઇ સગ્ગે નિરુવસગ્ગે. ૧૫
નવકાર પોરિસીએ, પુરિમડ્ઢ-ગાસણં ચ આયામં;
પુંડરીયં ચ સરંતો, ફલકંખી કુણઇ અભત્ત. ૧૬
છટ્ઠ-અટ્ઠમ-દસમ-દુવાલસાણં, માસદ્ધમાસખવણાણં;
તિગરણસુદ્ધો લહઇ, સિત્તુંજં સંભરંતો અ. ૧૭
છટ્ઠેણં ભત્તેણં, અપાણેણં તુ સત્ત જત્તાઇં;
જો કુણઇ સેત્તંજે, તઇયભવે લહઇ સો મુક્ખં. ૧૮
અજ્જ વિ દીસઇ લોએ, ભત્તં ચઇઊણ પુંડરીયનગે;
સગ્ગે સુહેણ વચ્ચઇ, સીલવિહૂણો વિ હોઊણં. ૧૯
છત્તં ઝયં પડાગં, ચામર-ભિંગાર-થાલ-દાણેણં;
વિજ્જાહરો અ હવઇ, તહ ચક્કી હોઇ રહદાણા. ૨૦
દસ વીસ તીસ ચત્તા, લક્ખ પન્નાસા પુપ્ફદામ-દાણેણં;
લહઇ ચઉત્થ-છટ્ઠ-અટ્ઠમ,-દસમ-દુવાલસ-ફલાઇં. ૨૧
ધૂવે પક્ખુવવાસો, માસક્ખમણં કપૂરધુવમ્મિ;
કિત્તિય માસક્ખમણં, સાહૂ પડિલાભિએ લહઇ. ૨૨
ન વિ તં સુવન્નભૂમિ-ભૂસણદાણેણ અન્નતિત્થેસુ;
જં પાવઇ પુણ્ણફલં, પૂઆ-ન્હવણેણ સિત્તુંજે. ૨૩
કાંતાર-ચોર-સાવય, સમુદ્દ-દારિદ્દ રોગ-રિઉ-રુદ્દા;
મુચ્ચંતિ અવિગ્ઘેણં, જે સિત્તુંજં ધરન્તિ મણે. ૨૪
સારાવલીપયન્નગ-ગાહાઓ સુઅહરેણ ભણિઆઓ;
જો પઢઇ ગુણઇ નિસુણઇ, સો લહઇ સિત્તુંજ-જત્તફલં.૨૫

★

શ્રી પદ્માવતી આરાધના

હવે રાણી પદ્માવતી, જીવરાશિ ખમાવે, જાણપણું જુગતે ભલું, ઈણ વેળા આવે. ૧ તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં, અરિહંતની સાખ, જે મેં જીવ વિરાધીયા, ચઉરાશી લાખ. તે મુજ૦ ૨ સાત લાખ પૃથિવીતણા, સાતે અપકાય; સાત લાખ તેઉકાયના, સાતે વળી વાય. તે૦ ૩ દશ પ્રત્યેક વનસ્પતિ, ચઉદહ સાધારણ, બિ તિ ચઉરિંદી જીવના, બે બે લાખ વિચાર. તે૦ ૪ દેવતા તિર્યંચ નારકી, ચાર ચાર પ્રકાશી; ચઉદહ લાખ મનુષ્યના, એ લાખ ચોરાશી તે૦ ૫ ઈણ ભવ પરભવે સેવિયાં, જે પાપ અઢાર; ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી પરિહરું, દુર્ગતિના દાતાર. તે૦ ૬ હિંસા કીધી જીવની, બોલ્યા મૃષાવાદ, દોષ અદત્તાદાનના, મૈથુન ઉન્માદ. તે૦ ૭ પરિગ્રહ મેલ્યો કારમો, કીધો ક્રોધ વિશેષ; માન માયા લોભ મેં કીયા, વળી રાગ ને દ્વેષ. તે૦ ૮ કલહ કરી જીવ દૂહવ્યા, દીધાં કૂડાં કલંક; નિંદા કીધી પારકી, રતિ અરતિ નિ:શંક. તે૦ ૯ ચાડી કીધી ચોતરે, કીધો થાપણમોસો; કુદેવ કુગુરુ કુધર્મનો, ભલો આણ્યો ભરોંસો, તે૦ ૧૦ ખાટકીને ભવે કીયા, જીવ નાનાવિધ ઘાત; ચડીમાર ભવે ચરકલાં, માર્યાં દિન ને રાત. તે૦ ૧૧ કાજી મુલ્લાંને ભવે, પઢી મંત્ર કઠોર; જીવ અનેક ઝબ્બે કીયા, કીધા પાપ અઘોર તે૦ ૧૨ માછીને ભવે માછલાં, ઝાલ્યાં જળવાસ; ધીવર ભીલ

કોળી ભવે, મૃગ પાડ્યાં પાસ. તે૦ ૧૩ કોટવાળને ભવે મેં કીયા, આકરા કર દંડ; બંદીવાન મરાવિયા, કોરડા છડી દંડ. તે૦ ૧૪ પરમાધામીને ભવે, દીધાં નારકી દુઃખ; છેદન ભેદન વેદના, તાડન અતિ તિકખ, તે૦ ૧૫ કુંભારને ભવે મેં કીયા, નીંભાડ પચાવ્યા; તેલી ભવે તિલ પીલિયા, પાપે પિંડ ભરાવ્યા. તે૦ ૧૬ હાલી ભવે હળ ખેડિયાં, ફાડ્યાં પૃથ્વીપેટ; સૂડ નિદાન ઘણાં કીયાં, કીધા બળદ ચપેટ. તે૦ ૧૭ માળીને ભવે રોપિયાં, નાનાવિધ વૃક્ષ; મૂળ પત્ર ફળ ફૂલનાં, લાગ્યાં પાપ તે લક્ષ. તે૦ ૧૮ અધોવાઈઆને ભવે, ભર્યા અધિકા ભાર, પોઠી પૂંઠે કીડા પડ્યા, દયા નાણી લગાર. તે૦ ૧૯ છીપાને ભવે છેતર્યાં, કીધાં રંગણ પાસ; અગ્નિ આરંભ કીધા ઘણા, ધાતુવાદ અભ્યાસ. તે૦ ૨૦ શૂરપણે રણ ઝૂઝતા, માર્યા માણસ વૃંદ; મદિરા માંસ માખણ ભખ્યાં, ખાધાં મૂળ ને કંદ. તે૦ ૨૧ ખાણ ખણાવી ધાતુની, પાણી ઉલેચ્યાં; આરંભ કીધાં અતિ ઘણાં, પોતે પાપજ સંચ્યાં. તે૦ ૨૨. કર્મ અંગાર કીયાં વળી, ઘરમેં દવ દીધાં, સમ ખાધા વીતરાગના, કૂડાકોશ જ કીધા. તે૦ ૨૩. બિલ્લી ભવે ઉંદર લીયા, ગીરોલી હત્યારી; મૂઢ ગમારતણે ભવે, મેં જૂ લીખ મારી. તે૦ ૨૪ ભાડભૂંજાતણા ભવે, એકેંદ્રિય જીવ; જવારી ચણા ગહું શેક્યિા, પાડંતા રીવ. તે૦ ૨૫ ખાંડણ પીસણ ગારના, આરંભ અનેક; રાંધણ ઈંધણ અગ્નિનાં, કીધાં પાપ ઉદ્રેક. તે૦ ૨૬ વિકથા ચાર કીધી

વળી, સેવ્યા પાંચ પ્રમાદ; ઈષ્ટ વિયોગ પાડ્યા ઘણા, કીયા રુદન વિખવાદ. તે૦ ૨૭ સાધુ અને શ્રાવકતણાં, વ્રત લેઈને ભાંગ્યાં; મૂળ અને ઉત્તરતણાં; મુજ દૂષણ લાગ્યાં. તે૦ ૨૮ સાપ વીંછી સિંહ ચીતરા, શૂકરા ને સમળી; હિંસક જીવતણે ભવે, હિંસા કીધી સબળી. તે૦ ૨૯ સુવાવડી દૂષણ ઘણા, વળી ગર્ભ ગળાવ્યા; જીવાણી ઢોળ્યાં ઘણાં, શીળ વ્રત ભંજાવ્યાં. તે૦ ૩૦ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા દેહ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધે કરી વોસિરું, તીણશું પ્રતિબંધ. તે૦ ૩૧ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા પરિગ્રહ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધે કરી વોસિરું, તીણશું પ્રતિબંધ. તે૦ ૩૨ ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા કુટુંબ સંબંધ; ત્રિવિધ ત્રિવિધે કરી વોસિરું, તીણશું પ્રતિબંધ. તે૦ ૩૩ ઈણિ પરે ઈહ ભવ પર ભવે, કીધાં પાપ અખત્ર; ત્રિવિધ ત્રિવિધે કરી વોસિરું, કરુ જન્મ પવિત્ર. તે૦ ૩૪ એણિ વિધે એ આરાધના, ભવિ કરશે જેહ; સમય સુંદર કહે પાપથી, વળી છૂટશે તેહ. તે૦ ૩૫ રાગ વેરાડી જે સુણે, એહ ત્રીજી ઢાળ; સમયસુંદર કહે પાપથી, છુટે તે તતકાળ. તે૦ ૩૬.

★

શ્રી વિષહર પાર્શ્વનાથનો મહામંત્ર

ॐ જિતું ॐ જિતું ॐ જિ ઉપસમ ધરી ॥ ॐ હ્રીં પાર્શ્વ અક્ષર જપંતે ॥ ભૂત ને પ્રેત જોતીંગ વ્યંતર સુરા ॥ ઉપશમે વાર એક્વીસ ગુણંતે ॥૧॥ દુષ્ટ ગ્રહ રોગ શોક જરા જંતુને ॥ તાવ એકાંતરો દિન તપંતે ॥ ગર્ભબંધ નિવાર સર્પ વીંછી વિષ, બાલિકા બાલની વ્યાધિ હંતે ॥ ॐ૦ ॥૨॥ શાયણિ ડાયણિ રોહિણી રાંધણી ॥ ફોટીકા મોટીકા દુષ્ટ હંતિ ॥ દાઢ ઉંદીરતણી કોલ નોલા તણી ॥ શ્વાન શિયાળ વિકરાળ દંતી ॥ ॐ૦ ॥૩॥ ધરણ પદમાવતી સમરી શોભાવતિ, વાટ અઘાટ અટવી અટંતે ॥ લક્ષ્મી લુંદો મલે સુજસ વેલા વલે ॥ સયલ આશા ફલે મન હસંતે ॥ ॐ૦ ॥૪॥ અષ્ટ મહા ભય હરે, કાન પીડા ટલે ॥ ઉત્તરે શુલ શીશક ભણંતે ॥ વદતિ વર પ્રીતસ્યું પ્રીતિ વિમલ પ્રભો ॥ પાર્શ્વજિન નામ અભિરામ મંતે ॥ ॐ૦ ॥૫॥

શ્રી પંચસૂત્રમ

ણમો વીઅરાગાણં સવ્વણ્ણૂણં દેવિંદપૂઈઆણં જહિટ્ઠિઅવત્થુવાઈણં તેલુક્કગુરુણં અરુહંતાણં ભગવંતાણં ॥૧॥ જે એવમાઈકખંતિ-ઈહ ખલુ ૧ અણાઈજીવે, ૨ અણાઈજીવસ્સ ભવે, ૩ અણાઈકમ્મસંજોગનિવ્વત્તિએ, ૪ દુકખરૂવે, ૫ દુકખફલે, ૬ દુકખાણુબંધે ॥૨॥ એ·· સ્સણંવુચ્છિત્તી સુદ્ધધમ્માઓ. સુદ્ધધમ્મસંપત્તી

પાવકમ્મવિગમાઓ, પાવકમ્મ વિગમો તહા ભવ્વત્તાઇ ભાવઓ ॥૩॥ તસ્સ પુણ વિવાગસાહણાણિ, ૧ ચઉસરણગમણં. ૨ દુક્કડગરિહા, ૩ સુકડાણ સેવાણં. અઓ કાયવ્વમિણં હોઉકામેણં સયા સુપ્પણિહાણં ભુજ્જો ભુજ્જો સંક્લિસે તિકાલમસંક્લિસે ॥૪॥ જાવજ્જીવં મે ભગવંતો પરમતિલોગનાહા, અણુત્તર-પુન્નસંભારા, ખીણરાગદોસમોહા, અચિંત-ચિંતામણી ભવજલહિપોઆ, એગંત-સરણા, અરહંતા સરણં ॥૫॥ તહા પહીણજરામરણા, અવેઅકમ્મકલંકા, પણટ્ઠવાબાહા, કેવલનાણદંસણા, સિદ્ધિપુર-નિવાસી, નિરુવમસુહસંગયા, સવ્વહા -કયકિચ્ચા, સિદ્ધા સરણં ॥૬॥ તહા પસંતગંભીરાસયા, સાવજ્જ-જોગવિરયા, પંચવિહાયાર જાણગા, પરોવયાર નિરયા, પઉમાઇ નિદંસણા, ઝાણજ્ઝયણ સંગયા વિસુજ્ઝમાણભાવા. સાહૂ સરણં ॥૭॥ તહા સુરાસુરમણુઅપૂઇઓ, મોહતિમિરંસુમાલી, રાગદોસવિસપરમમંતો, હેઊ સયલકલ્લાણાણં, કમ્મવણવિહાવસૂ, સાહગો સિદ્ધ- ભાવસ્સ, કેવલિ પણ્ણત્તો ધમ્મો જાવજ્જીવં મે ભગવં સરણં । સરણમુવગઓ અ એએસિં, ગરિહામિ દુક્કડં ॥૮॥ જણ્ણં અરહંતેસુ વા, સિદ્ધેસુ વા, આયરિએસુ વા. ઉવજ્ઝાએસુ વા. સાહૂસુ વા, સાહુણીસુ વા અન્નેસુ વા. ધમ્મટ્ઠાણેસુ માણણિજ્જેસુ પૂઅણિજ્જેસુ, તહા માઈસુ વા, પિઈસુ વા. બંધૂસુ વા મિત્તેસુ વા, ઉવયારીસુ, વા. ઓહેણ વા. જીવેસુ

મગ્ગટ્ઠિએસુ અમગ્ગટ્ઠિએસુ, મગ્ગસાહણેસુ અમગ્ગસાહણેસુ. જંકિંચિ વિતહમાયરિઅં અણાયરિઅવ્વં અણિચ્છિઅવ્વં પાવં પાવાણુબંધિ સુહુમં વા. બાયરં વા. મણેણ વા વાયાએ વા કાએણ વા, કયં વા કારાવિઅં વા અણુમોઇઅં વા, રાગેણ વા. દોસેણ વા મોહેણ વા. ઇત્થ વા જમ્મે જમ્મંતરેસુ વા, ગરહિઅમેઅં, દુક્કડમેઅં, ઉજ્ઝિયવ્વમેઅં. વિઆણિઅંમએ કલ્લાણમિત્તગુરુભગવંતવયણાઓ એવમેઅંતિ રોઇઅં. સદ્ધાએ, અરિહંતસિદ્ધસમકખં ગરિહામિ અહમિણં, દુક્કડમેઅં, ઉજ્ઝિયવ્વમેઅં ઇત્થ મિચ્છામિ દુક્કડં, મિચ્છામિ દુક્કડં, મિચ્છામિ દુક્કડં । હોઉ મે એસા સમ્મં ગરિહા । હોઉ મે અકરણનિઅમો । બહુમયં મમેઅંતિ, ઇચ્છામો અણુસટ્ઠિં, ૧ અરહંતાણં ભગવંતાણં, ૨ ગુરૂણં કલ્લાણમિત્તાણંતિ । હોઉ મે એએહિં સંજોગો । હોઉ મે એસા સુપત્થણા । હોઉ મે ઇત્થ બહુમાણો । હોઉ મે ઇઓ મુકખબીઅંતિ પત્તેસુએએસુ–અહં સેવારિહે સિયા । આણારિહે સિયા । પડિવત્તિ જુએ સિઆ । નિરઇયાર પારગે સિઆ । સંવિગ્ગો જહાસત્તીએ સેવેમિ સુકડં । અણુમોએમિ સવ્વેસિં અરહંતાણં અણુટ્ઠાણં । સવ્વેસિં સિદ્ધાણં સિદ્ધભાવં । સવ્વેસિં આયરિઆણં આયારં । સવ્વેસિં ઉવજ્ઝાયાણં સુત્તપ્પયાણં । સવ્વેસિં સાહૂણં સાહુકિરિઅં । સવ્વેસિં સાવગાણં મુકખસાહણજોગે । સવ્વેસિં દેવાણં, સવ્વેસિં જીવાણં, હોઉકામાણં કલ્લાણાસયાણં મગ્ગસાહણજોગે । હોઉ મે એસા

અણુમોઅણા । સમ્મં વિહિપુવ્વિઆ, સમ્મં સુદ્ધાસયા. સમ્મં પડિવત્તિરુવા, સમ્મં નિરઈઆરા । પરમગુણજુત્ત અરહંતાઈસામત્થઓ, અચિંતસત્તિજુત્તા હિ તે ભગવંતો, વીઅરાગા સવ્વણ્ણૂ પરમકલ્લાણા, પરમકલ્લાણહેઊ સત્તાણં. 'મૂઢે અમ્હિ પાવે' અણાઈ મોહવાસિએ અણભિન્ને ભાવઓ, હિઆહિઆણં અભિન્ને સિઆ; અહિઅનિવિત્તે સિઆ, હિઅપવિત્તે સિઆ, આરાહગે સિઆ, ઉચિઅપડિવત્તીએ સવ્વસત્તાણં સહિઅંતિ । ઈચ્છામિ સુકડં, ઈચ્છામિ સુકડં, ઈચ્છામિ સુકડં ॥ એવમેઅં સમ્મં પઢમાણસ્સ સુણમાણસ્સ અણુપ્પેહમાણસ્સ સિઢિલીભવંતિ પરિહાયંતિ ખિજ્જંતિ અસુહકમ્માણુબંધા । નિરણુબંધે વાઽસુહકમ્મે ભગ્ગસામત્થે સુહપરિણામેણં, કડગબદ્ધે વિઅ વિસે, અપ્પફલે સિઆ, સુહાવણિજ્જે સિઆ, અપુણભાવે સિઆ ॥ તહા આસગલિજ્જંતિ પરિપોસિજ્જંતિ નિમ્મવિજ્જંતિ સુહકમ્માણુબંધા । સાણુબંધં ચ સુહકમ્મં પગિટ્ઠં પગિટ્ઠભાવજ્જિઅં નિયમફલયં । સુપઉત્તે વિઅ મહાગએ સુહફલે સિઆ, સુહપવત્તગે સિઆ, પરમસુહસાહગે સિઆ । અઓઅપડિબંધમેઅં અસુહભાવનિરોહેણં સુહભાવબીઅંતિ, સુપ્પણિહાણં સમ્મં પઢિઅવ્વં, સમ્મં સોઅવ્વં સમ્મં અણુપ્પેહિઅવ્વંતિ ॥ નમો નમિઅનમિઆણં પરમગુરુ વીઅરાગાણં । નમો સેસનમુક્કારારિહાણં । જયઉ સવ્વણ્ણુસાસણં । પરમસંબોહીએ, સુહિણો ભવન્તુ જીવા,

સુહિણો ભવન્તુ જીવા, સુહિણો ભવન્તુ જીવા ॥ ઈતિ પાવપડિગ્ઘાય-ગુણબીજાહાણ સુત્તં સમ્મત્તં ॥૧॥

★

શ્રી ગૌતમસ્વામીજીનું સંસ્કૃત અષ્ટક

શ્રી ઈન્દ્રભૂતિં વસુભૂતિપુત્રં,
પૃથ્વીભવં ગૌતમ-ગોત્ર-રત્નમ્;
સ્તુવન્તિ દેવાઽસુર-માનવેન્દ્રા;
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિત મે. ૧
શ્રીવર્દ્ધમાનાત્ ત્રિપદીમવાપ્ય,
મુહૂર્ત-માત્રેણ કૃતાનિ યેન;
અંગાનિ પૂર્વાણિ ચતુર્દશાપિ,
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૨
શ્રી-વીર-નાથેન પુરા પ્રણીતં,
મન્ત્રં મહાનન્દ-સુખાય યસ્ય;
ધ્યાયન્ત્યમી સૂરિ-વરા; સમગ્રા:;
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૩
યસ્યાભિધાનં મુનયોઽપિ સર્વે,
ગૃહ્ણન્તિ ભિક્ષા-ભ્રમણસ્ય કાલે;
મિષ્ટાન્ન-પાનામ્બર-પૂર્ણ-કામા:;
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૪

અષ્ટાપદાદ્રૌ ગગને સ્વ-શક્ત્યા,
યયૌ જિનાનાં પદ-વન્દનાય;
નિશમ્ય તીર્થાતિશયં સુરેભ્યઃ,
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૫

ત્રિપંચ-સંખ્યાશત-તાપસાનાં,
તપઃ-કૃશાનામપુનર્ભવાય;
અક્ષીણ-લબ્ધ્યા પરમાન્ન-દાતા,
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૬

સદક્ષિણં ભોજનમેવ દેયં,
સાધર્મિકં સંઘ-સપર્યયેતિ;
કૈવલ્ય-વસ્ત્રં પ્રદદૌ મુનીનાં,
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૭

શિવં ગતે ભર્તરિ વીર-નાથે,
યુગ-પ્રધાનત્વમિહૈવ મત્વા;
પટ્ટાભિષેકો વિદધે સુરેન્દ્રૈઃ,
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૮

ત્રૈલોક્ય-બીજં પરમેષ્ઠિ-બીજં,
સજ્જ્ઞાન-બીજં જિનરાજ-બીજમ્;
યન્નામ ચોક્તં વિદધાતિ સિદ્ધિં,
સ ગૌતમો યચ્છતુ વાંછિતં મે. ૯

શ્રી ગૌતમસ્યાષ્ટકમાદરેણ,
પ્રબોધ-કાલે મુનિ-પુંગવા યે;
પઠન્તિ તે સૂરિપદં સદૈવા,-
ऽऽનન્દં લભન્તે સુતરાં ક્રમેણ. ૧૦

★

શ્રી પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન

દુહા

સકળ સિદ્ધિદાયક સદા, ચોવીશે જિનરાય;
સદગુરુ સ્વામિની સરસ્વતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય. ૧
ત્રિભુવનપતિ ત્રિશલા તણો, નંદન ગુણ ગંભીર;
શાસનનાયક જગ જયો, વર્ધમાન વડવીર. ૨
એક દિન વીર જિણંદને, ચરણે કરી પ્રણામ;
ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ. ૩
મુક્તિ મારગ આરાધીએ, કહો કિણ પરે અરિહંત;
સુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાખે શ્રી ભગવંત. ૪
અતિચાર આલોઈએ, વ્રત ધરીએ ગુરુ સાખ;
જીવ ખમાવો સયલ જે, યોનિ ચોરાશી લાખ. ૫
વિધિશું વળી વોસિરાવીએ, પાપસ્થાનક અઢાર;
ચાર શરણ નિત્ય અનુસરો, નિંદો દુરિત આચાર. ૬

શુભકરણી અનુમોદીએ, ભાવ ભલો મન આણ;
અણસણ અવસર આદરી, નવપદ જપો સુજાણ. ૭
શુભગતિ આરાધન તણા, એ છે દશ અધિકાર;
ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામો ભવપાર. ૮

ઢાળ પહેલી

(કુમતિ, એ છિંડી કીહાં રાખી–એ દેશી.)

જ્ઞાન દરિસણ ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે આચાર; એહ તણા ઈહ ભવ પરભવના, આલોઈએ અતિચાર રે, પ્રાણી જ્ઞાન ભણો ગુણ ખાણી, વીર વદે એમ વાણી રે; પ્રા૦ ૧. ગુરુ ઓળવીએ નહી ગુરુ વિનયે, કાળે ધરી બહુમાન; સૂત્ર અર્થ તદુભય કરી સુધા, ભણીએ વહી ઉપધાન રે. પ્રા૦ ૨. જ્ઞાનોપગરણ પાટી પોથી, ઠવણી નોકારવાલી; તેહ તણી કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સંભાળી રે. પ્રા૦ ૩. ઈત્યાદિક વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે. પ્રા૦ સમકિત લ્યો શુદ્ધ જાણી વીર વદે એમ વાણી રે પ્રા૦ સ૦ જિનવચને શંકા નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાષ; સાધુ તણી નિંદા પરિહરજો, ફળ સંદેહ મ રાખ રે, પ્રા૦ સ૦ ૫. મૂઢપણું છંડો પરશંસા, ગુણવંતને આદરીએ; સાહમ્મીને ધર્મે કરી થીરતા, ભક્તિ પ્રભાવના કરીએ રે. પ્રા૦ સ૦ ૬. સંઘ ચૈત્ય પ્રાસાદ તણો જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો; દ્રવ્ય દેવકો જે વિણસાડ્યો, વિણસંતાં

ઉવેખ્યો રે, પ્રા૦ સ૦ ૭. ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, સમકિત ખંડ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છા મિ દુક્કડં તેહ રે. પ્રા૦ ૮. ચારિત્ર લ્યો ચિત્ત આણી; પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ વિરાધી, આઠે પ્રવચન માય; સાધુ તણે ધર્મે પ્રમાદે, અશુદ્ધ મન વચ કાય રે. પ્રા૦ ચા૦ ૯. શ્રાવકને ધર્મે સામાયિક, પોસહમાં મન વાળી; જે જયણા પૂર્વક એ આઠે, પ્રવચનમાય ન પાલી રે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૦. ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, ચારિત્ર ડોહોલ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળીરિ ભવોભવ, મિચ્છા મિ દુક્કડં તેહ રે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૧. બારે ભેદે તપ નવિ કીધો, છતે યોગે નિજ શક્તે; ધર્મે મન વચ કાયા વીરજ, નવિ ફોરવીયું ભગતે રે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૨. તપ વીરજ આચાર એણી પરે, વિવિધ વિરાધ્યાં જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છા મિ દુક્કડં તેહ રે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૩. વળીય વિશેષે ચારિત્ર કેરા, અતિચાર આલોઇએ; વીર જિણેસર વયણ સુણીને, પાપ મેલ સવી ધોઇએ રે. પ્રા૦ ચા૦ ૧૪.

ઢાળ બીજી

(પામી સુગુરુ પસાય - એ દેશી)

પૃથ્વી પાણી તેઉ, વાઉ વનસ્પતિ, એ પાંચે થાવર કહ્યા એ; કરી કરસાણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં કુવા તલાવ ખણાવીયા એ. ૧ ઘર આરંભ અનેક, ટાંકાં ભોંયરાં, મેડી માળ ચણાવીઆએ; લીંપણ ગુંપણ કાજ, એણીપરે પરે,

પૃથ્વીકાય વિરાધીઆ એ. ૨. ધોયણ નાહણ પાણી, ઝીલણ અપકાય. છોતિધોતિ કરી દુહવ્યા એ; ભાઠીગર કુંભાર, લોહ સોવનગરા, ભાડભુંજા લીહાલાગરા એ. ૩ તાપણ શેકણ કાજ, વસ્ત્ર નિખારણ, રંગણ રાંધણ રસવતી એ; એણી પરે કર્માદાન, પરે પરે કેલવી, તેઉ વાઉ વિરાધીયા એ. ૪ વાડી વન આરામ. વાવી વનસ્પતિ, પાન ફળ ફુલ ચુંટીયાંએ; પોંક પાપડી શાક, શેક્યાં સુકવ્યાં, છેદ્યાં છુંદ્યાં આથીયાંએ. ૫. અળશીને એરંડ, ઘાણી ઘાલીને ઘણા તિલાદિક પીલીયાએ; ઘાલી કોલુ માંહે, પીલી સેલડી, કંદમૂળ ફળ વેચીયાં એ. ૬ એમ એકેંદ્રિય જીવ, હણ્યા હણાવીયા, હણતાં જે અનુમોદિયા એ આ ભવ પરભવ જેહ, વલી રે ભવોભવ, તે મુજ મિચ્છા મિ દુક્કડં એ. ૭. કૃમી કરમીયા કીડા, ગાડર ગંડોલા, ઈયલ પોરા અલશીયાંએ; વાળા જળો ચુડેલ, વિચલિત રસતણાં, વળી અથાણાં પ્રમુખનાં એ. ૮. એમ બેઇન્દ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છા મિ દુક્કડં એ; ઉધેહિ જૂં લીખ, માંકડ મંકોડાં, ચાંચડ કીડી કુંથુઆ એ. ૯. ગદ્દેહિઆં ધીમેલ, કાનખજુરડા ગીંગોડા ધનેરીયાંએ; એમ તેઇન્દ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યાં તે મુજ મિચ્છા મિ દુક્કડં એ. ૧૦ માખી મચ્છર ડાંસ, મસા પતંગીયાં, કંસારી કોલિયાવડા એ; ઢીંકણ વીંછુ તીડ, ભમરા ભમરીઓ, કુંતાં બગ ખડમાંકડીએ. ૧૧ એમ ચૌરિન્દ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ; જળમાં નાખી જાળ, જળચર

દુહવ્યા, વનમાં મૃગ સંતાપીયા એ. ૧૨ પીડ્યા પંખી જીવ, પાડી પાસમાં, પોપટ ઘાલ્યા પાંજરે એ; એમ પંચેન્દ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ. ૧૩.

ઢાળ ૩ જી

(વાણી વાણી હિતકારીજી–એ દેશી)

ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યથીજી, બોલ્યાં વચન અસત્ય;
કૂડ કરી ધન પારકાંજી, લીધાં જેહ અદત્તરે;
જિનજી મિચ્છામિ દુક્કડં આજ, તુમ સાખે મહારાજરે;
જિનજી દેઈ સારું કાજ રે, જિનજી મિચ્છામિ દુક્કડં
આજ. ૧

દેવ મનુષ્ય તિર્યંચનાંજી, મૈથુન સેવ્યાં જેહ;
વિષયારસ લંપટપણેજી, ઘણું વિડંબ્યો દેહરે. જિ૦ ૨
પરિગ્રહની મમતા કરીજી, ભવ-ભવ મેલી આથ;
જે જીહાંની તે તિહાં રહીજી, કોઈ ન આવે સાથ રે.
જિ૦ ૩

રયણીભોજન જે કર્યાંજી, કીધાં ભક્ષ અભક્ષ;
રસના રસની લાલચેજી, પાપ કર્યાં પ્રત્યક્ષરે. જિ૦ ૪
વ્રત લેઈ વિસારીયાંજી, વળી ભાંગ્યાં પચ્ચકખાણ;
કપટ હેતુ કિરિયા કરીજી, કીધાં આપ વખાણરે. જિ૦૫
ત્રણ ઢાલ આઠે દુહેજી, આલોઈયા અતિચાર;
શિવગતિ આરાધનતણોજી, એ પહેલો અધિકારરે. જિ૦૬

ઢાળ ચોથી

(સાહેલડીની દેશી)

પંચ મહાવ્રત આદરો, સાહેલડી રે, અથવા લ્યો વ્રત બાર તો; યથાશક્તિ વ્રત આદરી, સા૦ પાળો નિરતિચાર તો. ૧ વ્રત લીધાં સંભારીએ, સા૦ હૈડે ધરીઅ વિચાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો. સા૦ એ બીજો અધિકાર તો. ૨ જીવ સર્વે ખમાવીએ, સા૦ યોનિ ચોરાશી લાખ તો; મન શુદ્ધે કરી ખામણાં, સા૦ કોઈશું રોષ મ રાખ તો, ૩ સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો, સા૦ કોઈ ન જાણો શત્રુ તો; રાગ દ્વેષ એમ પરિહરો, સા૦ કીજે જન્મ પવિત્ર તો. ૪ સ્વામી સંઘ ખમાવીએ, સા૦ જે ઉપની અપ્રીત તો; સજ્જન કુટુંબ કરો ખામણાં, સા૦ એ જિનશાસનરીત તો. ૫ ખમીએ ને ખમાવીએ, સા૦ એહ જ ધર્મનો સાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો. સા૦ એ ત્રીજો અધિકાર તો. ૬ મૃષાવાદ હિંસા ચોરી, સા૦ ધન મૂર્ચ્છા મૈથુન તો; ક્રોધ માન માયા તૃષ્ણા, સા૦ પ્રેમ દ્વેષ પૈશુન્ય તો. ૭ નિંદા કલહ ન કીજીએ, સા૦ કુડાં ન દીજે આળ તો; રતિ અરતિ મિથ્યા તજો, સા૦ માયામોસ જંજાળ તો. ૮ ત્રિવિધ-ત્રિવિધ વોસરાવિએ, સા૦ પાપસ્થાન અઢાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો, સા૦ એ ચોથો અધિકાર તો. ૯

ઢાળ પાંચમી

(હવે નિસુણો ઈહાં આવીયાં એ- એ દેશી)

જનમ જરા મરણે કરી એ, આ સંસાર અસાર તો;
કર્યાં કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઈ ન રાખણહાર તો. ૧
શરણ એક અરિહંતનું એ, શરણ સિદ્ધ ભગવંત તો;
શરણ ધર્મ શ્રી જિનનો એ, સાધુ શરણ ગુણવંત તો.૨
અવર મોહ સવિ પરિહરીએ, ચાર શરણ ચિત્ત ધારતો;
શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ પાંચમો અધિકાર તો.૩
આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, પાપ કર્મ કેઈ લાખ તો;
આત્મ સાખે તે નિંદીએ એ, પડિક્કમિએ ગુરુ સાખ તો.
મિથ્યામતિ વર્તાવિયા એ, જે ભાખ્યાં ઉત્સૂત્ર તો;
કુમતિ કદાગ્રહને વશે એ, જે ઉત્થાપ્યાં સૂત્ર તો. ૫
ઘડ્યાં ઘડાવ્યાં જે ઘણાંએ, ઘરંટી હળ હથીયાર તો;
ભવ ભવ મેલી મૂકીયાં એ, કરતાં જીવ સંહાર તો. ૬
પાપ કરીને પોષીયાં એ. જનમ જનમ પરિવાર તો;
જનમાંતર પોહોત્યા પછી એ, કોઈએ ન કીધી સારતો. ૭
આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, એમ અધિકરણ અનેક તો;
ત્રિવિધે ત્રિવિધે વોસરાવીએએ, આપણી હૃદય વિવેક તો. ૮
દુષ્કૃત નિંદા એમ કરી એ, પાપ કરો પરિહાર તો;
શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ છઠ્ઠો અધિકાર તો. ૯

ઢાળ ૬ ઠ્ઠી

ધન ધન તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ;
દાન શીયળ તપ ભાવના, ટાળ્યાં દુષ્કૃત કર્મ. ધન૦ ૧
શેત્રુંજાદિક તીર્થની, જે કીધી જાત્ર;
જુગતે જિનવર પૂજિયા, વળી પોષ્યાં પાત્ર. ધન૦ ૨
પુસ્તક જ્ઞાન લખાવીયાં, જિનહર જિન ચૈત્ય;
સંઘ ચતુર્વિધ સાચવ્યા, એ સાતે ખેત્ર. ધન૦ ૩
પડિક્કમણાં સુપરે કર્યાં, અનુકંપા દાન;
સાધુ સૂરિ ઉવજ્ઝાયને, દીધાં બહુ માન. ધન૦ ૪
ધર્મકાજ અનુમોદિએ, એમ વારેવાર;
શિવગતિ આરાધન તણો, એ સાતમો અધિકાર.ધન૦ ૫
ભાવ ભલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી ઠામ;
સમતા ભાવે ભાવિએ, એ આતમરામ. ધન૦ ૬
સુખ દુઃખ કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય;
કર્મ આપ જે આચર્યાં, ભોગવીએ સોય. ધન૦ ૭
સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણી પુન્યનું કામ;
છાર ઉપર તે લીંપણું, ઝાંખર ચિત્રામ. ધન૦ ૮
ભાવ ભલી પરે ભાવીએ, એ ધર્મનો સાર;
શિવગતિ આરાધન તણો, એ આઠમો અધિકાર.ધન૦ ૯

ઢાળ ૭ મી

(રૈવતગિરિ હુઆં, પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણક–એ દેશી)

હવે અવસર જાણી, કરી સંલેખન સાર,
અણસણ આદરીયે, પચ્ચક્ખી ચારે આહાર;
લલુતા સવિ મૂકી, છાંડી મમતા અંગ;
એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ. ૧
ગતિ ચારે કીધાં, આહાર અનંત નિ:શંક,
પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો જીવ લાલચીયો રંક;
દુલહો એ વળી વળી, અણસણનો પરિણામ,
એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ. ૨
ધન ધન્ના શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘ કુમાર,
અણસણ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર;
શિવમંદિર જાશે, કરી એક અવતાર,
આરાધન કેરો, એ નવમો અધિકાર. ૩
દશમે અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર.,
મનથી નવિ મૂકો શિવસુખ ફલ સહકાર;
એ જપતાં જાયે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર,
સુપરે એ સમરો, ચૌદ પૂરવનો સાર. ૪
જનમાંતર જાતાં, જો પામે નવકાર,
તો પતિક ગાળી, પામે સુર અવતાર;
એ નવપદ સરીખો, મંત્ર ન કોઈ સાર,
આ ભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ દાતાર. ૫

જુઓ ભીલ ભીલડી, રાજા રાણી થાય,
નવપદ મહિમાથી, રાજસિંહ મહારાય;
રાણી રત્નવતી બેહુ, પામ્યાં છે સુરભોગ,
એક ભવ પછી લેશે, શિવવધુ સંજોગ. ૬
શ્રીમતીને એ વળી, મંત્ર ફળ્યો તત્કાલ,
ફણીધર ફીટીને, પ્રગટ થઈ ફુલમાળ;
શિવકુમરે જોગી, સોવનપુરિસો કીધ,
એમ એણે મંત્રે, કાજ ઘણાનાં સિદ્ધ, ૭
એ દશ અધિકારે, વીર જિણેસર ભાખ્યો,
આરાધન કેરો, વિધિ જેણે ચિત્ત માંહિ રાખ્યો;
તેણે પાપ પખાળી, ભવભય દૂરે નાખ્યો,
જિન વિનય કરંતાં, સુમતિ અમૃતરસ ચાખ્યો. ૮

ઢાળ ૮ મો

(નમો ભવિયાણ ભાવશું એ–એ દેશી)

સિદ્ધારથ રાય કુલતિલો એ, ત્રિશલા માત મલ્હાર તો;
અવનિ તળે તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપગાર.
જયો જિન વીરજીએ. ૧
મે અપરાધ કર્યા ઘણા એ; ક્હેતાં ન લહું પાર તો;
તુમ ચરણે આવ્યા ભણીએ, જો તારે તો તાર.જ્યો૦૨
આશ કરીને આવીયો એ, તુમ ચરણે મહારાજ તો;
આવ્યાને ઉવેખશોએ, તો કેમ રહેશે લાજ. જયો૦ ૩

કરમ અલુંજાણ આકરાં એ, જન્મ મરણ જંજાળ તો;
હું છું એહથી ઉભગ્યો એ, છોડાવ દેવ દયાલ. જયો૦૪
આજ મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાઠાં દુઃખ દંદોલ તો;
તુઠ્યો જિન ચોવીસમો એ, પ્રકટયાં પુન્ય કલ્લોલ.જયો૦
ભવેભવે વિનય તુમારડો એ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાય તો;
દેવ દયા કરી દીજીએ એ, બોધિ બીજ સુપસાય.જયો૦

-: કળશ :-

ઈમ તરણ તારણ સુગતિકારણ, દુઃખનિવારણ જગ જયો; શ્રી વીર જિનવર ચરણ થુણતાં, અધિક મન ઉલટ થયો. ૧. શ્રી વિજયદેવસૂરીંદ પટધર, તીરથ જંગમ એણી જગે; તપગચ્છપતિ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ, સૂરિ તેજે ઝગમગે. ૨ શ્રી હીરવિજયસૂરિ શિષ્ય વાચક, શ્રી કીર્તિવિજય સુરગુરુ સમો; તસ શિષ્ય વાચક વિનયવિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીશમો. ૩. સય સત્તર સંવત ઓગણત્રીશે, રહી રાંદેર ચોમાસએ; વિજય દશમી વિજય કારણ, કીયો ગુણ અભ્યાસ એ. ૪. નરભવ આરાધન સિદ્ધિ સાધન, સુકૃત લીલ વિલાસ એ; નિર્જરા હેતે સ્તવન રચીયું, નામે પુન્યપ્રકાશ એ. ૫.

★

રાગ-મંદિર છો મુક્તિતણા માંગલ્ય ક્રીડાનાં પ્રભા...

છાયાપુરી ગામમાં, શાંતિ પ્રભુના ધામમાં
પિતા ચુનીલાલ માણેક સમા, માણેકબેનની કુક્ષીમાં
સંવત ઓગણીશ ચોરાશીના, ફાગણ વદી બીજ જનમીયા
જયપ્રભાશ્રીજી ગુરૂદેવના...ચરણોમાં કોટી વંદના...૧
કરૂં કોટિ કોટિ વંદના...

જાસુદ ફૂલ જેવા જાસુદબેન, કોમલ હૃદયના હતા
સર્વ જીવોને ગુરૂજી, સદાયે આનંદ આપતા
બાલ્યપણાથી સંસ્કારી, ધાર્મિક ભાવ હૃદયે ધરી...૨ જય

સંયમની લગની ગુરૂજી, જીવનમાં લાગી રહી
સંસાર વાસના જન્મથી, અતિ દૂર દૂર ભાગી રહી
મુમુક્ષુ સાહેલીઓની સાથે, જ્ઞાનની ગોષ્ઠી કરી ..૩ જય

ઉપકારી ગોરધન માસ્તર, રાતે લઇને નાસીયા
આબુ મુકામે જઈ જાસુદબેન, ચરણશ્રીજી ગુરૂ ભેટીયા
અતિ કસ્ટમાંથી પાર ઉતરી, પાલીતાણામાં આવીયા...૪ જય

આગમમંદિર સાગરાનંદ, સુરિજી બિરાજતા,
તેઓશ્રીના શ્રી વરદહસ્તે, સંયમને સ્વીકારતાં
સંવત ઓગણીશ સત્તાણુના, મહાસુદ એકમ આવતા...૫ જય

સંયમ લેઈ જ્ઞાન-ધ્યાનને, ઉપાસનામાં મસ્ત રહ્યા
ગામોગામમમાં વિચારી ગુરુજી, ભરૂચ જિલ્લે પધારીયા
સંસાર અસાર સમજાવતા, ધર્મપ્રેમી સૌને બનાવીયા...૬ જય

માતાના ઉપકારની સ્મૃતિથી, માતાને સંયમી બનાવતા,
વળી ભાઇ, ભત્રીજા બેની ભત્રીજીને સંયમ અપાવતા
સાથે ભાણીયા-ભાણીયોને, સંયમ-માર્ગમાં સ્થાપતા...૭ જય

શિષ્યા-પ્રશિષ્યા પંદરને, ગુરૂ જ્ઞાન-ધ્યાનમાં જોડતા
મૌનમ સર્વાર્થ સાધનમ્‌નો મંત્ર સહુને અર્પતા
ઉપયોગ લક્ષ્ય ક્રિયારૂચીનો બોધપાઠ સર્વને આપતા...૮ જય

છેલ્લા ચાતુર્માસે ગુરૂજી, પાલેજ ગામ પધારીયા,
નવકાર મંત્રના જાપ સાથે આયંબીલ તપને ભાવતા
અરિહંત મુખે ઉચ્ચારતા, મિચ્છામી દુક્કડં આપતા...૯ જય

માગશર સુદિ બીજનો, ગોઝારો દિવસ આવતા
હૃદયના અતિ હુમલામાં, ~~ગુરૂ સમાધિ ચાખતા~~
અમને નોંધારા મૂકી ગુરુજી, સ્વર્ગપુરી સીધાવીયા...૧૦ જય

ગુણોના પ્રેમી મળવા ગુરૂવાર, દુષમકાળે દોહીલા
સ્વર્ગે રહી ગુરૂ સહાય કરજો, અમને સંયમ માર્ગમાં
ભૂલચુકની ક્ષમા માગતા, ચરણોમાં શિર નમાવતા...૧૧ જય

તુમ કિંકર સમ આ શિષ્યોની, વિનંતી ઉરમાં ધારતા
શાસન દેવી સહાય દેજો, પૂજ્ય શ્રી ગુરૂદેવને

છાણી નિ

જમનાદાસ

તેજસ્વી

સા. જયપ્રભ

જ્યોતે અને

અનેક દીપ પ્રજ્વલિત બન્યાં...

- માતા : - પૂ. સાધ્વી શ્રી રત્નરેખાશ્રી
- બંધુ : પૂ. આ. દે. શ્રીવિ. અરુણ
- બહેનો : પૂ. સાધ્વી શ્રી જયવંતાશ્રી
  પૂ. સાધ્વી શ્રી હર્ષકાંતાશ્રી
- ભાણેજ : પૂ. પંન્યાસ શ્રી અશોક
  પૂ. ગણિવર્ય શ્રી જિનચંદ્ર
  પૂ. ગણિવર્ય શ્રી હેમચંદ્ર
- ભાણી : પૂ. સાધ્વી શ્રી લક્ષગુણાશ્ર
  પૂ. સાધ્વી શ્રી જયી
- ભત્રીજો : પૂ. પૂ. સાધ્વી શ્રી હર્ષ
- ભત્રીજી : પૂ. પૂ. પંન્યાસ શ્રી અશ
- ભાણેજપુત્ર : પૂ. મુ પૂ. ગણિવર્ય શ્રી જિન
  પૂ. મુ પૂ. ગણિવર્ય શ્રી હેમચં
  પૂ. મુનિ સાધ્વી શ્રી લક્ષગ